

VELIČASTEN SPREJEM

PREDSEDNIKA REPUBLIKE MALI
MODIBA KEITE V CELJU

V nedeljo je bil v Zalcu uspel občinski festival telesne kulture, na katerem je nastopilo nad dva tisoč pet sto učencev osnovnih šol ter pripadnikov partizanskih društev. Slovesnost so združili z otvoritvijo novega športnega stadiona. Naša slika prikazuje predsednika Občinskega ljudskega odbora Zalec Toneta Delaka, kako izroča nov športni objekt svojemu namenu. — Več o festivalu berite na deseti strani

Še večja aktivnost

Pred nekaj dnevi je bilo v Celju posvetovanje predsednikov občinskih sindikalnih svetov, na katerem so razpravljali o nadaljnjem delovanju sindikatov v celjskem okraju za sistematično poglobljanje delavskega samoupravljanja.

Res je, da so se v zadnjem času pojavili dve skrajnosti glede ustanavljanja obratnih delavskih svetov ekonomskih enot. Nekatere so hoteli biti med prvimi in so samo formalno ustanovili ekonomske enote in v njih obratne delavske svete, ne da bi pri tem podrobno proučili kaj hočejo doseči. Skratka, šlo jim je za formalno ureditev tega vprašanja še pred dopusti, da bo v letnem času znova mir. Razumljivo, da so bili ti pojavi slabo ocenjeni. Na to ceno pa so se obsesili še drugi skrajneži, ki sedaj trdijo — ekonomske enote bomo že ustanovili, tudi obratne delavske svete bodo ekonomske enote dobile, toda to vprašanje moramo najprej podrobno proučiti, pa čeprav proučevanje traja leto ali dve.

Na posvetovanju so enotno ugotovili da obe skrajnosti pomenita slabost in da so škodljive. Kjer so pogoji za ustanavljanje obratnih delavskih svetov, jih je treba ustanoviti. Zaradi tega so tudi sklenili, da bodo predstavniki Okrajnega sindikalnega sveta skupaj s predstavniki občinskih sindikalnih svetov obiskali vsa večja podjetja v okraju, kjer se bodo pogovorili s člani kolektiva o posebnih problemih vsakega podjetja. Razen tega bodo predstavniki občinskih sindikalnih svetov obiskali tudi vsa manjša podjetja.

Ta pobuda je zelo koristna, saj se je v nekaterih primerih pokazalo da v podjetju obstajajo vsi pogoji za ustanavljanje ekonomskih enot in ustreznih delavskih svetov v obratih, da pa jih zaradi tega ali onega vzroka še niso ustanovili.

Nova pekarna

V soboto je ljudska poslanka tov. Vinka Simončičeva svečano odprla pekarno v Dobrni. Ob pekarni je tudi nova mesnica, oba objekta pa predstavljata začetek ureditve preskrbnega omrežja v tem zdraviliškem kraju. Sredstva za gradnjo pekarnarje prispevalo podjetje Veležitar, ki tudi v drugih krajih celjskega okraja gradi nove sodobne pekarnarje.

NOVINARJI S SVETOZAREVA V CELJU

Ob 20-letnici vstaje in hkrati 20-letnici izseljevanja so bivši pregnanci, ki so našli v Srbiji gostoljubno streho, na pobudo »Večera« navedli stike z nekaterimi nekdanjimi gostitelji. Pred kratkim je bila skupina bivših pregnancev v Svetozarevu in Cupriji, sedaj pa je obiskala Slovenijo skupina treh novinarjev tednika »Novi puti iz Svetozareva«.

Po obisku v Mariboru in okolici so prišli tudi v Celje. Tu so se pogovarjali s tremi bivšimi pregnanci — književnikom Franom Rošem, tovarišem Emilom Petkom in kleparskim mojstrom Franjom Dolžanom. Ogledali so si tudi naše mesto in Velenje.

Za september pripravljajo bivši pregnanci večji skupinski izlet s posebnim vlakom v Srbijo, kasneje pa pridejo Srbi k nam. Mariborčani so se že izrekli za tesnejše stike s Svetozarevom, kamor je bil odpravljen prvi vlak izseljencev iz mariborskega okoliša. Celjani pa bodo verjetno navezali tesnejše stike s Cuprijo, ker je prvi transport iz Celja dobil zatočišče v tem mestu.

Med bivanjem v naši državi in potovanjem po Sloveniji se je predsednik republike Mali Modibo Keita s soprogo in spremstvom v torek, nekaj pred drugo uro popoldne ustavil tudi v Celju. Za ta sprejem dragega in visokega gosta iz prijateljske države je bil Slandrov trg in ceste, po katerih je vozila kolona avtomobilov, slavnostno okrašene. Na drogovi so vihrale jugoslovanske, in slovenske zastave, pa tudi zastave prijateljske afriške države.

Ko se je dolga kolona avtomobilov, ki je prišla iz Maribora, ustavila na Slandrovem trgu, sta

iz prvega voza stopila predsednik Modibo Keita, ter predsednik Ljudske skupščine Slovenije Miha Marinko. K visokemu gostu je najprej stopil sekretar Okrajnega komiteja Zveze komunistov Franc Simonič, se z njim pozdravil ter mu predstavil še ostale najvidnejše zastopnike javnega in političnega življenja celjskega okraja in mesta kot Rika Jermana, polkovnika Franca Rojske, Franca Lubeja in druge.

Visokega gosta je pozdravil Franc Simonič ter mu v imenu prebivalcev celjskega okraja zaželel toplo dobrodošlico in veliko veselje, da ga lahko pozdravi tudi kot velikega pobornika mira. Zatem je predsedniku Modibi Keitu izročil pepelnik in škatlo za cigarete, okusna izdelka celjske Zlatarne. Za spomin na obisk v Celju pa je njegova soproga dobila lepo kristalno vazo. H gostom so prišli tudi celjski pionirji ter jim po prisrčnem pozdravu in toplem stisku rok izročili šopke rdečih nageljnov. Nato je pred mikrofonom stopil še predsednik Modibo Keita, ki se je v francoskem jeziku zahvalil za lep sprejem.

Ves ta čas je več kot desetisočgla množica navdušeno pozdravljala premiera prijateljske države.

Po kratkem postanku so gostje znova stopili v avtomobile ter se po Ljubljanski cesti odpravili v Velenje, kjer so jim pripravili prav lep sprejem na trgu pred kulturnim domom. Po kosilu v vili na Širokem v Šoštanju pa so gostje nadaljevali pot proti Ljubljani.

PRAZNIK RUDARJEV

Kakor vsako leto bo tudi letos Velenje slavilo 3. julij, dan rudarjev. Vendar bo letošnja proslava še posebno poudarjena zaradi proslave 20-letnice revolucije, v kateri so ravno rudarji prispevali svoj veliki delež. Na dan rudarjev bodo priredili promenadni koncert, slavnostni kulturni program, ki se bo končal s povorko po mestu in otvoritvijo novega »Park-Hotela« v centru. Pri športnih prireditvah naj posebej omenimo republiško hitrostno tekmo motorjev, ki bo na dan pred praznikom 2. julija, na katerem bodo nastopali najboljši slovenski motoristi.

Za zabavo bodo poskrbeli domači ansambli, verjetno bodo prišli tudi Avenikovi bratje in Ježek. Mariborska opera pa bo gostovala s Smetanovo »Prodaná nevesta«.

Nov gospodarski sistem zahteva veliko družbeno odgovornost

Pred dnevi je bila v Mozirju seja občinskega komiteja Zveze komunistov, ki so jo posvetili problemu novega gospodarskega sistema in zadnjim ukrepom Zvezne ljudske skupščine za stabilizacijo tržišča in vlogi članov Zveze komunistov pri tem. Na seji so poudarili, da nov gospodarski sistem nima svojega bistva v napisanih ukrepih ali predpisih, temveč ga uresničuje šele izvrševanje novih dolžnosti. Pri tem bodo odigrale veliko vlogo vse subjektivne sile v gospodarskih organizacijah in komuni. Člani komiteja so menili, da je naloga komunistov, da bodo nove smernice pravilno razlagali, da bodo razumljive slehernemu delavcu.

Člani Zveze komunistov bodo morali pojasnjevati tudi nekatere ukrepe, ki spremljajo spremembe v gospodarstvu — krčenje investicij, obvezna rezervna skladi, 10% blokada proračunov in skladov itd. V zvezi z 10% blokado proračuna občine bodo nastopile nekatere težave, ki jih bo treba reševati s polnim razumevanjem vseh zainteresiranih. V razpravi so poudarili, da je namen novega gospodarskega sistema v tem, da se gospodarstvo sprostí raznih administrativnih vplivov, da uvaaja in uveljavlja decentralizacijo družbenih sredstev in daje proste roke organom samoupravljanja v skrbí za proizvodnjo, delitev dohodka itd.

Ekonomske enote Lesne industrije Nazarje so kljub kratkemu času njihovega obstoja pokazale zelo pozitivne rezultate. Decentralizacija organov delavskega samoupravljanja na ekonomske enote je pokazala večjo zainteresiranost neposrednih proizvajalcev za probleme proizvodnje kot poprej. V zvezi z decentralizacijo delavskega samoupravljanja so člani komiteja menili, da je napačno postavljati kaj naj da centralni delavski svet v pristojnost obratnim delavskim svetom, nasprotno, razpravljati je treba kaj naj še ostane v pristojnosti centralnega delavskega sveta.

Vsi člani komiteja so se strinjali z ugotovitvijo, da nov gospodarski sistem zahteva veliko družbe-

no odgovornost, katere dobršen del bodo morali nase prevzeti prav komunisti. Da bodo to nalogo lahko v redu opravili, bodo morali sistem dobro poznati, seznaniti se tudi z vsemi njegovimi vplivi na odnose v kolektivih in iniciativno neposrednih proizvajalcev. Na seji so sklenili, da morajo vse osnovne organizacije Zveze komunistov čimprej pristopiti k študiju novega gospodarskega sistema.

Za razumevanje ukrepov

Šmarski občinski komitej ZKS se je sestel pred kratkim, da bi utrdil svoje delovanje. Ob tej priliki so imenovali komisijo za kadrovska vprašanja, za gospodarska vprašanja, posebno komisijo za kmetijstvo, ki je prav na Šmarskem odločilnega pomena, ter komisiji za idejno-politično delovanje in za organizacijska vprašanja. Poudarili so še prav posebej, da je potrebno utrditi neposredne stike z osnovnimi organizacijami, zato so člani komiteja prevzeli odgovornost, da bodo s posameznimi organizacijami vzdrževali trajne stike.

Tovariš Jožko Lojen je članom komiteja v razpravi prikazal smisel novih ukrepov v gospodarskem sistemu in nakazal tudi uspehe ter slabosti, ki so jih doslej ugotovili na Šmarskem.

Priprave za osrednjo občinskega praznika in 20. obletnice vstaje v žalski občini

V ŽALSKI OBČINI ŽE VEČ MESECEV DELUJE PRAVLJALNI ODBOR ZA PROSLAVO 20-LETNICE VSTAJE. V ODBORU SO PREDSTAVNIKI VSEH POLITIČNIH IN DRUŽBENIH ORGANIZACIJ, OBČINE, PODJETIJ ITD. ODBOR JE PRITEGNIL K SODELOVANJU NAJRAZLIČNEJŠE ORGANIZACIJE IN DRUŠTVA, VODI PA GA TOVARIŠ POLDE RAJH, SEKRETAR OBČINSKEGA KOMITEJA ZKS ZALEC.

Osrednje proslave 20-letnice vstaje bodo od 2. do 9. julija, torej kar polnih osem dni. Ker so bile Griže s Prebeldom in Libojami središče vstaje, bo osrednja proslava v Grižah. To je še prav posebno dobrodošlo rudarjem, ki bo do hkrati proslavljali tudi svoj rudarski praznik.

Proslavljanje bodo pričeli s skupnim nastopom članov PGD žalske občine, vajami in tekmovanjem v Zalcu v nedeljo, 2. julija. Naslednji dan bo kulturni program v Domu Svobode v Grižah, ko bodo hkrati proslavili tudi dan rudarjev.

Na dan borca — 4. julija bo v letnem gledališču v Grižah gostovanje igralske družine KUD Bratov Dobrotinškov iz Škofje vasi. Uprizorili bodo dramo Vasje Ocvirke: »Ko bi padli oživil«. Uprizoritev te igre na lepem in amfiteatralnem gledališču, ki ga bodo v ta namen zopet nekoliko prenovili, bo za okolico in Griže velik dogodek, saj v letnem gledališču že dolgo ni bilo predstave. Da pa Grižani in Zabukovčani ljubijo dramske predstave, so dokazali s svojim obiskom na okrajni dramski reviji letos maja, ko so v dveh dneh obiskali 5 predstav.

Po vaseh žalske občine bodo krajevne proslave dneva borca, ki jih prirejajo osnovne organizacije ZB NOV same. Od srede do sobote se bo nato zvrstilo še več prireditev. Vsak dan bo na sporedu kaj zanimivega. Tako bo 5. julija kegljaško tekmovanje v Zabukovci, 6. julija športna tekmovanja v Zalcu, v Grižah pa šahovski turnir. 7. julija bo predsednik občine priredil sprejem borcev I. Savinjske čete in drugih prvoborcev in aktivistov, zvečer pa bo telovadna in kulturni program šolske mladine iz Griž. V soboto, 8. julija bosta priredili organizaciji ZB NOV in Združenje rezervnih oficirjev in podoficirjev »partizanski napad« na Rudnik rjavega

premoga v Zabukovci, po zmagi pa bo prijateljsko srečanje partizanov v gozdčku pri Grižah s tabornim ognjem in ognjemtom. Po obronkih savinjskih planin pa bodo ta večer zagoreli kresovi.

Višek slavnostnega razpoloženja bo v nedeljo, 9. julija. Že zgodaj zjutraj bo zabukovska godba z budnično dramila prebivalce Zaleca in drugih krajev v občini. Dopoldne bo v počastitev občinskega praznika in obletnice vstaje svečana seja Občinskega ljudskega odbora Zalec, poleg tega prome-

nadni koncert godbe na pihala in strelsko tekmovanje. Medtem bodo v Grižah, kjer so letos posebno pridno delali, odprli več komunalnih objektov. Svojemu namenu bodo izročili asfaltirani del ceste od savinjskega mostu do Griž, dokončujejo pa restavracijo, kjer bodo tudi klubski prostori, napeljujejo krajevni vodovod in pričeli so z gradnjo novega mostu čez Savinjo, ki je bil več let ozko grlo v prometu med Grižami in Zalcem. Za zaključek bo v nedeljo popoldne veliko kulturno politično zborovanje v letnem gledališču Griže. Nastopili bodo združeni mladinski zbori Griže—Zalec, združeni moški in združeni mešani zbori ter pihalna godba zabukovskih rudarjev. Če bo vreme ugodno, pričakujejo na zaključnem zborovanju v Grižah več tisoč obiskovalcev iz Griž, Zaleca in drugih krajev spodnje Savinjske doline.

JG

Priznanje za dobro delo

Na zadnji seji obeh zborov Okrajnega ljudskega odbora, ki je bilo včeraj v Celju, so odborniki razpravljali o nekaterih najbolj perečih problemih gibanja gospodarstva v prvem tromesečju in o poročilu Zavoda za napredek gospodarstva, na kraju pa še o nekaterih premoženjskih, poroštvenih in formalnih zadevah.

Živahen razvoj gospodarstva v preteklem obdobju je zahteval specifično obliko dejavnosti, ki bi s kompleksnim obravnavanjem obstoječih in nastajajočih problemov na področju gospodarstva nudila podjetjem z uslugami posebno pomoč. Tak oblika sodelovanja se je hitro krepila. Tako je Zavod za napredek gospodarstva lani izdelal za gospodarske organizacije že 74 različnih elaboratov, razen tega pa še 128 raznih analiz in programov. V istem času je zavod izdelal tudi 28 raznih elaboratov, analiz in podobno za občinske ljudske odbore.

Ko ocenjujemo dejavnost Zavoda za napredek gospodarstva v celjskem okraju, lahko trdimo, da se je le-ta uveljavil na vseh področjih. Oba zbora sta tudi dala tej

ustanovi za dosedanje delo vse priznanje.

Razen tega so na seji okrajnega ljudskega odbora razpravljali tudi o nekaterih odlokih. Za javnost bo verjetno zanimivo stališče obeh zborov do problema prevozov avtobusov okraja z avtomobili avtoservisa. Doslej so plačevali za vsak prevožen kilometer servisu 65 dinarjev, razen tega pa še »čakarino«. Sodijo, da je finančno ugodnejše, če lastnikom avtomobilov dajo za prevožen kilometer polovico — 35 dinarjev. To vprašanje je še toliko bolj zanimivo, ker bodo o njem razpravljali tudi v drugih ustanovah.

za čas od 22. junija do 2. julija
Padavine z ohladitvijo se pričakujejo okoli 22. junija in 1. julija. Med 25. in 27. junijem pogoste krajevne nevihte. V ostalem lepo vreme.

Ko je Kennedy stopil v Belo hišo, je menda izjavil, da se morajo ZDA z Zahodom vred pripravljati na najslabše, medtem pa upati na najboljše. Novice da se bodo zelo slabšale, potem nekoč pa se bodo začele boljšati. Ali je bil že takrat trasiran dunajski sestanek? In kaj je Kennedyju tisto najslabše? Na to vprašanje si vsak po svoje odgovarja in na odgovor vplivajo seveda želje in strasti.

Sestanek je bil potreben, bil je nujen, je dejal o Dunaju Hruščev. Ustavitev nuklearnih eksplozij in splošna razorožitev, to je po njegovem glavno vprašanje. Povezal ga je z vprašanjem Berlina in Nemčije in to v takem trenutku, da ga Zahod ne bi mogel odrinuti z dnevnega reda. SZ sprejme zahodni predlog o kontroli, če Zahod sprejme sovjetskega o splošni razorožitvi. Zahod bi moral pri tem pristati tudi na popolno ustavev nuklearnih poskusov v zraku, pod vodo, pod zemljo in v vesolstvu. Pogodba z Nemčijo je povezana z vprašanjem nacionalne varnosti SZ in drugih držav. Če ZDA priznajo potrebo po razorožitvi, ne morejo mimo nemškega vprašanja. SZ je tudi za sklenitev dveh posebnih pogodb z obema Nemčijama, zahodni Berlin pa naj se demilitarizira. Sklepe naj se mirno konferenca ali pa vsaj provizorično reši status Berlina. Če ZDA ne uvidijo, da je treba podpisati mirovno pogodbo, potem jo bo SZ sama podpisala, z njo pa se tiste države, ki bodo to hotele. Berlin bi v tem primeru postal svobodno mesto, okupacijski režim bi bil ukinjen.

Ce pretehtamo te sovjetske memorandume, ki jih je Hruščev izročil Kennedyju, vidimo, da je Kennedy ob nastopu realistično presojal položaj. Sestajanje let po vojni in še ni podpisana pogodba z napadalcem, ki je vojno začel! Položaj pa je tak, da nobena dramatična poteza, tako je dejal Kennedy, ne more čez noč sama po sebi spremeniti ravnotežja sil ali dogajanja in ne more olajšati ameriškega bremena. Te besede ameriškega predsednika kažejo, da v vojni ne vidi rešitve, pač pa se boji, da bo ameriška moč počasi usihala, če se bo še nadaljevala toga politika hladne vojne. Hladna vojna pa je bila stvar republikancev, ki radi očitajo demokratu Rosseweltu, da je kriv da današnje sovjetske moči in socializma v svetu. Ni čuda, da so zaradi dunajskega sestanka v Bonnu tako vznemirjeni.

V Zenevi je Zahod res sprožil krizo, češ, da se krši sporazum o odgovoriti sovražnosti in da v takem položaju razgovori niso mogoči. Konferenca o Laosu je došla injekcija, sestanke treh laoskih princiev. Zedinili so se za koalicijsko vlado in tako bo konferenca spet stekla.

Odgodena je tudi konferenca v Evianu. Francozi so govorili spet o pridružitvi Alžirije, o posebnem položaju Francozov, o nekakem dvojnem državljanstvu in o posebnem položaju vojaških oporišč, predvsem pa o odcepitvi Sahare. Alžirska vlada seve ne more prištati na te stvari, ker bi to pomenilo samo nov kolonialistični stadij Alžira. Dokler bo govora o francoskem državljanstvu in francoskih bajonetih v Alžiru, toliko časa ne more biti govora o svobodnem Alžiru. Pravijo, da most med Alžirijom in Francijo še ni porušen. A do pravih pogajanj pravzaprav še ni prišlo, le karte so položene na mizo.

Tako Francija in Anglija sta se slabo izkazali v OZN, ko je šlo za Angolo. Postavili sta se na portugalsko stran, medtem ko se ZDA niso. Klasični kolonializem je stvar, ki je nevarna za mednarodni ugled tistega, ki se ga še upa podpirati. Podoba je, da se Kennedy tega zelo dobro zaveda. To kaže tudi poročilo, ki ga je podal Stevenson o položaju v Latinski Ameriki v zvezi s castrizmom. Latinska Amerika ni več zaprt lovišče ZDA, ker se je položaj na svetu prav zaradi dekolonizacije močno spremenil. In v tem procesu ima SZ prednost, ki pomeni vsaj toliko, če ne več, kot uspehi v astronautiki. Zato je razumljivo, da je Kennedy zagotovil SZ, da se ne bo umaknil iz obeh konferenc v Zenevi in bo verjetno prišel tudi na tretjo — o Berlinu. Ta pa bo zadela najbrž na nemški problem v obliki, kakršne po vojni še nismo doživeli. Bombni atentati na Tirolskem, neofašistične sile, ki take metode podpirajo, Straussovi apeli za povečanje Bundeswehra, to in še marsikaj kaže, da se politika v Evropi ne bo sukala tako, kot si je zamislil Dulles. T. O.

Gojitev in gospodarjenje v loviščih

V SOBOTO DOPOLDNE JE BIL LETNI OBČNI ZBOR LOVSKE ZVEZE CELJE. OSREDNJE POROČILO O DELU, PROBLEMIH IN NALOGAH JE IMEL PREDSEDNIK TOV. JOŽE ANČIK.

Kakor v poročilu, ki so ga delegati zbora sprejeli že prej, tako je predsednik tov. Ančik tudi v svojem izjavljanju predvsem opozoril na gojitev in gospodarjenje z lovišči. Posamezni lovski kolektivi lahkohk napišejo še tako rožnata poročila, je med drugim rečeno v referatu, končna ocena za vsako lovsko družino pa je vendarle stalež koristne divjadi v njenem lovišču. Za doseg in vzdrževanje dobrega staleža pa so nujni gojitevni ukrepi; dober stalež pa lahko družini vsako leto dokaže z ustreznim odstrelom.

Lovske družine na območju celjskega okraja so lani dosegle pomemben korak naprej. Zlasti so razveseljivi podatki o povečanju odstrela škodljivcev in staležu koristne divjadi. Vse kaže, da se zlasti v tem pogledu bližamo normalnemu stanju. Lovski plen je bil lani za okoli dva milijona bolje vnovčen kot leto dni prej. Povišali so se tudi članski prispevki. Narasli so izdatki, toda navzlic temu se zdi, da je bilo še zmeraj premalo potrošenega za čuvajsko službo ter za redno vzdrževanje lovišč.

5 kandidatov

ZA NAGRADE SKLADA «SLAVKA SLANDRA»

Rok za prijavo kandidatov, oziroma njihovih del, za podelitev nagrad sklada «Slavka Slandra», ki ga je ustanovil Občinski ljudski odbor v Celju na pobudo sveta za kulturo in znanost, je potekel zadnji dan maja. Do tega časa je svoja dela prijavilo le pet kandidatov in to: Komorni moški zbor kot celota, nadalje Stane Terčak, Fran Roš, Albin Podjavoršek in Jakob Savinšek.

Preseneča, da med prijavljenimi kandidati ni niti enega gospodarstvenika, nadalje medicinskega delavca itd. Prve nagrade iz sklada «Slavka Slandra» bodo podeljene na slavnostni seji ljudskega odbora celjske občine v počastitev občinskega praznika, 20. julija. O razdelitvi nagrad med posamezne kandidate pa bo odločala strokovna komisija, ki jo bo imenoval upravni odbor sklada.

RAZSTAVA FOTOGRAFIJ VOJNIH REPORTERJEV

V počastitev dvajsetletnice vstaje, enake obletnice Jugoslovanske ljudske armade ter petnajstletnice lista »Narodna armija« bo v Celju, 28. t. m. v mali dvorani Narodnega doma odprta razstava fotografij vojnihih reporterjev. Bogat in nadvse zanimiv zbir fotografiskih posnetkov bo v prvi vrsti prikazal življenje v naši armadi, njen razvoj od prvih dni, njeno oborožitev in podobno. V Celju bo razstava odprta do 3. julija. Vabimo vas, da si jo ogledate v čim večjem številu.

Pionir Janko pozdravlja Kajuhovo mamo

dobijo zaslužena odlikovanja, tudi preživelci lovci-borci narodnoosvobodilne vojske.

Ob zaključku dela so izvolili 25-članski upravni odbor, za predsednika Lovske zveze Celje pa vnovič tovariša Jožeta Ančika.

-an

MLADINA v lovskih družinah

Starostni sestav članov lovskih družin na območju celjskega okraja (in tako je bržkone tudi drugod) ni zadovoljiv. Zlasti je očiten nezadosten priliv mladine. Da bi zagotovili vzgojo mladih lovcev, so nekatere družine začele ustanovljati mladinske aktivne. Pri tem so se v glavnem naslonile na tiste prosvetne delavce, ki so hkrati tudi lovci. Prizadevanja na tem področju so že na začetku rodila zadovoljive uspehe. Tako dela na območju celjskega okraja že sedaj pri lovskih družinah sedem mladinskih aktivov, ki vključujejo okoli štiri sto mladih lovcev. Zlasti lepo delajo ti aktivni pri lovskih družinah v Vojniku, Skofji vasi, Celju, Polzeli in Sentjurju.

Razstava del mladih umetnikov

Zadnje dni prejšnjega tedna je bila v prostorih Mestnega muzeja v Celju odprta razstava likovnih del učencev osnovnih šol celjskega okraja. Četudi je šlo za pionirsko razstavo, pa so vendarle dela, ki smo jih gledali in občudovali, nazorno govorila, da gre za uspešno razstavo mladih likovnih umetnikov. Razstava je potrdila, da so dale Jugoslovanske pionirske igre pod geslom »Moj kraj večeraj, danes in jutri« toliko izvrlnih pobud za nov likovni izraz, ki je presegel vsa pričakovanja. Pionirji so na individualen, otroški način izpovedali, kakšen je bil njihov kraj v preteklosti, kakšen je danes in kako si ga zamišljajo v prihodnosti. Razstavljena dela so se odlikovala po bogati izbiri materiala, po širini, svežini in originalnosti. Večina del je potrjevala veliko ustvarjalno moč mladih umetnikov. Zato ni naključje, da je prav ta prireditev, ki je bila hkrati zrcalo prizadevanj in uspehov likovne vzgoje na naših osnovnih šolah, odprla staro in bolečo rano — stalne galerije, v kateri bi se lahko večkrat na leto zvrstila tudi dela mladih likovnih ustvarjalcev.

Komorni zbor zaključil sezono

Dan po nastopu na mariborski reviji pevskih zborov, to je v ponedeljek, je moški komorni zbor zaključil svojo sezono s koncertom v Rogasčji Slatini.

V polni dvorani hvaležnih poslušalcev je odpel svoj tako imenovani zagrebški program. To je program mednarodnih klasičnih, slovenskih in jugoslovanskih narodnih in umetnih pesmi, s katerimi se je predstavil letos v Zagrebu. Mnogi ugledni gostje so nastop ocenili kot veliko doživetje.

Koncert je bil ena izmed kulturno-umetniških prireditev, ki jih je pripravilo tamošnje turistično društvo za čas letoviske sezone. Po vrsti je bil to 302. nastop Komornega zbora v dvanajstih letih njegovega obstoja.

V strojepisnici

Prvo leto administrativne šole

Te dni je zaključila svoje prvo šolsko leto tudi šola, ki so jo preteklo leto potrebo po šolanih administratorjih uvrstile v seznam celjskih srednjih strokovnih šol — celjska administrativna šola. Glede na to, da bo šole prihodnje leto dala prve absolvente, mineva njena prva poslovna doba več ali manj neopazno. Toda zanimanje, ki ga je šola vzbujala ob svojem rojstvu in ga vzbuja tudi ta čas, ko se mladina iz osnovnih šol odloča za nadaljnje šolanje, nam narekuje prikaz njene prve bilance.

Od 182 vpisanih dijakov jih je vztrajalo do konca šolskega leta 1960/61 prvo šolsko leto uspešno zaključilo, preostalih 30 % pa se bo moralo jeseni javiti k ponovni preizkušnji znanja, a nekaj med njimi bo moralo razred celo ponoviti.

Hkrati z rednimi dijakinjami, so pretekli teden opravili prve izpite tudi slušatelji oddelka AS (administrativne šole) za odrasle v Celju, 25 po številu, in v železniški Šoli (20) ter skupina (41) slušateljev dopisne AS.

Številnim prošnjam za vpis, ki jih šola že lep čas prejema, seveda ne bo moč ustreči. Ni vzrok le v pomanjkanju šolskega prostora ter drugih materialnih sredstev, marveč načelo, da bodi naša strokovna šola tudi usmerjevalec v to ali ono stroko. In ker bodo s sedanjim številom dijakov na AS krite prve potrebe po šolanih administratorjih, lahko pričakujemo rahel vpis šole v jesenskem roku, vpis, s katerim bi dopolnili razred ponavljalcev. Ta razred pa iz tehničnih razlogov ne bo smel preseči števila 25 dijakov.

G. G.

V BRIGADI

Palajce, v juniju.

Vreme je deževno. Mladi brigadirji so v barakah. Igrajo šah in karte, drugi prebirajo časopise. Najbolj živahno je okoli kitare, ki je v baraki edino glasbilo. Vsi so veseli in razigrani.

V naselje je pripeljal kamion poln drv. Med vrati barake se je pojavil dežurni in zabiral:

Deset prostovoljcev za raztovarjanje kamiona!

Neprijetna reč, a kljub temu se je javilo, petnajst, dvajset mladincev, ki so šli takoj na delo. Drua so potovala iz roke v roko. Kamion je bil prazen v hipu, drva pa zložena.

Pred kratkim je bila osnovana skupina brigadirjev »horuk partija.« V njej je deset najboljših brigadirjev, ki delajo na trasi vsak dan, ne glede na vreme in čas. Da, tudi ostali delajo. Zato je dobila Celjska brigada naziv udarne, pa tudi pohvaljena je bila.

Brigadirji vsajajo ob pol petih. Zatem se umijejo in telovadijo. Zajtrk je zelo priljubljeno jutranje opravilo. Pri njem nihče ne manjka.

Mladi graditelji ceste gredo na delo s pesmijo na ustih. Vedno so veseli. Sesturni delovni dan je hitro končan, skoraj prehitro. Navzlic temu se vračajo v naselje utrujeni. Novo poživitev prinese »zbor za ručak«. Tudi ta udeležba je polnoštevilna.

Prijetno je, ker živijo v čistem in lepo urejenem okolju. Brigadirji čistijo okoli svojih barak vsak dan po kosilu. Zraven tega urejajo tudi notranjost začasnih bivališ.

Tečaji spadajo v redno življenje mladega brigadirja. Zelja po znanju je lastna skoraj vsem. Zato so le redki, ki ne obiskujejo nobenega tečaja. Po tečajih so proste ure.

Tedaj pridejo na vrsto prostovoljne akcije, ki jih skoraj nikoli ne zmanjka.

Večer je čas umivanja in večerje. Zatem pride na vrsto poslušanje radijskih oddaj, pa tudi ples in kino predstave. Deveta ura je ura počitka — in lahko noč. -jm

Ključek

Lep zaključek

SOLSKEGA LETA NA CELJSKI GLAS.

BENI SOLI

V torek popoldne so zaprli vrata in zaključili letošnje šolsko leto tudi na celjski glasbeni šoli. Kakor že nekaj let zapovrstjo, tako so tudi ob letošnjem sklepu šolskega leta pripravili krajši nastop nekaterih najboljših učencev. Vsih razredov. Tako se je v violino predstavila Bojana Kovac, pri klavirju pa Jelka Velikanje. S sopkom priznanih pesmi je nastopil tudi solski orkester pod vodstvom prof. Dušana Santicina.

V zaključnem govoru je ravnatelj šole, profesor Egon Kunej opozoril ne samo na težave, ki spremljajo šolsko delo zaradi neustreznih prostorov, temveč tudi na velike uspehe. Javne produkcije, koncerti, sodelovanje učencev te šole na razrednih in šolskih prireditvah, akademijah in podobno dokazujejo, da se šola vse bolj uveljavlja v kulturno-prosvetnem in umetniškem življenju celjskega mesta in da pri tem dosega vedno večje uspehe. Prav lepe uspehe so učenci dosegli pri učenem uspehu, saj se jih bo le okoli šest odstotkov moralo zaradi slabih uspehov posloviti od zavoda. To pa je v primerjavi s dvajsetimi odstotki ter ostalimi, ki so delo na šoli vzeli resno, več kot minimalno. Zaslužno priznanje je ravnatelj zavoda izrekel tudi šolskemu orkestru ter ostalim manjšim instrumentalnim skupinam, ki so se uveljavile v zadnjem času.

Zaključno proslavo so izkoristili še za to, da so se poslovili od treh učencev, ki s tem šolskim letom zapuščajo celjsko glasbeno šolo. Nekaterim najboljšim učencem in učenkam je ravnatelj podelil posebne pohvale.

mb

Nepozabno doživetje

— Janko, si vesel, ko se znova vračaš domov, v Beograd?

— Ne, zdaj sem se že navadil. Lepo je bilo pri vas...

Beseda mu je zastala, oči zarosile. V hipu jo je objel in pritisnil na lica nešteto vročih poljubčkov.

— Hvala vam za vse, je komaj iztisnil in s solzami v očeh krenil proti vratom. Za njim so se spuščili v pritenjen jok še ostali...

Takšno je bilo slovo v skoraj sleherni hiši, ki je prejšnje dni sprejela v goste vsaj po enega od tridesetih pionirjev iz občine Savski most v Beogradu, ki so prišli v Celje in od tod krenili na del poti, ki jo je prehodila slavna Stirijska pot.

Priprave beograjskih pionirjev na ta pohod so bile dolgotrajne in sistematične. Trajale so več kot tri mesece. V tem času so se spoznali ne samo s potjo Stirijske divizije, temveč tudi z njenimi borci, bitkami, ki jih je imela, kraji... Spoznali pa so se tudi z njenim narodnim herojem Ivanom Kovačičem-Efenkom. Ne samo po pismih, ki so romala iz Beograda

do Celja in nazaj, temveč tudi v resnici.

Prvič so se srečali z njim v Celju pred odhodom na pot. Pozneje pa še na Paškem Kozjaku, kjer jim je partizanski komandant pripovedoval o bojih in legendarnem pohodu divizije na Stajersko. Pionirji so ga vzljubili. Zato so mu zapeli tudi pesem, ki so jo sestavili:

Drug Efenko, zdravo zdravo, Ti nas vodiš pravo, pravo, trgom slavne divizije, kroz planine in nizije... Slovenijom nek se čuje, da se bratstvo proširuje, jedinstvo pored toga, da nam živi bratska sloga.

Koliko nepozabnih spominov bo ostalo s te poti? Sprejem malih in mladih Beograjčanov v domu partizanskih otrok na Dobrni je bil edinstven. Kdo izmed mladih gostov je pričakoval spalir, pa rožice...

In potem, Paški Kozjak. Na taborni ogenj so prihitali tudi otroci iz oddaljenih krajev samo zato, da bi jim stisnili roko in jih spoznali.

Pionirji iz Beograda niso mogli verjeti, da bodo mnogi od njih morali pešati tudi po dve uri, preden bodo spet legli v posteljo.

Sprejem v Velenju je bil čudovit. Tudi tu so se skovala nešteta prijateljstva. Potem so se pomerili še na oddaji »Pokaži kaj znaš«.

Pot jih je vodila na Slemo, pa spet v Soštanj, kjer so obiskali Kajuhovo mamo in tudi njej, kot vsem ostalim, izročili lepo darilce. Zadnji dan so preživali v Celju. Veseli pionirski popoldan je bila velika manifestacija bratstva in ljubezni. Od slovesu so si zapisovali naslove...

Pri nas velja rek, je med drugim dejala njihova vodnica tovarišica Darinka Petanović: bliže severu, bolj hladno je... Toda, je takoj nato pristavila, na tej poti skozi vaše kraje in v srečanjih s tukajšnjimi ljudmi smo spoznali, da pri vas ni hladno. Povsod so nas sprejeli toplo in prišerno. Ni besed, s katerimi bi lahko posredovali naša čustva... To spoznanje je naše največje doživetje.

M. B

Očka pravi mamica - mamica pravi sinek - sinek ...

ZAČARANI KROG,

ki ga nekdo mora prekiniti

MORDA ČUDNO ZVENI, TODA RES JE TAKO. OČKA KRIVI MAMICO, MAMICA PRAVI, DA JE ŠKODO NAPRAVIL SINEK, SINEK VALI KRIVDO NA SESTRICO, SESTRICA PA KAŽE S PRSTOM NA OČKA. TAKO JE VČASIH V DRUŽINI, A PRAV NIC BOLJE NI V NAŠEM PRELJUBEM GRADBENISTVU. DOSLEJ SI ZARADI TEGA SE NIHČE NI POSEBNO BELIL GLAVE. NAPAKE, NENEHNA POPRAVILA NEDOVRSENIH STAVB IN DOKAJ SMESNE ZADEVE TUDI ZA LAIKA PA SE SE KAR NADALJUJEJO. VSE TO ZAHTEVA DODATNA SREDSTVA, KI JIH NEKDO MORA ODSTETI. OB NOVM GOSPODARSKEM SISTEMU, KO JE ZA DELOVNE KOLEKTIVE POMEMBEN SLEHERNI DINAR, PA SE DELAVCI IN DELAVSKI SVETI ŽE ODLOČNO VPRAŠUJEJO »KDO JE KRIV? IN KDO BO ŠKODO POVRNIL?»

Za kaj gre?

Tega res ne bo težko pojasniti. Skoraj vsi Celjani poznajo sušljanje okoli nepravilnosti pri gradnji

novega celjskega hotela, škandala ob otvoritvi nove pekarnice v Gaborju delavci iz tega predela mesta še niso pozabili, potrošniki pa še sedaj ne morejo razumeti včasih nekoliko slabšo kakovost kruha. V Laškem so na primer napadno postavili stanovanjski blok, tako da gledajo balkoni in okna proti severu, enako je postavljen tudi velik stanovanjski blok v Celju, v celjskem okraju se je celo baje zgodilo, da so zgradili stanovanjsko poslopje in šele potem ugotovili, da ni stranišč, v Laškem so pri gradnji ugotovili, da so temelji za stavbo prešibki in da ne bodo prenesli teže nadaljnjih nadstropij in tako dalje. Zaloga teh zgodbic, ki pa vsaka zase zahteva ali dodatne milijone za odpravo napak ali pa ostane za vselej izvor negotovanja v kraju, je velika. No, in na koncu je prav tu tudi povod za razburjanje okoli nove pekarnice v Dobrni.

Hude pomanjkljivosti

Po svečani otvoritvi nove pekarnice v Dobrni so se strokovnjaki smejali, zabavljali, jezili — oni, ki bodo popravila morali plačati pa so celo preklinjali. Prostor nam ne dovoljuje, da bi opisali vse napake in pomanjkljivosti nove pekarnice v Dobrni. Zato samo nekaj značilnosti.

Lani poleti je izšel zvezni predpis, da morajo pekarnice biti urejene tako, da bo vsaka delovna operacija v posebni sobi. V starih pekarnah bodo to morali s preureditvami napraviti do 1965. leta. Razumljivo pa je, da bi nove pekarnice morale biti tako grajene, sicer bo treba tudi nove pekarnice preurejati. Pekarno v Dobrni bodo vsekakor morali preurediti. Ta pekarna pa se razen tega dotika mesnice — kako ugodna prilika za muhe, da »vandrajo« iz mesnice v pekarno in potem nazaj. Zračenje v pekarni je silno pomanjkljivo in podobno. Teh čisto tehničnih slabosti, ki bodo vplivale na proizvodni postopek in ki jih bodo morali odpraviti, je še veliko več.

Tega res ne verjamem ...

Bilo je na občinski konferenci sindikatov v Celju. Nek delegat je govoril o hudi zadevi, imenoval je tudi podjetje, kjer se je zgodila. Ker pa v zgodbo ne verjamem, na kraju bom tudi pojasnil zakaj ne, dovolite, da izpustim ime podjetja. Razen tega, če bi zgodba bila celo resnična, ni krivo podjetje niti kolektiv, temveč le ena oseba. Takole je delegat povedal:

V celjski občini smo veliki naredili za preventivo v zdravstvu. Končno je tako tudi prav, saj je lažje preprečiti bolezen ali nezgodo, kot jo ozdraviti. Preventivna dejavnost je razumljivo zajela vsa možna sredstva

Razen tega pa so pri tej gradnji tudi nekatere nesmiselnosti, ki jih navaden človek nestrokovnjak težko razume. Tako so na oknih vgrajene »polkne«, ki pa jih žal zaradi posebnega sistema oken od znotraj ne morejo niti odpirati niti zapirati. V pritličju zadeva še ni tako huda, saj je možno le-te zapreti od zunaj. Toda kako v prvem nadstropju. Saj končno od stanovančev ne moremo pričakovati, da bodo po lestvi lezli do oken in zapirali »polkne«. To bi ponoči, kadar spanje moti mesec, izgledalo takole. V spalni srajci skočiš na dvorišče, poiščeš lestev, jo prisloniš k oknu in zapreš. Lestev odmakneš, neseš jo nazaj, paziš še, da ne padeš in da te kdo ne vidi. Zdaj pa povejte, če se prebivalci upravičeno ne smejejo.

Mimogrede, tudi nosilec za zastavo je postavljen tik pod električno napeljavno. V vsem kraju že pred otvoritvijo zaradi tega niso našli človeka, ki bi si upal vtakniti v ta nosilec zastavo. Zastave so zato visele kar na oknih.

Začarani krog

Rekli boste: »Zakaj začaran krog?« Jasnó je, da je glavni krivec projektant in on naj tudi nosi vso odgovornost — moralno in materialno!

Toda v teh »gradbenih strokovnih« zadevah ni tako preprosto.

Glejte zakaj?

Stavbo je projektiral mlad projektant, ki še nima pooblastila. Torej mu je moral načrt nekdo podpisati. Projektant si tako umije roke. A tudi projektant podpisnik ima adut v roki. Res je, da je projekt podpisal, toda nikjer ni rečeno, da je vsak projekt tudi dober, vam bo dejal. Zaradi tega mora vsak projekt skozi revizijo, ki ga ta odobri ali ne. Če ga odobri, dobi načrt še en žig in podpis komisije za revizijo. Tako si tudi projektant, ki je načrt podpisal

umije roke. Rekli boste, »to je pa tudi konec zgodbe.« Vendar ni, investitor mora namreč tudi projekt podpisati in povedati svoje mnenje — ali se s projektom strinja ali ne? Ko so podpisali si tudi revizijska komisija pravno umije roke. No, končno so tu še gradbeni tehniki, ki izvajajo dela. Ti bi napake lahko vsekakor že pred dograditvijo videli in jih popravili. »Toda to ni naša zadeva,« pravijo. »Nas pač ne zanima, kje je nameščeno stojalo za zastavo, kjer je predvideno, tam ga postavimo! In, če na kraju vprašamo predstavnika podjetja, ki je investiralo sredstva za gradnjo, nam rečejo: »Mi smo načrt naročili, povedali svoje zahteve in zmožnosti. Kako naj mi iz načrta, ki smo ga podpisali, razberemo ali se bodo »polkne« lahko zapirale ali ne. Če bi bili arhitekti, bi vsekakor načrta ne naročili. Naredili bi ga kar doma. Tako pa smo zaupali strokovnjakom, še toliko bolj, ker je načrt šel skozi toliko rok. Krivca iščite zato pri arhitektu.«

No, vidite, tako smo le prišli do začaranega kroga po družinskem pravilu — očka — mama — sinek — sestra — očka ...

Ko so gradili to stavbo, niso imeli težav zaradi načrtov

Deset korakov naprej

V zadnjem obdobju je bilo precej pripomb na delo občinskega zbora proizvajalcev. Te smo lahko slišali na raznih konferencah, občinih zborih in zborih volivcev v kolektivih. Zaključek je bil vselej dokaj podoben. »Zbor proizvajalcev ni najboljši delaven zaradi tega, ker vanj nismo izbrali najboljših ljudi, ker obdobji ne poročajo volivcem o delu zbora proizvajalcev in ker istočasno ne dobijo mnenja proizvajalcev, ki jih v zboru zastopajo.«

To pa je le ena plat zvona o delu zbora proizvajalcev. Tovarišica Vrabčeva je pravilno opozorila, da je verjetno prvi vzrok za slabše delovanje občinskega zbora proizvajalcev v Celju vsebina in metoda dela zbora proizvajalcev, ki lahko tudi ohromi zanimanje odbornikov.

Zaradi teh — včasih tudi hudih — pripomb na delo članov zbora proizvajalcev, so odborniki na zadnjem zasedanju zbora podrobno proučili tudi to zadevo. Zahtevali so predvsem, da se na podlagi izrečenih kritik sistem dela zbora proizvajalcev izboljša.

Bili so mnenja, da je skrajno napačno, če je dnevni red zasedanj tako obsežen, da že dnevni red zaradi obsežnosti zadušijo podrobno obravnavo. Razen tega menijo, da bo potrebno opustiti razpravljanje o zveznih, republiških, okrajnih in občinskih povprečjih. Zbor proizvajalcev bo moral podrobno obravnavati posamezne probleme v gospodarskih organizacijah. Saj, končno nimamo ničesar skrivati, in kjer koli odpravimo ali zmanjšamo na ta ali oni način slabosti, bomo

lala na zelo težavnem delovnem mestu.

Zgodba se je končala tragično. Namesto v porodnišnico so nosečo ženo morali zapeljati na kirurški oddel. Namesto prvega otroškega joka, so tokrat zvenetali kirurški noži na operacijski mizi.

Kjub temu, da je delegat povedal zgodbo pred polno dvorano, vanjo ne verjamem. Dva vzroka sta, ki me silita v to. Najprej ne morem verjeti, da bi v podjetju kdo upal prevzeti za malomarnost nase to odgovornost! Saj končno gre za človeka, za sotočariš in enakopravnega člana kolektiva. In če zaradi podobne »napake« dvignejo na drog v podjetju črno zastavo, ali ni to uboj iz malomarnosti? To je sicer verjetno zelo nestrokovno

POSKUSIMO PREKINITI KROG

Res bo potrebno nekaj urediti. Preprosto zato, ker se te nepravilnosti vlečejo že toliko časa, da jih ni možno več trpeti. To je namreč — mimogrede povedano — že druga pekarna v Celju, ki je dvignila ogromno prahu. Če tega začaranega kroga ne bomo prekinili, bodimo prepričani, bo slabo zgrajenih pekarn, a ne samo pekarn, v celjskem okraju še veliko več.

Kako naj dokončno rešijo to pereče vprašanje, naj razglabljajo ljudje, ki so za to pristojni. Goto-vo pa je, da delovni ljudje, ki z milijoni plačujejo to igrakanje, lahko zahtevajo moralno in materialno odgovornost strokovnjakov, katerim so zaupali načrtovanje objektov. Če v Emajlirki za slabo izdelan »pisker« delavec zaradi zmanjšane kakovosti dobi manjše plačilo in če za pokvarjenega sploh ničesar ne dobi, ZAKAJ BI POTEM ISTE MORALNE IN MATERIALNE NORME NE UPOŠTEVALI PRI VISOKOKVALIFICIRANEM DELAVCU — PRI PROJEKTANTU? Mile Iršič

Neverjetno

Zadnji topli dnevi so privabili na celjsko kopališče množico ljudi. Toda v nedeljo, ko je kopališče bilo dobesedno polno, so se ljudje vpraševali upravičeno — »Zakaj je tudi letos voda umazana, zakaj v otroškem bazenu ni vode?«

TO RES MNOGI VPRAŠUJEJO. POGLEJMO, KAKO JE S TEM!

Čistilne naprave na kopališču bi morale začeti delovati že pred začetkom lanske kopalne sezone. Zaradi nenehne zavlčevanja gradbenih del in zaradi težav pri nabavi nekaterih materialov so čistilne naprave lani samo »gledale« umazano vodo. Ljudje pa so se tolažili, sedaj je že skoraj vse dograjeno, vsaj naslednje leto bo čistilna naprava stekla.

No, res, podjetja, ki so gradila čistilne naprave, so pohitela in jih

zgradila, do začetka sezone. Toda pojavila se je še ena nepredvidena težava, ki pa se navadnemu človeku zdi neverjetna. Preprosto ni bilo komisije, ki bi novogradnjo pregledala, kopalni mojster sam pa ni upal pognati čistilno napravo. Kaj bi bilo in kaj bi z njim naredili, če bi se kaj pokvarilo ali če bi zadeva v redu ne delovala? Bržčas bi bil vsega kriv on.

Na koncu lahko samo upamo, da se bodo člani komisije zganili, razen seveda, če že niso na dopustih.

Podobno je tudi z otroškim bazenčkom. Baje vode vanj ne smejo spustiti preden ga ne prebarvajo. Barve pa ni mogoče dobiti. Tako na enem samem mestu kar dva nesmisla — imamo čistilne naprave in jih nimamo, imamo dva otroška bazenčka, a vendar nimamo nobenega.

-mi

Osebni dohodki v trgovini - in cene

Tovariša Miloša Jagodiča, poslovodjo trgovine »Preskrba« na Dolgem polju, smo zaprosili za kratek razgovor, ki se nanaša na nekatere pereče probleme široke potrošnje in pojave v trgovini.

— Kakšno je tvoje mnenje o razpravah, ki kritizirajo pojave neupravičenega povečevanja osebnih dohodkov v nekaterih trgovskih podjetjih? —

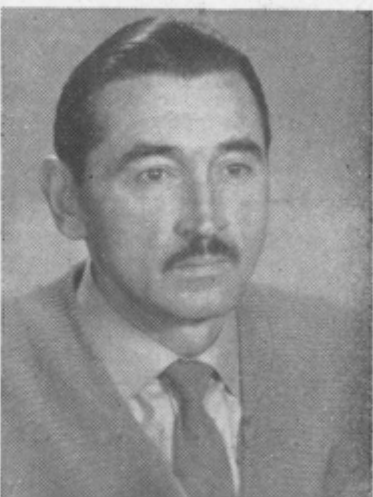
● Če je v vprašanju, kot pravi, pavšalno povečevanje osebnih dohodkov brez osnove, če ni po- gojeno z večjo storilnostjo, z bolj-šo organizacijo poslovanja, če ni rezultat spodbudne delitve do- hodka po učinku, potem je kritika upravičena. Toda takoj pristavim, da so tudi delavci v trgovini upravičeni na iste pogoje, kot vsi osta- li. Obsojanja vredne pa so težnje povečanja dohodka na osnovi dvi- ganja cen.

— Ali bi lahko trdili, da delu vodilnih kadrov v trgovini manj-ka ob obilici komercialnega nekaj več političnega posluha? —

● Da, to prav gotovo. Če bi po- zorno čitali govor tovariša Tita, ki ga je imel na poti po Srbiji, bi bilo takih pojavov veliko manj. Več političnega posluha pa bi ko- ristilo tudi uspešnejšemu razvoju samoupravljanja v trgovskih pod- jetjih, pa tudi družbenemu vplivu potrošniških svetov itd. Ne povsod toda marsikje je vloga političnih organizacij preslabotna. Rekel bi še to, da politična zavest in socia- listična morala nista deljivi — re- cimo po strokah.

— Ali misliš, da v trgovini, ki ni proizvodna panoga, lahko uspešno deluje delitev dohodka po učinku brez neupravičenega dvi- ganja cen?

● Tako bi moralo biti. Morali bi poiskati notranje rezerve, rati- onalizirati poslovanje, ki nam pre- več obremenjuje obratno režijo. Z dobro postrežbo in posluhom za potrebe potrošnikov povečati ob- seg prometa. Bolje koordinirati nabave, prevoze in podobno. Me- nim, da v mestu kot je Celje, niso potrebne usluge potnikov, ki do- stikrat tudi način, kako si po- samezniki olajšujejo plačevanje obrokov za osebna vozila. Vse to obremenjuje režijo podjetij, po- sredno pa potrošnja.

— Zvedel sem, da vaša poslo- valnica dobro dela, da je napra- vila precejšnji napredek, da na Dolgem polju potrošniški svet prednjači? —

● Če naslednji podatki kaj po- vedo, tudi o tem. Pred tremi leti je bil povprečen mesečni promet v tej trgovini milijon in 400.000 di- narjev. Letos je promet že okoli štirih milijonov mesečno. Moram omeniti, da je to tudi posledica po- večanja stanovančev v okolici, de- loma tudi rezultat splošnega po- rasta cen in kupne moči. Toda lahko trdim, da je velik del zaslug treba pripisati kolektivu.

Potrošniški svet je res prizade- ven in nam nudi pomoč, hkrati pa daje čutili s svojim družbenim vplivom, da smo ljudska trgovina — In vaši dohodki, so primerni?

● Tako se ne moremo pohvali- ti, kot podjetja, o katerih pišete v prejšnji številki tednika. Da po- trošniki ne bi napačno razumeli, če rečem, da so sprico uspehov in prizadevnosti kolektiva preskrom- ni. Poprečje pri celotnem podjet- ju se giblje okoli 20.000 dinarjev, vključno učinek in nadurno delo. Toda kljub temu pravim še vedno: Boljši dohodki v trgovini naj bodo rezultat dela. Toda kot sam vidim, delo nima povsod iste cene, niti v isti stroki.

c. k.

Odprto pismo

kolektivu Veležitar

K PODRAZITVI KRUHA

V torek se je v Celju spet podražil kruh, mislim, da že tretjič v zadnjem obdobju.

Ta ukrep, ki spet posega neposredno v standard de- lovni ljudi, sovpada v ži- vahne razprave v političnih organizacijah, zborih voliv- cev in občinskega zbora pro- izvajalcev, ki ugotavljajo pogoste pojave neupraviče- nega povečevanja osebnega dohodka v trgovini, obrti in tudi nekaterih industrijskih podjetjih. To povečanje do- hodkov ne temelji na osno- vi povečanja produktivno- sti dela in izkoriščanja no- tranjih rezerv proizvodnega tehnološkega procesa, tem- več v večini primerov bre- menno potrošnja z dviganjem cen.

Ne vem za vzroke ponov- ne podražitve kruha, ker v vseh primerih povišanje cen tudi ni neupravičeno, saj vedno večje sproščanje za- kona prednosti terja tudi ta- ke ukrepe. Želim postaviti organom samoupravljanja in vodstvu podjetja neko dru- go vprašanje.

Kruh je osnovni potrošni artikel, ki se mu potrošnik ne more odreči. To ni nekaj takega, kot (vzemimo eks- tremni primer) recimo te- levizor, ko lahko rečemo: — Če ni sredstev, bo pač treba še počakati. — Ker gre za nas neobhodno potreben »vsakdanji kruh«, bi pričakovali, da bi kolektiv »Veležitarja« predhodno ob- vestil javnost o vzrokih po- dražitve, o tem, kaj je ko- lektiv privedel do tega, da tak korak stori?

Če so razlogi upravičeni, če ima kolektiv dokaze, da drugega izhoda ni bilo mo- gče najti, čemu bi potem javnosti ne povedali, da je izračun tak in tak, in je za- radi tega kolektiv prisiljen storiti to in to.

Tako pa se je čez noč cena spremenila, trgovski lokali so dobili kratko sporočilo o novi ceni in stvar je bila, kot pravimo, gotovo dejstvo. Tako so otroci, ki jim mate- re dajejo po navadi toliko denarja kolikor kruh stane, hodili domov praznih rok.

Ponovno poudarjam, da si nisem na jasnem o upraviče- nosti podražitve. In ravno zato, ker si nisem na jasnem, in z mano 20.000 Celjanov, se rojeva sum o neupraviče- nosti.

Ali bo ta sum ostal, je odvisno od pripriljivega odgovora. Toda ne glede na njegovo vsebino, ostane še vedno problem obveščanja javnosti, kar bi bilo v tem primeru, kot tudi mnogih drugih, neizogibno potrebno.

J. Kr.

PLES

pomembno
vgojno delo

Pred dnevi je bilo v Celju posvetovanje o mladinski plesni vzgoji, ki so ga sklicali okrajni komitee Ljudske mladine Celje, centralni komitee Ljudske mladine Slovenije in Plesna zveza Slovenije. Poleg predstavnikov vseh okrajnih komitejev Ljudske mladine, so se posvetovanju udeležili še nekateri zastopniki občinskih komitejev, prisostvovali pa so mu tudi predstavniki republiškega sveta Svoboda, zavoda za šolstvo, Zveze prijateljev mladine in drugi.

Mladi ljudje v prostem času najbolj sproščajo svoje interese. Dobrošen del svoje zanimanje prav opredeljuje, nekaj pa je takih, katerih prostega časa niso imeli ne usmerja in se prav zaradi tega mnogokrat dolgočasijo. Kasneje se taki ljudje mnogokrat zabavajo na način, ki ni v skladu s časom, v katerem živimo. Zato bi se morale vse organizacije in društva, katerih osnovo tvori mladina, povezati in organizirati take dejavnosti, da bi se vanje mladina rada vključevala, hkrati pa bi bila to tudi možnost za pravilno družbeno vzgojo.

Ni treba mnogo vedeti o mladih ljudeh in njihovem prostem času, pa lahko takoj ugotovimo, da je še vedno njihovo najljubše razvedrilo ples. Ker pa je najljubše, je tudi najbolj razširjeno. Glede na to in na to, da ples mlade ljudi v polni meri etično in estetsko oblikuje, pa je to vgojno sredstvo še vse preveč družbeno zastopano. V najrazličnejše namene se najdejo sredstva in prostori, le za ples jih v večini primerov ni. Res je, da bi morda dotrajane kakšne mladinske plesne pomenile finančno izjemo, nikakor pa ne bi bila to družbena. Če je že ples najbolj priljubljeno razvedrilo mladih ljudi, naj bo torej takšen, da ne bo le igra erosa in seksosa, temveč naj jih res v polni meri duševno plemeniti.

Plesne sole, ki v večjih občinskih središčih zajemajo dve sto do največ tri sto ljudi, ne bodo mogle zadovoljiti vseh potreb plesa željnih mladih ljudi. Elitni plesi (čajanke, valet, maturantski plesi), kjer se sprostajo malomeščanske tečnje, pa poglobljajo socialno diferenciacijo, zahtevajo veliko sredstev — zato tudi besed, prav gotovo niso primerni. Podobno je z mladinskimi plesi v telovadnicah, gostilniških prostorih, ki so po navadi zbirališče ljudi slabih moralnih kvalit. Plesno vzgojo in oblike bo treba decentralizirati tako, da bo v vsaki občini, v vsakem večjem kraju in aktivu Ljudske mladine ples, ki bo pravilno družbeno vzgojen. Velik problem pri tem bodo prav gotovo plesni učitelji, brez katerih si dobrega mladinskega plesa ne moremo zamisljati. Nedvomno bo tu največjo

Zaključek pouka
V Rimskih Toplicah

Osnovna šola v Rimskih Toplicah je za zaključek šolskega leta priredila razstavo tehničnih in likovnih izdelkov. Razstava je bila vsebinsko zelo bogata in gledalci so lahko opazili glede kvalitete izdelkov viden napredek. V nedeljo popoldne pa je bil na telovadnici javni letni telovadni nastop katekemu je prisostvovalo več sto ljudi.

Ali tega tudi ne boste
verjeli

Tov. urednik!

Ce se vam bodo moje vrstice zdele neverjetne,

POJDI TE SAMI V trgovino na periferiji mesta in prosite prodajalke za mineralno vodo »Donat«. Dobili boste komu drugemu morda zelo potrebno mineralno vodo »Radenska«. Ko boste prodajalki pojasnili, da rabite zahtevano vodo za zdravljenje, vam bo odgovorila, da je nimajo na zalogi. In ko se boste za »postrežbo« zahvalili ter dali znak odhoda, se bo prodajalka zbudila iz sanj in vas potolažila, da bo kljub temu pogledala, ali je morda kje le še kakšna steklenica. Segla bo pod prodajno mizo in — v prvem »strelu« bo »Donat« v njeni roki. Prav prijetno boste presenečeni nad tako hitrimi spremembami.

POJDI TE SE V celjsko »Samopostrežbo«. Če imate slabe zobe in vam trda skorja na kruhu dela težko, kupujte tega le tam! Gospodinja po neovitem kruhu brskajo kot kokoši ter po sistemu »kufre gor — kufre dol«, brezplačno mehčajo trdo skorjo v splošno »odobranje« vseh kupcev.

vlogo odigrala plesna zveza, ki bo morala poskrbeti za vzgojo instruktorskega kadra. Prav bi bilo da bi v vsakem občinskem središču delala plesna šola, ki bi v kratkem času usposobila mlade plesne učitelje, ki pa naj ne bi bili samo strokovnjaki, temveč tudi družbeno in moralno sposobni za delo z mladimi ljudmi.

In še nekaj besed o dobri plesni glasbi in glasbenih šolah. Ples ne more biti kvaliteten, če je glasba slaba. Vemo pa, da tudi dobra plesna glasba zahteva odličnih glasbenikov — naše glasbene šole pa so šole s starimi koncepti in malo naredijo v tej smeri.

Na posvetovanju so nedvomno najbolj vneto razpravljali o tem, kdaj naj mlad človek prične s prvimi plesnimi koraki. Nekateri so menili, da bi naj bilo to že v osmiletiki, drugi so se spet ogrevali za prve razrede srednjih šol. Otrokova vzgoja mora že v najnežnejši mladosti vsebovati tudi elemente ritmične. Z leti se naj metode spreminjajo in ritmične osnove naj zamenja ples. Ples pa bi bilo treba nujno vnesti v učni program srednjih šol, če ne drugače kot sestavni del telesne vzgoje. Če se bodo mladi ljudje plesa učili že v najnežnejši mladosti in če ga bodo že takrat pravilno pojmovali, bodo prav plesali tudi takrat, ko bodo odrasli.

Posvetovanje o mladinski plesni vzgoji je bilo plodno in je sprva govorilo o neštetihih problemih plesne vzgoje. Žal nam je lahko samo, da se tega pomembnega posvetovanja vsi povabljeni niso udeležili.

Tovariš urednik!

Ker v rubriki »Vaše vrstice« ne zasledim tudi kakšne pozitivne stvari, ki jo dosegajo nekateri delovni kolektivi ali pa posamezni delovni ljudje, sem se odločila posvetiti nekaj vrstic temu. Zeleno bi bilo, da bi tem sledili tudi tisti, ki te potrebe ne občutijo in njihov odnos do državljanov ni tak, kot bi moral biti.

Kadar zapuščam trgovino »Savica«, se vprašujem zakaj ni po vseh trgovinah taka postrežba kot je tu. Zakaj niso prodajalke tudi drugod, z neprisiljeno vljudnostjo do strank, pozorne in urne. V tej trgovini imajo prodajalke vse tiste kvalitete trgovskega kadra, ki ga po nekaterih trgovinah tako zelo pogrešamo. In vendar so tudi te prodajalke — ljudje, ljudje z morda še večjimi življenjskimi skrbmi, ki jih pa stranka ne občuti.

Prav prijetno presenečena sem bila pred kratkim tudi v »Uradstvu-Optika« na Tomšičevem trgu. Tudi tam poznajo pravilni odnos do stranke.

Nedvomno je takih lokalov, kamor človek z veseljem stopi v Celju še nekaj, prav bi pa bilo, da bi bili v vseh trgovinah enako vljudni do strank.

Žareča plošča

Med dopisi za rubriko »Vaše vrstice«, ki smo jo pred kratkim odprli, smo zasledili tudi zabavne in duhovite zgodbe, ki jih radi priobčimo — bodisi v tej rubriki ali pa tudi v novi rubriki »domače zanimivosti«. Ti dopisi pa nam tudi kažejo, da imajo naši ljudje polno mero smisla za humor. Tak je tudi naslednji dopis, napisan kot posmehljivi sestavek na dobrohoten nasvet, kako se najlaže odvadimo kajenja. Tovariš Janko K. nam tako kaže piše:

Zdravilo proti
zobobolu

Ker je zobobol lahko zelo neroden in mučna zadeva, svetujem bralecem naslednji »recept«:

Deni v usta eden do dva požirka vode. Nato sedi na »solidno« razbeljen štedilnik ter čakaj, da voda v ustih zavre.

Vsakemu, ki bo recept uporabil, »osebno garantiram«, da vsaj teden dni ne bo čutil prav nobenega zoba. Seveda pa je recept nepriporočen za one, ki nimajo naravnih zob.

Janko K.

Tega pa res ne verjamem

Tov. urednik!

Že nekaj časa zasledujem v vašem listu posebno rubriko: »Tega pa res ne verjamem«. V njej opisujete stvari, ki se dogajajo v različnih krajih in na različnih področjih ter so več ali manj neverjetne. Zato mi dovolite, da se tudi jaz oglašim, in sicer ne z originalnim prispevkom, temveč s vprašanjem kako je to sploh mogoče.

V 23. številki »Delavske enotnosti« sem zasledil članek »Dvajset milijonov za popravila preden je hotel dograjen«. Večkrat sem ga prebral in kar verjeti nisem mogel, da so stvari resnične in da se dogajajo v času, ko na vseh krajih in na vseh sestankih govorimo o povečani štednji. Toda

Od Biroja za stanovanjsko in komunalno izgradnjo smo dobili naslednje

Gradnjo hotela je pričelo izvajati Gradbeno podjetje »Ingrad« v januarju leta 1960 po odobrenem glavnem projektu za gradbeno dela — projektanta ing. arh. Vehovarja.

Predračunska cena objekta v letu 1959 je znašala 124.112.196 dinarjev (skupno z zunanjo ureditvijo).

Cena bi bila za eno ležišče 1.640.000 din.

V restavraciji je bilo predvideno skupno 100 sedežev v večjem in manjšem salonu. Točilnica naj bi služila le stoječim gostom.

Shrambe za hotelsko in restavracijsko kapaciteto so bile absolutno premajhne, prav tako tudi instalacije namenjeni kletni prostori. Tudi prvotna kletna višina ni odgovarjala potrebam.

Da se omogoči pravilno in nemoteno poslovanje hotela, je bilo torej nujno potrebno razširiti oziroma povečati kletne prostore. Že v začetku gradnje so pristopili k tej razširitvi in tako pridobili v prvi etapi 43 m² novih kletnih prostorov, v drugi etapi pa še 187 m².

Po prizadevanju »Biroja«. Gostinske zbornice in ob sodelovanju ing. arh. Hartmana je bil napravljen nov arhitektonski del projekta, ki je upošteval kolikor je bilo mogoče največ, že obstoječe stanje objekta tako, da je bilo čim manj rušenja, kar je tudi uspelo.

Izpopolnjeni projekt odgovarja vsem zahtevam po čim boljšem poslovanju bodočega hotela, dosežena je bila funkcionalnost, ki zadovoljuje tudi gostince, kar pa prej ni bil primer.

Bistvene dopolnitve, ki so s tem nastale na objektu so naslednje:

Glavni trakt objekta je bil zvišan na celi površini za eno etažo, južni del trakta pa celo za 2 etaži. Z nadzidavo se je kapaciteta novega hotela občutno povečala, kar se je doseglo s 124 posteljami od prvotno predvidenih 76 oziroma 88.

Zmogljivost hotela se je s tem zvišala za 36 ležišč. Investicijski stroški za eno ležišče so se s tem zmanjšali.

Prvotno projektirana pralnica v 5. etaži je prenešana sedaj v klet, ti prostori na so sedaj izkoriščeni za hotelske sobe.

Nov projekt predvideva tudi osebno dvigalo za osebe, ki je nameščeno v neizkoriščenem prostoru ob glavnem stopnišču.

Pismo iz počitniške
kolonije borcev
v Rovinju

Dnevi prve izmene članov ZB, ki letujejo v Rovinju, se bližajo h koncu. Kljub temu, da je svetnik na cerkvi v Rovinju trdovratno gledal po istrski krajini (s tem je prerokoval slabo vreme), smo imeli dokaj lepo vreme.

Naša počitniška kolonija je vzorno urejena. Manjka še sicer to in ono, vendar se te pomanjkljivosti urejamo. Zahvala gre v prvi vrsti Okrajnemu odboru ZB v Celju in upravi kolonije. Hrana je tudi za razvajenega jedca dobra. Osebe kuhinje je več kot postrežljivo. Po možnosti postrežejo celo z dietno hrano.

V koloniji vlada red in tovariško vzdušje, snažnost in vzorna disciplina. Za smeh in dobro voljo skrbi večni mladenič — Nikoleta. Le eno nas skrbi, dnevi prehitro minevajo. Mislimo moramo počasi na povratek.

K. I.

ne samo jaz, tudi drugi, ki so članke brali, so me na to opozorili.

»Mi se preko krajevnega odbora in občinskega ljudskega odbora borimo za tisočnike, da lahko rešujemo najbolj pereče probleme našega kraja«, mi je dejal eden od odbornikov ljudskega odbora iz Vitanja. »Kako naj ljudem take pojave tolmačimo, ki se ne dajo z ničemer opravičiti in ko gre za vsote, ki so razmeroma zelo visoke«, je ves nejevoljen nadaljeval.

Ali je mogoče, kar je zapisano v članku? Tisti, ki so članke brali, pa se sprašujejo, kdo bo ta denar dal, da bodo odpravljene pomanjkljivosti, ki bi jih ne bilo treba in ki bi lahko odpadle.

POJASNILO o poteku
gradnje

V etažah hotelskega dela so z načinom predelnih sten in opustitvijo vzhidanih omar zmanjšani stroški. Dosegla se je boljše funkcionalnost prostora in večja udobnost.

Za to preureditev ni bilo potrebnih nikakih dodatnih stroškov, ker prvotno predvidene predelne stene še niso bile zidane.

Prilicje je popolnoma preurejeno. Po novem načrtu je sedaj hotelskim gostom mogoč dostop iz hola v restavracijske prostore. Z zmanjšanjem hola pa so se povečali restavracijski prostori — točilnica. Strežba gostov je bila prvotno predvidena skozi glavno restavracijsko dvorano, po novem projektu pa so vsi prostori povezani direktno.

Kuhinja in točilnica sta sedaj direktno povezani s kletjo preko centralnega dvigala. Sedaj bo le eno dvigalo od prvotno predvidenih dveh transportnih dvigal.

Z dopolnitvami in izboljšavami, ki jih je dosegel objekt z izpopolnjenim projektom, so naslednji stroški:

Za preureditvena dela okoli 2.000.000 din (tu je upoštevano tudi potrebno rušenje oziroma prebijanje novih odprtij za okna in vrata).

Tov. urednik

Ko sem 8. t. m. v hudem nalivu stopila v vežo hotela »Evropa« in prosila, če lahko telefoniram v bolnišnico, ker vem, da ima hotel telefonske govorilnice, mi je nekdo neprijazno odgovoril: »Za telefonirati je pošta, pri nas ne morete.« Ko sem se pozneje informirala kdo je ta človek, so mi povedali, da je to direktor hotela. Pustimo ob strani, ali je bilo nujno klicati bolnišnico ali ne. Mislim pa, da je telefon v vsakem podjetju naprava, ki naj služi ljudem v nujnih primerih. Vsekakor pa me je zabolal odnos človeka, ki bi moral biti bolj vljuden in človeški do ljudi.

Skoraj sem prepričana, če bi

Za pojasnilo ob obeh pismih naših bralcev smo prosili tov. Planinška, ki nam je tole napisal:

Na pismo pod naslovom »Zato, ker sva mlada« moram zaradi pojasnila dodati še tole:

Tisti večer je bil hotelski vrt in vse mize polno zasedene. Na vrt je prišel primarij dr. Jože Flašja s svojci in me prosil, da mu najdem kako prazno mesto.

Jasno je, da sem mu kot stalnemu gostu našega hotela in ker je že tolikokrat uspešno zdravil člane našega kolektiva in mene osebno, takoj skušal najti prostor.

Opazil sem, da bi bilo pri mizi, kjer sta sedela še dva tovariša, ki sta pa takrat plesala, prostora še za dve osebi.

Zato sem pri mizi, za katero sta sedela tovariš Dušan Kunc in njegova žena, pripravil mesto za dr. Jožeta Flašja. Pri sosednji mizi pa sem na prazen stol položil garderobo tovariša Kunca in njegove žene poleg dveh praznih stolov, kamor bi se naj vsedel tov. Kunc in njegova žena.

Ni mi bilo mogoče zaradi odsotnosti gostov to z njima urediti, zato sem naročil službojočemu natakarju, da se takoj po vrnitvi obeh opraviči in pojasni to spremembo. Natakar pa zaradi preobremenjenosti dela ni opazil povratka obeh zakoncev, ki sta se nato razburila.

Na vse to pa seveda vsiljuje več vprašanj; kdo je za vse to odgovoren, kdo bo kril nastalo škodo, na kakšen način bo možno storjene napake zagovarjati in podobno. Menda ne bo pretirano, če na tem mestu napišem, da v podjetjih delavca mnogokrat kaznujejo z odpustom iz službe za zneske, ki dosegajo komaj nekaj tisočakov a ne milijonov. V sedanjem času pa je odpust po kazni ena najtežjih oblik kaznovanja, saj ni tako lahko dobiti zaposlitve.

Prosim tovariš urednik, če bi bilo mogoče, da mi celotno zadevo podrobneje objasnite, ker drugače res ne morem verjeti, da se je to zgodilo v 1961. letu v našem kraju.

POJASNILO o poteku
gradnje

Za povečana gradbena dela v zvezi z razširitvijo kleti, dozidava ene oziroma dveh etaž na glavnem traktu hotela ter razširitvijo restavracijskih prostorov, je predvidena predračunska vsota okoli 37.200.000 din (po cenah iz leta 1959—1960).

Upoštevali je treba višje cene gradbene storitve glede na projektantski predračun, ki predvideva znašajo 10—12 % ter zvišanja cen gradbenih in obrtnih storitev v zvezi z novimi ekonomskimi elementi v letu 1961, kar bo zneslo približno 20 % podražitve na cene iz leta 1960. (to bi prav tako vplivalo na zvišano ceno objekta tudi po prvotnem projektu).

Res je, da so nastali z izpopolnitvijo projekta dodatni stroški, ki pa so bili neizogibni, ker je bila dopolnitev in izboljšava projekta nujno potrebna, če naj bi stavba služila svojem namenu.

Tako so objektu dodani vsi potrebni pomožni prostori, ki so nujno potrebni za nemoteno poslovanje hotela in restavracije. Projektant prvotnega načrta pa res ni upošteval pripomb Okrajne gostinske zbornice in njihovih zahtev in tako povzročil ponovno obdelavo projekta, ne potrebne stroške in hkrati zmanjšanje tempa gradnje.

prosilja za to uslugo v kakem tujem jeziku, bi se mi gotovo ne bilo treba pritoževati nad »vljudnostjo« direktorja. Direktorju bi pojasnila le to, če sem imela ruto, nisem nič manj vreden član naše skupnosti. Zahtevano pristojbino bi bila v redu plačala in se k temu še vljudno zahvalila, kar mi narekuje moja srčna kultura.

Te vrstice sem napisala zato, da naj bi bili v naši domovini vsi enaki z rutami ali klobuki, z gladkimi lasmi ali lepimi pričeskami, s polno glavno učenosti ali s skromno prirojeno vljudnostjo in inteligenco.

Lojzka Kronovšek,
Orla vas,
p. Braslovče

ODGOVOR

Tovariš Dušan Kunc se je takoj oglašil pri meni, nakar sem se mu opravičil, vendar se zakonca za opravičila nista zmenila.

Priznam, da sem napravil napako, ker nisem počakal, da se tovariš Kunc vrne k svoji mizi in da ga šele nato prosil, da se preseli k sosednji mizi, kar bi zanj in njegovo ženo ne bilo težko. Seveda sem se pri tem zanesel na natakarja, ki pa kot rečeno, ni mogel pravočasno sporočiti nastale spremembe.

Foudarjam, da nikakor nisem hotel zapostavljati mlajše goste pred starejšimi, niti napraviti razlike med njimi, temveč sem le hotel ustreči gostom, kolikor se da v trenutku, ko je vrt prenapolnjen.

Na pismo uredništvu »Skoraj ne morem verjeti...« lahko pojasnim naslednje:

Tovarišici sem, ne morda zato, ker ni imela pričeske in ne klobuka na glavi in ker ni govorila tujega jezika, pojasnil, in to na vljuden način, da se po sklepu delavskega sveta hotelski telefon ne more uporabljati kot javna telefonska govorilnica, temveč je telefon namenjen predvsem hotel-

Vaše vrstice

Očitne anomalije
in resnica

Tov. urednik!

V 21. številki »Celjskega tednika« je bil objavljen kritičen članek pod naslovom »Očitne anomalije«, ki se nanaša na občino Soštanj. V njem je med drugim zapisano: »Mesečni dohodki nekega inženirja znašajo 250 tisoč dinarjev (povprečne plače uslužbenec nekega trgovskega podjetja — po sicer nepotrjenih podatkih izven konference — 45 tisoč dinarjev).«

Ceprav članek poudarja nepotrjenost podatkov, lahko objava, ki nima podlage v materialni resnici zelo vpliva tako na razpoloženje potrošnikov kot tudi oseba v trgovinskih gospodarskih organizacijah. Domneve, objavljene v časopisu pa so prav tako škodljive. Četudi so napisane v reportažni obliki in ne na osnovi podatkov iz prve roke. Resnici na ljubo objavljamo točne podatke povprečnih osebnih dohodkov v trgovskih podjetjih na območju občine Soštanj za razdobje januar—maj 1961: »Bazen« Velenje 21.008 din, »Velma« Velenje 19.344 din, »Zarja« Soštanj 19.968 din, »Merkur« Soštanj 22.880 din, »Vino« Smartno ob Paki 20.363 din in »Paka« Smartno ob Paki 22.256 din. Vsa navedena povprečja razen pri trgovski »Velma« so nižja kot povprečja celoletnih izplačil leta 1960.

Trgovinska zbornica za okraj Celje

Zato, ker sva
mlada

Tovariš urednik!

V soboto zvečer sva šla z ženo v hotel »Evropa« plesat. Večer bi bil lep in prijeten, če se ne bi zgodilo naslednje:

Z ženo sva sedela na vrtu hotela. Plesati sva hodila v dvorano in tako sva se po dolgem času zopet prijetno zabavala. Toda okoli 22. ure, ko sva ravno plesala in se po končanem plesu vrnila na svoj prostor, sva bila z ženo neprijetno presenečena. Miza, za katero sva sedela, je bila zasedena z novimi gosti. Kozarci s pijačo so bili prestavljeni k sosednji mizi, ženin plašč pa tudi pri sosednjem stolu. Goste sem vljudno opozoril, da sva prej midva sedela za mizo Oni so odvrnili, da jim je sam direktor hotela »Evropa« dal to mesto.

Vprašal sem direktorja, kako si dovoli premestiti goste, prestaviti plašče in kozarce k drugi mizi, ki je bila tudi zasedena in to v času, ko sva bila z ženo odsotna? Kratko malo je rekel, da je bil prostor in da bi zanje storil vse. Se prej pa je dejal, da je vprašal, kdo ob tisti mizi sedi. Odvrnili so mu — dva mlada človeka.

Dogodek naju je neprijetno presenetil. Nehote sem pomislil ali je bil denar direktorjevega gosta več vreden kot moj?

Dušan Kunc,
Celje, Cigaletova 6

Razstava
kuharskih del

Učenke višjih razredov osnovne šole Vrh nad Laškim so priredile minulo nedeljo pod vodstvom tov. Valentine Sket zelo uspešno razstavo kuharskih del.

To je edini primer v občini, ko je učiteljica dala na razpolago skozi vse leto za izvajanje gospodinskega pouka svojo malo kuhinjo, kuhinjsko posodo in pribor.

Tov. Sketova je izvedla program gospodinskega pouka pod težkimi pogoji, zato pa je bil uspeh toliko večji. Učenke so dobile zelo solidno znanje, ki ga bodo lahko z uspehom uporabljale, ko bodo izstopile iz šole. Za izredno prizadevnost in uspeh, ki ga je tovarišica Sketova dosegla, ji pripada prav posebna hvala in priznanje.

Kdo se poslednji smeje?

»Tebi se je pa verjetno zmešalo, kaj? Grmovje sadiš na njivo, grmovje,« so nekateri govorili Mlakarjevemu Janezu, ko je okrog 30 arov položnega polja zasajal s

Kmet Janez Mlakar in zastopnik šmarske zadruga Tone Narat ocenjujeta črni ribez

Lesno industrijski kombinat »Savinja« v Celju bo že letošnjo jesen pričel z odkupom hmeljskih trstik. Ni še proučen način odkupa, vsekakor pa bodo proizvajalci hmelja dobili zanje več, kot je bila doslej vrednost sežganih trstik.

Vsekakor, pa je izdelava »hmeljskih plošč« za naše gospodarstvo koristna, ker se bo pri tem prihranilo najmanj 15.000 m³ lesa letno.

Po analizah Zavoda za preizkušnjo materiala se je pokazalo, da se vse hmeljske trstike lahko uporabi za izdelavo plošč, pri tem se pa porabi še manj lepila, kot pri proizvodnji panel plošč, ker hmeljska trstika vsebuje že sama neko lepilo, ki odlično veže gmoto. To lepilo napravi plošče še trdnjše in odpornjše.

Te dni so marsikje začeli obirati črni ribez. Tako se nekje pohvalijo z dobrim, drugje pa spet tožijo zaradi slabega pridelka. Črni ribez pa je treba tudi prav obirati — s peclji.

črnim ribezom. Janezu je skoraj bilo nekoliko tesno pri srcu, ko so se norčevali. »Pa ti, ki si pameten kmet; tvoje oče je bil pameten! V grobu se bo obrnil, ko bi vedel, kaj počneš,« so nekateri zbadali. Janez pa je vztrajal, saj je podobno doživel, ko je pred leti med prvimi posadil njičico kumine. To so se smejali. Ko pa je na 15 arih pridelal preko 350 kg kumine in jo lepo prodal, je smehljaj tistih, ki so prerokovali narobe svet, kislo otrpnil v rahli zavisti.

pravilno obiral. Pri obiranju so dinarji na tehnični. Črni ribez je potrebno podbirati, ker vsi grozdi niso istočasno zreli. Paziti je treba, da ne trgajo grozdica, ki ima še zelenkaste jagode, čeprav samo eno. Od tega je odvisna kakovost in po njej se gibljejo tržne in iztozne cene. Letos je pri nas najvišja 180 din, če pa si malomaren, dobiš lahko samo 100 din in morda še kaj... Tudi tovariši Narat je hodil od grmiča do grmiča in se veselil, saj je to uspeh, pri katerem je sodelovala v veliki meri kmetska zadruga, in pomeni spet zmagavo naprednega na vasi.

Tovaris Tone Narat, ki v smarski zadrugi skrbi za blagovni promet, če tako rečemo, je navdušeno ogledoval grmiče. »Verjemite, da tako lepega pridelka še letos nisem videl. To je Mlakar dosegel samo s pravilno nego, dobrim gnojenjem, da so se grmi resnično razbohotili. »Veš, Janec,« se je čisto domače obrnil k rojaku, »če hočeš pa do konca pravilno delati, moraš tudi zdaj pri obiranju biti skrben. Preozaradni pridelek imaš in bi bilo škoda, če ga ne bi

„Ne, ne obžalujem,“ je smeje povzel tovariš Mlakar, ki ima letos prav gotovo najlepši pridelek v Sentvidu pri Grobelnem, a tudi daleč naokoli. Na grmčju je dosegel od 4 do 9 kg pridełka, kar je več kot samo lepo. „Da, povrnil mi bo vse investicije za tri leta nazaj in še nekaj bo ostalo. Letos bom nasad še povečal, da bom imel zaključen hektar črnega ribeza.“ Smeji se in je zadovoljen. Ljudje, ki so se pred leti posmihal, danes spet pogledujejo na njivo, kjer raste grmovje. „Sment, pa je res lepo! To bo zaslužil. Seveda, pa on lahko, ko ima pod palmem, saj tudi pri drugih kulturah zasluži,“ rečejo nekateri, kot bi mu zavidali uspeh. No, kdo se poslednji smeji? Tisti, ki je prizadevno delal, se naslonil na kmetijsko zadruho in uspel! Tako je kmetu nakazana pot. Morda je mislil celo drugače, morda se še oklepa tiste ga, kar so ga naučili oče, stari oče in še ded in je nekje globoko še občutek nasprotovanja novemu, toda uspeh je najboljši dokaz, ki odločno odpravlja zaostalost. Na Šmarskem se je črni ribez že uveljavil, posebno še na kozjanskem območju in videti je, da ga bo naslednje leto še več.

to smo se morali posluževati združnih uslug. Letos pa smo že nabavili nekaj strojev s priključki, ki bodo zadovoljili trenutne potrebe,« je še dodal.

storčka v Sentjurju. Torej vidite, da skrbimo za delavce tudi po tej plati.

»Če že govoriva o težavah, pa moram omeniti največjo. To je delovna sila. Skoraj vsi moški so zaposleni v industriji nekateri v Celju, drugi v Storah, tretji pa v Alposu in »Bohorju«. Tako zapustimo predvsem ženske in mladolletno delovno silo. Rešilna bilka so sezonski delavci, za katere smo letos ustanovili tudi menzo, kjer dobijo enkrat dnevno tople obroke.

Letos smo tu v Sentjurju uredili devet družinskih stanovanj, v kratkem pa bomo dogradili četrtoček na obratu na Planini – pripravljamo pa še gradnjo še-

V zadnjem času smo se začeli baviti tudi z novim načinom nagrajevanja. Tako so vsi trije naši obrati (Loka, Planina in Sentjur) kot samostojne ekonomske enote. Temu je prilagojeno tudi knjigovodstvo, ki zasleduje finančni uspeh posameznih obratov. Delavce v veliki večini nagradujemo po enoti proizvoda, pri nas se to namreč mnogokje da. Prav problem nekvalficirane delovne sile nam narekuje, da bomo še bolj poskrbeli za izobraževanje teh ljudi. Mislimo torej spet na zimске tečaje in seminarje, ki jim bomo dali osnovno izobrazbo,« je končal pripovedovati tovariš Lovrenčič.

Za novo leto so dobili elektri-
ko, lani pa so na Planini napelja-
li tudi vodovod. Sredstva sta pri-
spevala okraj in občina in s tem
rešila obrat velike nadloge.

Zdaj je v kmetijskem gospodar-
stvu vse v pričakovanju obiranja
nasadov črnega ribeza. Bo pride-
lek dober? Zaenkrat še nihče ne
ve odgovora na to. Končno pa, do-
bro upanje nikomur ne škoduje!

-ij

Kmalu bo lepše

Direktor kmetijskega gospodarstva »Planina« tov. Janez Lovrenčič

Kmetijsko posestvo je bilo do letos brez lastne mehanizacije, za-

Spodbuden začetek

Po redni konferenci so bile pri Občinskem odboru SZDL v Celju izvoljene nove komisije. Ena izmed šestih je tudi komisija za sodelovanje z družbenimi organizacijami. Zaradi nedelavnosti članov in predsednika se ta komisija v pretekli mandati ni dobi ni uveljavila. Zato jo je bilo nujno kadrovskega skoraj v celoti spremeniti. Tudi v novem sestavu sprva ni šlo tako, kot bi moralo iti, zdaj pa so se člani komisije lotili svojega dela z vso vno.

Kot prvi pomembni uspeh dela komisije je prav gotovo ustanovitve Občinske zveze za telesno kulturo. To je pomembno tem bolj, ker so se priprave za ustanovitev te zveze vlekli skoraj eno leto.

Komisija si je postavila lep program dela — sistematično spremljanje in analiziranje stanja v posameznih organizacijah in društvih. Tako je komisija že pripravila posvetovanje o problemih Občinskega sveta Svobod in prosvetnih društev v Celju. Ko je predsednik Občinskega sveta poročal o delu, je med drugim dejal, da svet še dosledaj nima svojih prostorov in da gostuje pri okrajnem svetu. Na območju občine je 19 društev, ki imajo prav tako težave s prostori. V izjemno boljših pogojih delajo društva v Storah in pri Ingradu. Posebno težaven položaj ima Delavski oder. Za dvorano morajo plačevati visoko najemnino, čeprav jo v celoti sami vzdržujejo. Zato je umesten predlog, da naj dvorano dobi v upravljanje Delavski oder.

Nekaj nemogočega se je pripetilo v Ljubecni. Prebivalci tega kraja in člani prosvetnega društva so prispevali s prostovoljnimi delom in prispevki pri gradnji zadržnega doma. Kljub temu je društvo moralo imeti občni zbor v gostilni, ker je zadržna po dograditvi doma dvorano lepo zaklenila in jo celo spremenila v skladišče. Prosvetno društvo Zarja v Trnovljah je skoraj v podobnem položaju. Tam baje »ni mogoče« izseliti stranke iz doma. Vprašujemo se, kaj bo s prosvetnim domom v Kompolah, ki si ga gradijo tamkajšnji prebivalci. Menda ne bo spet kdo prišel in odnesel ključ?

Svobode in prosvetna društva pa imajo precej težav tudi zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Občina je zanje iz proračuna namenila štiri milijone dinarjev. Predlog je bil utemeljen za šest. Od tega pa so doslej dobili komaj 700.000 dinarjev. Tako jim primanjkuje sredstev za gostovanja in za delo sploh, da o honorarjih

sploh ne govorimo. Svobode in prosvetna društva vključujejo v svojih vrstah okrog štiri tisoč mladine, ki pa jim ne morejo nuditi vsega. Zato bi bilo prav, če bi enkrat za vselej rešili vprašanje dotiranja teh društev. Poleg dotacij iz proračuna dobivajo organizacije in društva nekaj sredstev tudi od gospodarskih organizacij. Vendar nad temi ni točnega pregleda. Zato bi znova kazalo obuditi misel o ustanovitvi enotnega občinskega sklada za potrebe družbenih organizacij. Z ustanovitvijo takšnega sklada bi lahko zagotovili pravičnejšo razdelitev skupnih

sredstev. Vsi samoupravni organi v podjetjih pa bi se enkrat za vselej znebili velikih kupov prošelj, saj bi z enkratno odobritvijo lahko opravili zadevo za celo leto.

O klubskem življenju se v Celju skoraj ne da govoriti. Nekatera društva so sicer začela organizirati klube, vendar jim manjkajo osnovni pripomočki.

Na koncu posvetovanja so člani Občinskega sveta Svobod izrazili željo po večji pozornosti političnih delavcev do dela prizadevnih amaterskih funkcionarjev in ostalih v Svobodah in prosvetnih društvih. —čič

PEVSKA REVIIJA V MARIBORU LEP USPEH CELJSKIH ZBOROV

Organizacijsko do kraja pripravljena in z zgledno gostoljubnostjo je naša severna metropola — Maribor — sprejela preteklo nedeljo 15 slovenskih amaterskih pevskih zborov, med njimi dva s Koroške in Tržaškega. Bila je to republiška revija najboljših pevskih zborov, ki jo je pripravil mariborski okrajni svet Svobod in prosvetnih društev v povezavi z republiškim svetom kot eno izmed praznov ob stoletnici ljudske ustave.

Celjske pevce sta na tej veliki glasbeni prireditvi uspešno zastopala ŽPD »France Prešeren« pod vodstvom Danila Gruma ter Komorni moški zbor pod vodstvom Egona Kuneja. Prvi je zapel Danila Bučarja Sonce, Jakoba Segule Sredi naše vasi ter Rada Simonitja Dolgo nočko, drugi pa Jakova Gotovca Mi, Radovana Gobca Kurir ter Vasilija Mirka Gostuvalje se služi.

Kljub temu, da je v celotnem sporedu prevladoval slovenski skladatelj, je revija predstavila tudi jugoslovansko, po skladateljih Pokornju, Rimskemu Korzaku pa tudi slovansko in drugo vokalno skladateljsko ustvarjalnost.

Ker ni šlo za pevsko tekmovalnjo, ampak predvsem za pregled in manifestacijo amaterskega zborstva, petja v naši republiki, lahko poročamo le o vtisih, ki so jih zbori zapustili. Ti pa so bili najboljši; kratka, kakor je ugotovil Miloš Ledinek, taki, ki potrjujejo, da ima pevska kultura pri nas globoke korenine v množičnosti, in da so zbori postavka v našem družbenem življenju, ki je ne gre podcenjevati, zlasti še, ker so se mnogi s svojo kvaliteto visoko uveljavili tudi izven kraja svojega udejstvovanja in okrajev ter celo v mednarodnem kulturnem svetu.

G. G.

Na novih poteh

Pred nekaj leti je prosvetno društvo v Petrovčah prenehalo z delom. Vzrokov je bilo več. Eden glavnih je bil ta, da sta bili društvu odpovedani obe dvorani, ki sta bili privatna lastnina. Z zgraditvijo zadržnega doma pa je dobilo društvo lani lepo dvorano z odrom, s čimer se je njegova dejavnost ponovno razmahnila.

Društvo ima danes poleg agilnega dramskega odseka in moškega pevskega zbora primerno opremljen klubski prostor s televizorjem, nabavilo si je pa tudi že magnetofon. V klubskih prostorih, ki jih obiskuje zlasti mladina, je tudi knjižnica z nad pet sto kvalitetnimi knjigami, ki si jih bralci poselno v zimskem času pridno izposojajo.

Največ priznanja si je za svoje delo trenutno zaslužila dramska sekcija, ki jo vodi prizadevna režiserka učiteljica Vika Hrušovarjeva. Z lanskimi »Dvanajstimi apostoli« so mladi amaterji sodelovali celo na okrajni reviji v Storah in požel lep uspeh. Minulo nedeljo pa so nas spet presenetili z dramo »Globoko so korenine«. Poleg režiserke, ki je doživeto zaigrala črnsko mater Bello, so sodelovali sami mladinci, ki so se tudi tokrat potrudili in z dobro igrano pritegnili številne obiskovalce.

Požrtvovalni predsednik društva Milan Spacapan obljublja, da bo društvo že letošnje jesen pristopilo k načrtnemu delu v lepo razvijajočem se klubu, ki bo poleg razvedrila nudil obiskovalcem tudi možnosti neprislusnega izobraževanja. D. P.

Šola je zadeva vseh

V teh dneh so v teku priprave za volitve šolskih odborov v šmarski občini. Šolski odbori so v našem družbenem življenju, v privedanju za reformo šolstva, v uveljavljanju novih predpisov, ki urejajo posebej še materialno vprašanje šol, ter ob krepitvi družbenega upravljanja nad vse pomembni. Včasih so ponekod volili šolske odbore formalno in precej primerov je bilo, ko je pravzaprav funkcijo šolskega odbora moral vršiti šolski upravitelj ali učiteljski kolektiv sam. Takšni odnosi so preživeli in nikakor ne morejo prispevati k nadaljnji izgradnji našega družbenega sistema.

Na Šmarskem so po anketi ugotovili, da tudi zadnji šolski odbori niso bili najprimernejše sestavljeni, kar dokazuje, da priprave pred dvema letoma vsepovsod niso bile

najboljše. V odborih je pičlo število žena, čeprav je prav pri vzgoji levi del materin in tudi rodilniške sestanke obiskujejo večinoma žene. Posamezni ljudje že vrsto let vodijo šolske odbore z vso požrtvovalnostjo.

Nov sistem finansiranja šolstva zahteva od šolskih odborov resnega dela. Potrebno je premisliti, kako bodo obrnili dinar in z njim čim več napravili. Prav tako pa je potrebno reševati vzgojne probleme, krepiti vezi med starši in šolo in ne nazadnje celo starše vzgajati, jim pojasnjevati, da bodo pravilno razumevali reformno prizadevanje v šolstvu. Urejevanje tega zdalce ni samo zadeva učitelstva, temveč vseh. Organizacije SZDL morajo prav v teh dneh dobro pretehtati, koga bodo na zboru volivcev predlagali v šolski odbor.

Vsekakor državljane, ki se bodo zavedali svoje odgovornosti, ko prevzemajo dolžnosti v šolskem odboru in s tem veliko odgovornost. O tem so razpravljali na občinski konferenci ZKS, prav tako na pokongresni občinski konferenci SZDL, najtemeljitejši in konkretni pa so razprave pri krajevnih organizacijah in rodiljskih sestankih, ki tudi potekajo v teh dneh, ko zaključujejo šolsko leto. Upamo, da bodo šolski odbori, ki jih skrbno pripravljajo na Šmarskem, v prihodnjih letih kos velikim nalogam. Potrebno bo graditi nove šole, potrebno sedanje opremiti, potrebno uvajati nove metode in oblike pouka, ki naj bo vedno povezan z življenjem in proizvodnjo: to pa bodo dosegli samo tedaj, če bodo sodelovali vsi in bodo šolski odbori aktivni. S.

Skoraj štiri desetletja

Štiri desetletja je že precej. Več kot za polno pokojnino. Vinko Drobnič, predsednik šolskega odbora v Viršanju, pa skoraj štiri desetletja predseduje šolskemu odboru. Prvič je bil izvoljen že leta 1924 in od takrat se zanima za delo šole in vzgojo v kraju. Samo enkrat je prekinil pred vojno in pa med okupacijo, ko je bil pregnan v Srbijo.

Krepak Dolenjec se je hitro sprijaznil z viršanskimi vinogradi in danes domuje visoko na rebri, od koder je lep pogled proti dolini ob Sotli. Okusnega sadja in dobre kapljice je vedno najti pod njegovo streho, zraven pa je še prizadeven čebelar.

»Delamo, kaj hočemo!« navadno poreče in je vedno dobre volje. Smeha mu niti »Stari pisker« niti prenatnost nista mogla okrniti. Lastnih otrok nima, zato pa je svojo gostoljubno streho nudil že petim, ki so ostali brez staršev. Silva je zaključila administrativni tečaj, Ivan je na celjskem učiteljsku, Mica se je poročila na bližnje gospodarstvo, France je že pri vojaki, Lojzek pa zdaj, ko je končal osnovno šolo, pomaga svojemu dobrotniku gospodariti.

Tako se je viršanski »šolski oče«, kot mu radi pravijo, lotil vzgojnih vprašanj doma in v šoli. Trdna slovenska korenina je in tak naj še ostane vrsto let sredi viršanskih vinogradov, ki jih je vedno z veliko ljubeznijo negoval, pa čeprav je moral biti težek boj z blatom in strminami. Danes je že drugače. Šola je obnovljena, mimo vodi lani zgrajena cesta, elektrika sveti; vendar delati moramo, kot pravi oče Drobnič, pa bo še bolje. S.

S polic študijske knjižnice

Banović: Posleratni razvoj privrede u Albaniji. Beograd 1959. S. II. 2105/11-12.
Grasijani B.: Privreda Bugarske u posleratnom periodu. Beograd 1959. S. II. 2105/6.
Janković D.: Lokalni organi vlasti u Rumuniji. Beograd 1959. S. II. 2105/9-10.
Janković D.: Privredni razvoj Rumunije posle drugog svetskog rata. Beograd 1959. S. II. 2105/7.

Jevtić Z.: Ekonomski razvoj CSR posle drugog svetskog rata. Beograd 1959. S. II. 2105/5.

Kačkin V.: Privredni razvoj Poljske. Beograd 1959. S. II. 2105/4.

Kraljić J. & B. Tadić: Razvoj nemačkog pitanja od drugog svetskog rata do pripreme ženevske konferencije ministara inostranih poslova 11. maja 1959 g. Beograd 1959. S. II. 2105/2-3.

Petrović N.: Problemi radne snage u projektima o integraciji zemalja zapadne Evrope. Beograd 1959. S. II. 2105/8.

Stajner E.: Posleratni razvoj madarske privrede. Beograd 1959. S. II. 2105/1.

Štemphar J.: Avtorsko pravo. Ljubljana 1960. S. 288/9.

Thomson D.: World History from 1914 to 1950. London, New York & Toronto 1960. S. 2094/228.

Tomaševski B.: Puškin, I. Moskva & Leningrad 1954. S. 207/8.
Zivković L.J.: Uvod u istoriju ljudske svesti. I. Beograd 1957. 208/88.

Premalo cenjeno delo

(Iz razgovora s predsednikom Svobode Štore R. Zapuškem)

Letošnja sezona delavsko prosvetnega društva Svobode Štore je bila uspešna. Morebiti uspešnejša od preteklih sezon, kljub temu, da je trajala komaj šest mesecev. Vse sekcije so delale in si prizadevale, da bi bilo njihovo delo tudi v kvalitetnem smislu plodno.

Tako je v uvodu našega razgovora poudaril predsednik društva Roman Zapušek.

Med posameznimi akcijami je dramska družina z uspehom uprizorila Marina Držića Tripče de Utočbe, razen tega pa še mladinsko igrro Kekec nad samotnim breznom. Tamburaši so gostovali v Slivnici in Lokci pri Žusmu, poleg samostojnega koncerta doma so skupaj s celjskimi tamburaši snemali v radiu ter sodelovali na tamburaški reviji v Dobrni. Mešani pevski zbor je nastopal na vseh proslavah in poleg snemanja v ljubljanskem radiu priredil tudi samostojen koncert. V okviru Svobode je delala še knjižnica, ki ji je uspelo izpopolniti knjižno zbirko in poskrbeti za strokovno izposojanje dobrih knjig; kinosekcija, ki ji je uspelo priskrbeti nekaj dobrih filmov; šahovska sekcija ter godba na pihala, ki je sodelovala pri proslavah krajevnega praznika; poleg tega pa je društvo priredilo tudi esepantski tečaj, ki ga je z uspehom zaključilo 12 članov.

To je kratka bilanca pravzaprav že končane letošnje sezone, ki kaže v glavnem to, da je društvo nekaj delalo in nekaj naredilo.

Kakšni pa so bili pogoji tega dela in v čem težave?

»Največji problem imamo s pevskim zborom,« je pojasnil Roman Zapušek. »Ni mladih pevcev. Zasluge za njegove nedvomne uspehe ima profesor Grum, vendar je vprašanje, če bo mogel zbor dolgo živeti brez dotoka mladih. Zanimivo pa je, da imamo zlasti v dramski sekciji skoraj same mlade ljudi. Tudi kakšnih večjih finančnih problemov ni bilo; bili pa so v toliko, da so nam onemogočali gostovanja zunaj Štore — z vstopnino namreč teh stroškov ni mogoče kriti. Nekaj pomoči nam je nudila Zvezdarna, iz katere je skoraj tri četrt vseh članov društva, nekaj smo dobili tudi od občine. Zdi se mi, da je naše delo vse premalo cenjeno zlasti s strani družbenih organizacij. Tako je na primer pevski zbor žrtvoval za vaje kakšnih 8000 ur, koncert pa je obiskalo kakšnih 100 poslušalcev, med katerimi ni bilo tistih, ki bi se navsezadnje morali zanimati za amatersko kulturno dejavnost. Ne gre toliko za povečan finančni efekt v primeru njihove udeležbe, kolikor moralno priznanje, ki ga pogrešamo in ki je pravzaprav pri amaterskem delu vse. Tudi zanimanje občinskega Sveta Svobod in prosvetnih društev za naše delo je bilo prešibko. Vsa naša povezava se je končala na sejah, na katere so nas vabili.«

Društvo ima tudi že okvirni načrt dela za prihodnjo sezono. Uprizorili bodo opere, priredili revijo vseh sekcij, razen tega pa dva večera neznanih talentov. »Tako bomo dejavnost še povečali,« je rekel Zapušek, »in prišli morda do denarnih sredstev. V jeseni nameravamo urediti tudi klub, s čimer bo naša dejavnost gotovo še bolj zaživela. Treba se bo pač prilagoditi na lastne noge in delo prilagoditi danim pogojem kraja, predvsem pa zbuditi zanimanje zanj pri mladini, jo pritegniti v sekcije v čimvečjem številu in tako zagotoviti društvu nenehno rast.«

Štorka Svoboda šteje danes 1300 članov — jih ne bi mogla šteti vsaj še pol toliko več?

»Krajna organizacija SZDL v Laškem je pred dnevi sklicala sestanek članov odbora z namenom, da bi se seznanili s šolsko problematiko občine.«

O problemih šolstva je govoril ravnatelj laške osemletke profesor Jože Sirec. Poudaril je, da krajevna organizacija SZDL sicer ne bo mogla rešiti teh problemov v celoti, da pa bi naj skušala rešiti vsaj nekatere.

Gre predvsem za vprašanje družbenega upravljanja v šolstvu, kakor za materialna vprašanja šol. V zvezi z novim sistemom finansiranja šolstva so tudi v laški občini ustanovili ustrezni sklad, v katerega odvajajo posamezna podjetja določene prispevek, ter izvolili upravni odbor, ki naj bi ta sredstva razdeljeval. Ze po prvih dveh sejah tega odbora pa se je izkazalo, da primanjkuje v laški občini kar 16 milijonov dinarjev za osebne izdatke in drugo. Pomanjkanje sredstev je občutno tudi v pogledu tehnične opreme in gospodinjanskega pouka, zaradi česar predvidenega učnega načrta niso mogli docela uresničiti.

Velik problem je tudi pomanjkanje učnih moči za slovenski in angleški jezik na laški osemletki, predvsem zato, ker ni na razpolago stanovanj. Občina je sicer zgradila dva učiteljska bloka — v Rimskih Toplicah in Brezah, kjer je bila potreba največja. Nujno pa bi morali zgraditi tak blok tudi v Laškem, saj je tu zaposlena polovica vseh učiteljev občine in hod v to šolo polovica vseh otrok. Nekateri učitelji nimajo primerenih stanovanj in bivajo celo v začasnih najetih sobah, ki jih morajo v času počitnic izprazniti. Trenutno primanjkuje štiri stanovanja, z izpopolnitvijo učnih mest pa jih bo primanjkovalo devet. Nikakršnega razumevanja niso za izboljšanje stanovanjskih razmer pokazala podjetja, ki v svojih blokih niso hotela odstopiti prosvetnim delavcem nobenega stanovanja, kar pa ni slučaj v drugih občinah.

Ker dobiva družbeno upravljanje v šolstvu vse večjo veljavo in ker opravlja tudi vse večje naloge in dolžnosti, bo posebno važno, posvetiti novozvoljenim šolskim odborom vso pozornost in pritegniti vanje sposobne in delovne ljudi.

Zanimivo pa je, da imamo zlasti v dramski sekciji skoraj same mlade ljudi. Tudi kakšnih večjih finančnih problemov ni bilo; bili pa so v toliko, da so nam onemogočali gostovanja zunaj Štore — z vstopnino namreč teh stroškov ni mogoče kriti. Nekaj pomoči nam je nudila Zvezdarna, iz katere je skoraj tri četrt vseh članov društva, nekaj smo dobili tudi od občine. Zdi se mi, da je naše delo vse premalo cenjeno zlasti s strani družbenih organizacij. Tako je na primer pevski zbor žrtvoval za vaje kakšnih 8000 ur, koncert pa je obiskalo kakšnih 100 poslušalcev, med katerimi ni bilo tistih, ki bi se navsezadnje morali zanimati za amatersko kulturno dejavnost. Ne gre toliko za povečan finančni efekt v primeru njihove udeležbe, kolikor moralno priznanje, ki ga pogrešamo in ki je pravzaprav pri amaterskem delu vse. Tudi zanimanje občinskega Sveta Svobod in prosvetnih društev za naše delo je bilo prešibko. Vsa naša povezava se je končala na sejah, na katere so nas vabili.«

Društvo ima tudi že okvirni načrt dela za prihodnjo sezono. Uprizorili bodo opere, priredili revijo vseh sekcij, razen tega pa dva večera neznanih talentov. »Tako bomo dejavnost še povečali,« je rekel Zapušek, »in prišli morda do denarnih sredstev. V jeseni nameravamo urediti tudi klub, s čimer bo naša dejavnost gotovo še bolj zaživela. Treba se bo pač prilagoditi na lastne noge in delo prilagoditi danim pogojem kraja, predvsem pa zbuditi zanimanje zanj pri mladini, jo pritegniti v sekcije v čimvečjem številu in tako zagotoviti društvu nenehno rast.«

Štorka Svoboda šteje danes 1300 članov — jih ne bi mogla šteti vsaj še pol toliko več?

ŠOLSTVO —

najtrši oreh

Na seji krajevnega odbora SZDL so obširno obravnavali vsa ta vprašanja, pri čemer so se vsi strinjali, da jih bo treba čimprej rešiti, ker gre vsakršno zavlačevanje v škodo otrok in vzgoje. Kazalo bi tudi, ustanoviti pri SZDL sekcijo za vprašanja šolstva, ki bi lahko aktivno spremljala razmere na tem področju in z njimi seznanjala najširši krog državljanov. Tako bi bilo morda tudi reševanje teh razmer lažje.

Silva Radčenko:

Sanje

Zaprle so mi oči
in rožnata roka
ne vem katerega cveta
se je sklonila nadme.

Prijele so me
za roke
in me odpeljale
kdoce kam.

Pa so odšle
kdoce kam,
kjer ni ne bolečine
ne radosti.

Peter Klepec

Pionirski dramski krožek v Sentvidu pri Grobelnem je v okviru letošnjih Jugoslovanskih pionirskih iger uprizoril veseloigro Peter Klepec. Pod vodstvom učiteljice Martine Bouhe so pionirji odlično zaigrali in navdušili množestvino občinstvo.

Prebivalci si podobnih prireditvev še želijo, hkrati pa menijo, naj bi tudi mladi združniki sledili zgledu pionirjev in jim še oni pripravili kakšno kulturno razvedrilo.

S kočijo v partizane

Z dolgim tovornim vlakom se je začela pot v neznanost. Nemci so nas strpali v vlak v Brestanici. Bili smo namreč nekaj tednov zaprti v Rajhenburškem gradu, kjer je bilo zbirno taborišče za izseljevanje Slovencev iz Stajerske.

Potovali smo nekaj dni in končno prispeli v Trstenik v Sumadiji sredi julija 1941. leta. Tu nas je pričakalo gostoljubno srbsko prebivalstvo res bratsko in odprto. Celo godba na pihala nas je čakala na postaji. Prve dni, dokler niso uredili skupnih kuhinj, so nas razdelili po družinah in prav tek-

bil resnično lahek in tudi vesel.

V enoti nas je sprejel komisar in nas predstavil komandantu Milenku. Komandant nam je takoj priporočil, da naj rdeče rute okoli vratu spravimo v žep, kajti te bi bile za sovražnika najvidnejša tarča. Predali smo svojo prtljago in vsebino kovčkov je komisar podelil tovarišem v enoti, ki so stvari potrebovali. Izpraznili smo denarnice v skupno blagajno.

Prihodnji dan smo že bili na

kala glave. Glasno so se krohotali in me končno krstili za »Molotova«. To ime me je spremljalo dokler sem bil v Srbiji.

Minevali so tedni. Prebirali smo radijske biltenne. Veselili smo se naše prve republike: Uzičke republike in bili smo trdno prepričani, da bomo še dolgo v njeni predstavi.

Osvobodili smo Vrnjačko banjo raznih četniških vodij, ki so sodelovali s fašisti. Takrat je okupator poizkušal s podkupovanjem raznih vodij in nekatere teh vodij tudi pridobil na svojo stran. Čeprav brez vojske, so se takšni samozavanci imenovali za »vojvode« in potem z nekaj plačanci hoteli terorizirati svojo okolico. Nekaj takšnih »vojvod« smo internirali globoko v gozdovih Goča.

Ob osvoboditvi Vrnjačke banje se spominjam govorov, ki so z optimizmom napovedovali skorajšnji konec okupacije... Tedaj smo seveda vsi v naša prerokovanja verjeli. Takšen optimizem se nas je držal na srečo še nekaj let borbe.

V. V.

Bolnišnica ameriške Komisije za atomsko energijo v Argonu za zdravljenje nekaterih vrst raka je dobila pred nedavnim v uporabo aparat, ki ga smatrajo kot najmočnejše orožje, izdelano doslej v borbi proti tej bolezni. Aparat,

Močno orožje proti raku

ki je dobil ime lineak, je težak 25 ton, sestoji pa se iz naprave, ki pospešuje gibanje atomskih drobcov do ogromne brzine in iz »topa« za izžarevanje, ki »izstreljuje« atomske drobce globoko v tkivo raka. Lineak je v stanju, da doзира globoko in intenzivno izžarevanje, tako da dosepejo atomski drobci do tkiva raka, ne da bi poškodovali bližnje tkivo in sosednje, za življenje važne organe. Noben doslejšnji aparat za borbo proti raku ni dosegel tolikšne kontrole.

Ta aparat bodo, po besedah dr. Leona Jacobsona, direktorja bolnišnice v Argonu, zelo koristno uporabili tudi v druge namene: služil bo tudi kot instrument za znanstveno raziskovalno delo.

Zadnji šolski dan

Gospodar je stopil na hišni prag se ozrl v nebo, rahlo je dvignil klobuk in se čeljusti za ušesom. Potem je hitro premeril dvorišče in se ustavil pred hlevskimi vrati. »Korl, danes ne boš šel v šolo!« »Včeraj me tudi niste pustili!« sem užaljeno protestiral.

Gospodar Ostrovršnik ni nikoli preveč govoril. Kadar pa je dal vedeti, da je on gospodar, je glas nekoliko višal in besede so bile kratke, odsekane.

»Kosili bomo, planino bomo obrnili. Skoči h Gabru, pa k Trbežniku in Lipovsku. Naj se pobje podviza. Pa hitro, čas teče.«

Gospodar je šel pripravljat kose, jaz pa sem teklen po kosce. Sonce je poslalo prve žarke in za hipec sem obstal. Danes je vendar zadnji šolski dan! Danes bodo spricevali. Vsi bodo prišli, sošolci in sošolke, le mene ne bo. Le kaj poreče učiteljica? Tako dobra je bila z menoj. Zmeraj je rada z menoj malo pokramljala. Njene črne oči, pa tista nežna, bela polt in njen topel, srebrni glas. Vsega tega ne bom videl, ne bom slišal. Ne bom občutil mehke njeenih rok. Drugi sošolci ji bodo dali šopke, jaz pa ji niti hvala ne bom mogel reči.

Stisnilo me je v srce, stisnilo me je v glavo. V meni je rasel, začel je

tleti tih upor. Le zakaj gospodar Ostrovršnik ne mara šole? Mar res ne more odpustiti učiteljem, ki so ga nekoč pretepali in zapirali po pouku? Moja učiteljica ni taka. Dobra je z nami, rada nas ima in mi njo.

Premaknil sem se. Tekal sem od sosedu k sosedu in klical kar na pragu:

»Fantje, pridite, Ostrovršnik vabi, v planino! Pa le pohitite kose so nared!«

Prišli so in prijeli za kose. Tudi meni jo je gospodar porinil v roke.

»Na, le stisni jo, za svinčnik si tako že odrepil!«

Kosili smo. Jaz sem kosil zadnji. Gospodar je bil prvi. Že šesti križ si je nalagal na ramena, a v košnji mu je bil le redko kdo kos. In kadar sem le preveč zastal, mi je zaklical preko drugih koscev.

»Korl, da mi kostišča ne zlomiš!« Drugi so se zdaj obrnili in mi začeli klicati.

»Reci mu, reci, da avto brez bencina tudi ne pelje!« In gospodar mi je ukazal:

»Korl, natoči jim tepkovca, natoči!«

Točil sem in ko je bila petlittera prazna, sem moral domov. Med potjo pa mi je dozorel sklep: »V šolo zbežim!«

Doma sem natočil pičajo in skrivaj v vrtu potrgal najlepše nageljne. Na križpotju sem v grmovju skril steklenico, nato pa sem stisnil dišeče cvetove in teklen, teklen... Do šole je bilo slabe pol ure hoda. A jaz sem pot pretekel v dobrih desetih minutah. Odprl sem vrata in... Razred je bil prazen, za katedrom pa je sedela učiteljica.

»Korl, moj Korl!« je kriknila, ustala in prišla k meni. »Korl, kod hodiš tako dolgo?« Požrl sem suho slino in rekel: »Kosimo, v planini, pa...« »Pa te gospodar ni pustil!« »Delavcem ni in pomagam...«

»Lepo, zelo lepo. Delo ni sramota. O šoli pa se bomo z gospodarjem že pomenili. Glej, tu pa imaš izkaz. Izdelal si s prav dobrim uspehom. Na — in lepo ga shrani.«

Vzel sem drobno knjižico, z drugo roko pa sem učiteljici ponudil šopek.

»Hvala za vaš trud,« sem rekel s tihim glasom. »Rad bi, da bi me drugo leto spet vi učili... Na svidenje...«

Obrnil sem se in prijel za ključko.

»Korl!« me je učiteljica še enkrat poklicala.

Pogledal sem ji v tople oči, ona pa me je z njimi pobožala in rekla:

»Korl, morda te med počitnicami obiščem...«

Pod planino sem pritekel z veliko zamudo. Gospodar me je že od daleč ošteval. Jaz pa sem stopil predenj in mu pomolil izkaz.

»Poglejte, s prav dobrim sem izdelal!«

Gospodar si je ogledal ocene, nato pa me je potrepljal po rami: »Pobič, glavo imaš na pravem vratu nasajeno!«

Všed mi je bil gospodarjev obraz. Krepko sem prijel za kosil in skušal nadoknaditi zamujeno.

Padalčeva smrt

Po Gorjancih se je podila jesenska megla. Partizansko topništvo je mrzlično zakopavalo svoje topove in se spreminjalo v pehoto. Nemci so namreč začeli z veliko ofenzivo v jeseni 1943. leta.

Se pred dnevi je osamljena baterija razbijala ustaško utrdbo, ki je bila na gradu Ozlju. Postavila je svoje topove v bližini žumberške vasice — Vivodine. Sedaj pa je baterija že spremenjena v četo in italijanske havbice ležijo skrite nekje globoko v gozdu.

Nemci so napadali z vseh strani. Tudi padalce so spuščali. Same mlade, razvite in zagrizene tevtonske mladenčice — pripadnike SS.

V vas na meji med Slovenijo in Hrvaško so pripeljali ujetega nemškega padalca, Plavolas, visok. Izpod zelene čelade mu je zijal tiptičen švabski obraz: rdečkast in pegav. Plave oči so mu sovražno streljale po partizanih. Pod dolgim kljukastim nosom, podobnem kljunu ptice roparice, mu je poganjah rahel puh, na katerem so se nabrale potne srage. Roke je imel zvezane na hrbtu.

Marok je ukazal naj ga razvežejo in potem ga je pozval na dvoboj v slabi nemščini, vendar dovolj razumljivi za esesovca. Čokati Marok mu je segal le do ramen.

Vnela se je borba. Udarci so medsebojno padali s strašansko naglico. Borba je dolgo tekla neodločeno.

Partizani so stali nekaj metrov vstran in spremljali z velikim zanimanjem nenavaden prizor.

»Udari, Marok!«

»Razbij mu gobec!«

Nemcu moči niso popuščale. Tolkel je na vse strani in Maroka

spravil za nekaj trenutkov celo na tla. Le s težavo se mu je izvil. Nenadoma se je v esesovski roki nekaj zablistalo. Bil je nož in nobeden ne ve od kod ga je privlekel.

»Marok, pazi, nož!« je nekaj tovarišev na glas opozorilo komandanta.

Tedaj je Marok odskočil, name-

z rokami. Potem je padel v nezavest.

Vaščani, ki so tudi spremljali borbo, so se oddahnili. Slekli so mu škornje. Telo so zakopali, krvave sledove na tleh pa izprali z vodo. Nekdo je vtaknil padalčev nož v žep. »Križec«, ki je med borbo padel na tla, je Marok s peto zaril v zemljo.

ril samokres v padalca, ki se je isti trenutek zavedel, kaj ga čaka. Strel je odjeknil.

Padalcu je padel nož iz roke, vendar je z vso preostalo silo skušal doseči Maroka, da bi mu izvil revolver. Toda Marok je bil okretnejši. Veliko padalčevo telo se je začelo majati. Hotel je še nekaj izustiti, ko mu je kri presekal besedo, ki je bruhnila na usta. Zleknil se je, hropel in krčevito mahal

Iz nabreklih oblakov je začelo pohlevno deževati. Drobno in gosto. To je bil začetek dolgih jesenskih mokrih dni, ki so šli partizanom prav do kosti...

Ceta se je pripravljala za odhod. Na Gorjance se je spuščal mrak. Mlad partizan je božal brzostrelko, s katero si je hotel padalec prisluziti še kakšen »križec« s hrastovim listom.

V. V.

movali so med seboj, kdo bo vzel več slovenskih izseljencev.

Druškoviča Draga in Jožeta iz Slovenjega Gradca in mene je sprejela v svojo hišo napredna družina tetke Stake. V njihovi knjižnici smo našli na dobre knjige in celo Anti-Dühring ni manjkal, kar nam je zelo prav prišlo.

Po nekaj dneh smo že našli zvezo z našimi in kovali načrte, kdaj in kako bomo odšli v partizane. Prve partizanske enote so se že formirale na Goču v bližini Vrnjačke banje. Tudi v okolici Trstenika jih je bilo. Dogovorili smo se s tamkajšnjimi aktivisti, da se bomo priključili partizanom ob prvem napadu na Trstenik. Žal nam je to ob prvem napadu spodletelo. Počakali smo še nekaj dni, da so se duhovi v Trsteniku po tem napadu pomirili. V hiši tetke Stake nismo z ničemer pokazali naših priprav, čeprav je tetka, kakor da je slutila naše namere, vsak dan svarila, da naj nikamor ne hodimo, češ da je nevarno in da nas je škoda, ko smo še tako mladi.

Nekega jutra smo organizirali kočijo in tetki Staki povedali, da gremo na obisk k izseljencem v Vrnjačko banjo. S seboj smo vzeli vse kar smo imeli, a imeli smo malo, ker so nam Nemci skoraj vse pobrali. V bližini Vrnjačke banje nas je čakala zveza: čevljarski vajenec — okrogel, okreten črnolasi mladenič, ki nas je spremljal v partizansko enoto: četo »Jove Kursule«.

Odhod v partizane smo si vse drugače predstavljali — vse nevarnejše in težavnejše. Začetek je bil resnično lahek in tudi vesel.

CEPIVO PROTI TRAHOMU

Specialisti za očene bolezni s Harvardске univerze v ZDA so uspeli v sodelovanju z virusologi proizvesti femient, ki se je pri miših izkazal kot zelo učinkovito sredstvo proti trahomu, to pa je pred kratkim uspelo tudi našim učenjakom.

Spričo tega, da je učenjakom uspelo vzgojiti ta virus v svojih laboratorijskih omenjajo upanje, da bodo iznašli učinkovito cepivo proti povzročitelju te bolezni.

Glede na to, da ameriški učenjaki smatrajo, da povzročata trahom dva virusa, se ukvarjajo sedaj znanstveniki harvardске univerze z izdelovanjem dveh različnih cepiv.

RIŠE:
VLADO PIRNAT

Zemljini rešitelji

PIŠE:
JOŽE JESIH

10

Nadaljevala sta pot po goščavi. Vedno znova sta morala razkrivati vejevje. Trnje ju je precej opraskalo. Že sta se hotela brezupno obrniti in se vrniti v taborišče. Tedaj pa so Janezu zažarele oči. »Poglej Vili, stezal!« Nekaj korakov stran od grmičevja se je vila očistena steza.

11

Prebila sta se od steze in se vsa vesela oddahnili. Z mnogih prask sta krvavela. Toda praske so bile takoj pozabljene, kajti radovedno sta nadaljevala pot. Hodila sta previdno, samo po prstih. Pot ju je vodila po vzpetini. Na vrhu sta obstala, se razgledala, vendar nista ničesar videla, ker jima je drevje zapiralo razgled.

12

Zmignila sta z rameni in nadaljevala pot. Noge so se jima kar same pričele hitreje premikati. Nenadoma se je steza razširila. Nekaj korakov pred njima se je spremenila v razsežno jaso. »Poglej,« je povzel Vili z drhtečim glasom, »vidiš, da se za tistimi drevesi nekaj svetlika.« Janez se je glasno zasmel. Toda napravila sta samo nekaj korakov...

Za male bralce

Draga Ica!

Dobili smo Tvoje pisemce in se navdušili za predlog v njem. Praviš, da bi kdaj pa kdaj odgovarjali mladim bralcem, zakaj jim ne objavimo tega ali onega prispevka — ali da bi uvedli celo redno rubriko pogovorov z našimi mladimi sodelavci. To je prav pametna zamisel! Bomo videli, kako se bo da la izvesti.

Zdaj pa nekaj besed o Tvojih dveh pesmicah. Kot si sama napisala, bi bila za objavo le pesmica »Moj dom«, toda tudi ta ima napako. Od osmih vrstic so štiri čisto enake. Če bi jo popravila, bi ti jo morda objavili.

Veš Ica, ker nam pišejo tudi prav mladi pesniki, od njih ne moremo zahtevati kakšne večje »umetniške« stvaritve. Prijetno je že prebirati njihova prva topla prizadevanja. Od vas, starejših pa že nekoliko več pričakujemo! Piši še kaj!

Pisemce je namenjeno Ici Novak iz Tabora, pa tudi vsem tistim, ki jih muči vprašanje, zakaj jim česa nismo objavili.

Urednica

GAMSI

Bilo je lepo nedeljsko popoldne. Priluskoval sem petju ptic in opazoval domači pridelek na vrtni. Nato sem slučajno dvignil pogled in se zazrl v hrib. Nenadoma sem na jasi ob robu gozdiča opazil živali, podobne domačim kozam. Hitro sem stekel na hrib. Obstal sem. Res na robu so se pasle odšle lepe kože z malimi rogovi in kratkimi repki. Se na misel mi ni prišlo, da bi bili to gamsi.

Stekel sem nazaj in povedal po vsej soseski, kaj sem videl — toda nihče mi ni verjel. Le moj prijatelj se je šel na lastne oči preveriti in je potrdil moje besede. Bila sva radovedna, zato sva skupaj odšla k lovcu. Ta nama je povedal, da so to res pravi gamsi. Povedal nama je še, da so zašli v naše kraje zaradi paše in ploditve.

Bili so res štirje lepi, živi gamsi. Zelo sem bil vesel tega nepričakovanega dogodka in se spomnil: »Tudi tisti, ki ne morejo videti teh lepih živali, ki krasi- jo naše gore, naj se ob mojih vrsticah spomnijo slik iz šole.« In napisal sm nekaj besed za vas.

Ludvik Bobnar

Laško 153.

V PREKOPI

Ker se še nihče ni oglasil iz Prekope, sem se odločila, da vam opišem svojo rodno vas. Vas Prekope je že zelo stara. Znano je, da so jo prvič omenili že leta 1229. Ime je dobila po nekem prekopi. Mimo naše vasi teče Bolska, v katerih je mnogo lepih postrvi. Zdaj poletj bo dobila Bolska nove prebivalce — to bomo otroci, ki se bomo v njej kopali.

Tako! Končno je tu tako težko pričakovani čas počitnic. Za nekaj tednov bomo pozabili na šolske skrbi in se vsi posvetili soncu in poletju. Odšli bomo letovat, ali pa bomo ostali kar doma. Oboje bo prav prijetno.

Zelimo vam, dragi mladi bralci in vsi ponirji, da bi počitnice kar

najlepše preživeli. Zelimo, da bi vam bilo vreme naklonjeno, da bi od vseh koncev in krajev odmeval vaš živ-zav, pa da bi bili vse počitnice zdravi in dobre volje. Da pa ne boste tudi v počitnicah pozabili na nas, vam prilagamo to-le sličico. Vesele počitnice, torej!

Namizni nogomet

V novoletni številki »Pionirskega lista« je bil načrt za izdelovanje namiznega nogometa. Skrbno sem prebral sestavek in sklenil, da napravim to zabavno igrico. Načrt sem razodel prijatelju Stanku in skupaj sva šla na delo. Očka sem naprosil za nekaj desk in žebeljev. Zbila sva nogometno igrišče in postavila seveda tudi vrata. Potem sva začela delati igralce, ki so nama delali največ preglavic, saj jih je treba izrezati iz trde lepene. Ko sva to storila, sva jih obarvala — enajst rdečrumenoma, enajst pa modrordečema. Prvi zastopajo barve Jugoslavije, drugi pa reprezentanco Danske. Toda »nogomet« je bilo treba pritrčiti na paličice, te pa na ograjo nogometnega igrišča. Takoj, ko je bil namizni nogomet gotov, sva ga preizkusila. Imenitno je bilo. Igranje nogometa nama je kmalu postala najljubša zabava.

Potem so zvedeli za najin nogomet še drugi prijatelji in sošolci. Vsako popoldne je zdaj kuhinja

polna nadebudnih nogometašev, ki se hočejo spoprijeti z nasprotnikom.

Pionirji in mladinci, napravite si tudi vi namizni nogomet!

Ivo Zemva,
Dobrna

Očetovo slovo

Majdi je bilo komaj štiri leta, ko je oče odšel v partizane in se ni več vrnil; pa vendarle ne bo slovesa nikoli pozabila.

Oče je prišel pozno zvečer domov in bil je videti zelo razburjen, toda odločen. Dolgo je z materjo govoril o stvareh, ki jih Majda ni razumela. Le tega se spominja, da je mama zajokala, oče pa je začel v nahrbtnik zlagati perilo in obleko. Predno je odšel, sta oba stopila k Majdini postelji in deklica je v polsnu zaslišala očetov glas: »Pazi nanjo! Če se ne vrnem, naj ti bo ona v tolažbo,« je iztisnil iz grla. Ko pa je videl globoko materino žalost, je poln vere dodal: »Pa saj bom prišel nazaj! Bosta videli, kako lepo bo takrat!«

Majdi je bilo komaj štiri leta, pa je vendarle začutila, da se je zgodilo nekaj resnega...

Več let je že preteklo. Majda je odrasla, pozabila na marsikak dogodek iz detinstva — nikoli pa ne bo pozabila očetovega obraza ob slovesu.

Struklec Metka,
Ljubljanska 10/III.,
Celje

Elza Uranič,
Prekopa,
učenka 4. razreda

Šolski zvonec

Zazvonil je šolski zvonec v znak da je pouka konec, žalosten njegov je glas, ker poslavlja se od nas.

Nekateri kar za vedno bodo poslovili se, drugi pa v jeseni kličemo na svidenje!

Zdaj podajmo si še roke v spravo in pa za slovo, če bilo je kaj narobe, naj bo vse pozabljeno.

Ti pa — ljubi šolski zvonec, naj ne bo ti nič dolgčas, kmalu leto bo minilo in boš zopet videl nas.

Jerica Kolar,
Sentjur pri Celju

OBISK

zagrebških esperantistov

Prvo soboto v tem mesecu so nas obiskali mladi esperantisti iz Zagreba. Prišli so ob dvanajstih, nato so kosili na drugi osnovni šoli, zvečer pa so v klubu pripravili lep in prisrčen program. V nedeljo so si ogledali razvaline celjskega gradu in stari del mesta. Mladi gostje so se za celjske lepote zelo zanimali in mnogokje so začudeni obstali. Popoldne po kosilu so se veselo podili po igrišču druge osnovne šole. Toda, kakor vsako lepo popoldne, je tudi to nedeljsko zelo hitro minilo. Kazalci so se pomaknili na sedem, zapustiti so morali igrišče in se odpraviti na postajo. Stopili so na vlak, se hitro pririli do oken in nam veselo vzklikali: »Saluton kaj gis la revidon en Zagreb!« (Zdravo in navsvidenje v Zagrebu).

In vlak je počasi odpohal iz postaje.

Marijana Kukovič,
Ronkova ul. 12,
Celje

Ubogo žrebe

Naša kobila je dobila žrebička, ki pa je bil že od rojstva nesrečen. Kobila mu ni dovolila, da bi sesal, le brcala ga je. Zato smo ga hranili mi — kot pravega malega dojenčka. Kmalu nato se je na paši pretegnil in dobil je kilo. Operirali so ga in mislili smo da bo zdaj žrebičkovih nadlog vendarle konec. Toda ne! Na paši ga je junec z rogom sunil v zobe in mu preklal čeljusti — pa to se mu je kar dobro zaraslo. Nekega dne se je napeljal na osem centimetrov debel kol, ki se mu je zarinil v telo 82 centimetrov globoko. In tako smo morali našega žrebička zaklati. Res je bilo ubogo žrebe nesrečno že od rojstva.

Miran Levstik,
4. razred,
Podsreda

DROBCI

IZ DELA SVETA ZA VARSTVO DRUŽINE

Svet za varstvo družine pri celjski občini je v preteklem letu opravil obsežno delo. Tudi letošnje se ne bo mnogo razlikovalo od lanskega — vsaj v glavnih smernicah programa dela. Se vedno bo ena prvih nalog osvoboditev družine izpod bremen zaostalega gospodinjstva. Prizadevanje sveta za varstvo družine v tej smeri pa bo prav gotovo imelo le malo uspehov, če se ne bodo za to pomembno delo ogreli tudi sindikati gospodarskih organizacij. Le-ti naj bi v okviru stanovanjske skupnosti povezovali težnje za izboljšanje življenjskega standarda svojih delavcev.

Izredno obsežne naloge nalagajo svetu za varstvo družine predpisi s področja socialnega varstva, predvsem v skrbni za mladinske prestopnike. Mladolletni prestopniki po navadi izhajajo iz družin, kjer je doma alkohol, razdor med starši, nizek kulturni nivo itd. Mnogokrat so ti problemi povezani s tesnimi stanovanjskimi prostori. Vprašanje mladinskega prestopništva je svet za varstvo družine reševal v sodelovanju z organi notranje uprave, šolami in družbenimi organizacijami. Predvsem šole in stanovanjske skupnosti posredujejo zanimive podatke — kažejo namreč, v kakšnem okolju mladoletnik živi.

Svet za varstvo družine je lani obravnaval vrsto perečih problemov. Pomagali so urejevati spore med razvezanimi zakonci, predvsem v zvezi z odmero in izplačevanjem preživnin mladoletnim

otrokom, pomagali samohranilkam itd. Lani so tudi začeli sistematično obravnavati problem alkoholizma. Tako je od 238 alkoholikov prostovoljno pristalo na zdravljenje dvanajst žensk in 104 moški. Se vedno pa je najhuje z zaposlitvijo ozdravljenega alkoholika. Gospodarske organizacije se jih branijo, kadar pa jih sprejmejo, po navadi dajejo prednosti ostalim delavcem.

Svet za varstvo družine se je posvetil tudi skrbi za zdravstveno okrepitev mladine. Tako je lani v obmorskih kolonijah letovalo 919 otrok, v višinskih 174, v dnevna letovanja pa so zajeli 200 otrok. Tudi pri kolonijah so težave — največja je vzgojiteljski kader. Učitelj med njimi skoraj ni najti. Zato menijo, da bi bilo prav, če bi v bodoče to službo opravljal dijak višjih letnikov učiteljskega oddelka, ki so letovali, je bilo 10 odstotkov samoplačnikov, 57 odstotkov z delnim prispevkom staršev, 33 odstotkov pa takih, ki jim je socialno skrbstvo v celoti krilo stroške letovanja.

Ker se obseg socialne službe vse bolj širi, je svet veliko razpravljal o formiranju zavoda — socialnega centra, ki naj bi povezoval posamezne službe, velik del neposredno vezane na upravni postopek. Zavod bi lahko s stalnimi socialnimi delavci in ob pomoči patronažne službe, vzgojne posvetovalnice in podobnih institucij res kvalitetno reševal problematiko komune in ob tem razvil široko preventivno dejavnost.

V sredo, 14. junija so pionirji tretje osnovne šole prav prijetno presenetili mlade in starejše ljubitelje amaterske dramske umetnosti. V Delavskem odru so se predstavili z Rdečo kapico v režiji Mire Zelinka. Pionirji so vadili igrico dva meseca in so ves čas prav pridno hodili na vaje.

Zato je bila tudi njihova predstava prisrčna — tako so jo pozdravili tudi mladi gledalci. Rdečo kapico je zaigrala prikupna Zlatka Krašovec.

Pionirji so naslednje dni igrali še za vse tri celjske osnovne šole, prikazali igrico tudi hudinjskim tovaršem ter celo dvakrat igrali za izven.

KISLO MLEKO

Kar precej ljudi, pa tudi otrok ne mara mleka in ti ga večinoma slabo prenašajo. Odrasli ga v tem primeru kratko in malo ne uživajo, otrokom pa ga starši malone tihotapijo v obliki bele kave, okolate, mlečni kruh in podobnega. Vendar pa mleko v taki obliki izgublja precej svojih najdragocenejših snovi in najbrž tudi v teh oblikah ni ravno pribojček za otroka, ki mleka ne mara.

Razne bele barve in istih snovi ima kislo mleko kaj malo skupnega s presnim ali kahanim mlekom. V nasprotju lahko kislo mleko uživamo ob vsakem času kot prijetno, osvežujočo jed. Brez predhodnega lahkega kisle mleka primamo tudi sadje, nobenega zvijanja ne bo povzročilo, čeprav je kislina v vsaki tej jedi druga. Najboljše pa je kislo mleko z rženim kruhom, seveda tudi zelo lahko prebavljivo in zdravo.

Snovi, ki jih vsebuje mleko, so za razvoj telesa silno važne, zato je uživanje mleka ali mlečnih izdelkov najnujnejše za otroka, ki ga dobro prenaša. Otroci, ki se je vso dolgo jesen in zimo otepal navadnega mleka, bo v teh dneh prav rad pojedel neverjetno mnogo kislega mleka in bo nadomestil pomanjkanje kalcija, ki mu je predvsem potreben in ga je največ prav v mleku.

Nekatere gospodinje v strahu pred okužbo z bacilom tuberkuloze mleko precej časa prekuhavajo. Takšno preveč mleko izgubi velik del svojih dragocenih snovi, poleg tega pa izgubi aromo, ki jo ima predvsem presno mleko. Zlasti, če ste prepričani, da je mleko od zdrave živali, priporočajte vsem članom svoje družine, da ga v toplih poletnih mesecih uživajo pri zajtrku, vendar hladno in presno. Pozneje ga seveda morate prekuhati, če nimate na razpolago hladilnika. (Presno mleko, ki je že stalo nekaj časa v hladilniku, moramo uporabiti takoj, ko ga postavimo ven, sicer se pokvari.)

EVA

Sokovi iz zelenjave

Pred dnevi smo vas opozorili gospodinje, da je, če čas, da mislite na pripravljanje sadnih sokov za zimo, če ne iz drugega vzroka, pa zato, da temu izdatku prilagodite gospodinjski proračun. Prospekt, ki ga dobite, ko kupujete sokovnik, pa vam priporoča tudi sočene najrazličnejše vrste zelenjav in celo zdravilnih rastlin. Vsaka gospodinja sama bo najbolje presodila, katero zelenjavo ji kaže sočiti. Izkušnje so pokazale, da je odlična sok paradiznika, ne le za pitje, ampak tudi za kuho, sok špinata, rdeče pese ali korenja. Prav dober sok izredno tudi iz gomoljev, korenja, majarona, paradiznika in drugih ostankov zelenjave, ki nam služijo kot začimla.

Drobni nasveti

Posodo za mleko osvežite tako, da jo prekuhamo v nji surove krompirjeve olupke. Kislost v njej bo izginil.

Trdo meso, ki se dolgo kuha, polijmo z rumom, ali s kakšnim drugim alkoholom. Vonj po alkoholu bo izginil že po 15 minutah kuhanja, meso pa bo postalo mehko in okusno.

Če je vroč likalnik pustil na perilu rumeno liso, namočimo tisto mesto v vroči rastlinski vodi in boraksa. Če siti niso prežgane, bo lisa izginila.

eva

ŽENA • DOM • DRUŽINA

Jelka odhaja v kolonijo

Pred dnevi me je s temi besedami pozdravila njena mati in pri tem vsa sijala od veselja. Njena trinajstletna hčerka je vzgojena

dokaj samostojno in si je letos zbirala počitniško kolonijo. Prav nič nisem starokopitna, ampak tedaj se mi je nehote vsilila mi-

sel, če je takšna vest res tako razveseljiva za mater trinajstletne deklice, pa čeprav je deklica samostojna. Res, da deklici ničesar slabega ne pripisujem, lahko pa bi bila zaradi svoje samostojnosti malo lahkomišelnja. Dovolj je, da bo utajila majhen prehod zaradi izleta, ki bo naslednji dan in pri občutljivem otroku lahko nastanejo posledice. No, in morda še oprijemljivejši primer: pokvarjen oziroma napačno pripravljen sladoled je povzročil obolenje desetletnim otrokom iz Rimskih Toplic, ki se iz izleta potem niso mogli vrniti dalje kot do ljubljanske bolnišnice. Krivda seveda v večini takih primerov ni na spremljevalcu, oziroma vzgojitelju, ampak na starših, ki so pred odhodom otroka brezskrbni in prepričani, da so za nekaj časa preložili skrb za otroka na druge rame.

Samo starši vedo kako vpliva na njihovega otroka, hlad, vlaga, vročina, kdaj se utruji in podob-

Vsako leto se v celjskem počitniškem domu v Baški zbirajo otroci. Letos je tam že druga izmena

Šolska vprašanja

S SEJE OBČINSKEGA LJUDSKEGA ODBORA V ŠOŠTANJU

V sredo popoldne je bila v Šoštanju seja obeh zborov občinskega ljudskega odbora, na kateri so obravnavali tudi poročilo sveta za šolstvo.

Poročilo je zajelo problematiko tega področja v občini z vidika dosedanjih kakor bodočih prizadevanj. V občini je 15 osnovnih šol, od tega 5 popolnih osemletk; 2 vaješki šoli, 1 industrijsko rudarska šola, 2 glasbeni šoli in 1 posebna šola. Vse te šole v glavnem zadostujejo potrebam, vendar bi jih bilo treba ponekod temeljito prenoviti, zlasti pa tehnično opremiti, da bi bile lahko kos spremembam njihovega notranjega življenja in načina dela, ter da bi bil tako zagotovljen skladen razvoj z ostalimi panogami družbene dejavnosti. Šole so namreč stare, saj jih je devet bilo zgrajenih še pred prvo svetovno vojno, tri pred dvajsetimi leti, dve pred desetimi, medtem ko sta samo dve novi. Iz tega izhaja precej kritično stanje notranjih ureditev, dotrajanost posameznih delov, neurejene sanitarije itd. Podobno je tudi z učilnicami. Od skupaj 78 učilnic je 29 zadovoljivo opremljenih, medtem ko bo ostalih 49 treba opremiti na novo. Sedanja oprema v bistvu le škoduje učenec. Z boljšimi, tehnično izpopolnjenimi sredstvi bi bil učinec dosti večji. To, kar lahko učenec zaznava s svojimi čutili, tudi prej dojamemo.

V pogledu učnega kadra je stanje v šoštanski občini zadovoljivo. Od 146 prosvetnih delavcev, kolikor jih je na področju občine, ima 19 srednjo, 22 višjo in 5 visoko izobrazbo. Manj zadovoljive so še vedno stanovanjske razmere — 26 prosvetnih delavcev je še vedno v neprimernih stanovanjih. Najbolj prizadeti so učitelji v Šmartnem ob Paki, Topolšici, Škalah in Šoštanju.

Kar zadeva novi sistem finansiranja šolstva, so v občini formalnosti za uvedbo tega sistema v glavnem urejene. Ustanovili so ob-

činski sklad za šolstvo in imenovali upravni odbor; odrejen je tudi prispevek iz proračuna sklada, izdan odlok o kategorizaciji posameznih šol kakor tudi o merilih za razdeljevanje sredstev. Vendar pa kljub povečanju osebnih in materialnih izdatkov za osnovno de-

javnost šol od 58 milijonov 600 tisoč v letu 1958 na 147 milijonov v letošnjem letu, sredstva ne bodo zadostovala. Upravni odbor sklada lahko namreč za to leto računa s sredstvi v znesku 142 milijonov dinarjev, medtem ko izkazuje finančni predlogi šol 7 milijonov primanjkljaja. Kako ta primanjkljaj kriti, bo stvar vseh činiteljev v občini, ki so zainteresirani za pouk in vzgojo mladine.

Tri vprašanja

Med vprašanji, ki jih je obravnavala komisija za družbeno aktivnost žena pri občinskem centru za napredek doma in družine v Zalcu, je bilo pomembno zlasti troje vprašanj: problematika dijaških kuhinj in uvajanje ustrežnejše prehrane, obrat družbene prehrane in to, ali naj bi izvedli anketo o tem kaj misli o sodobnem stanovanju neposredni koristniki stanovanja, oziroma ali naj ta sodeluje vsaj pri notranji zgradbi stanovanja.

Kar zadeva prvo vprašanje, je komisija pregledala ob zaključku šolskega leta poslovanje dijaških kuhinj, pri čemer je ugotovila, da prehrana v glavnem ni zadovoljiva. Gre namreč za pomanjkanje določenih snovi, ki bi bile nujno potrebne za zdrav razvoj otroškega organizma. Zato bi zlasti kazalo izvesti akcijo sadnih sokov (ki bi prišli v poštev posebej tudi za bolnišnico v Novem Celju), uvesti raznovrstnejšo hrano, prikrbeti dijaškim kuhinjam več sadja, predvsem pa izdelati v tem smislu primernejše jedilnike. Hkrati s tem pa bo v bodoče nujno treba opravljati zdravstvene storitve na šolah — razna cepljenja itd. tako, da bodo starši poučeni o vrsti cepljenja, kar je zlasti važno v primeru obolenosti otroka; razen tega pa omogočiti tudi zdravstveno ogroženim otrokom otrokom zdravljenje v ustreznih kolonijah.

Problem družbene prehrane v Zalcu se je sicer premaknil z mrtve točke, vendar s tem še ni rešen. Obrat je deležen pogostih kritik na račun neprimernih pogojev, v katerih da se nahaja — v resnici pa so nekatera podjetja uredila svoje lastne obrate, kjer so pogoji nemara še slabši. Če bi bilo torej razumevanje večje in če

bi ta sredstva prispevali za ureditev osrednjega obrata družbene prehrane, bi bil ta že zdavnaj na trdnih nogah in se ne bi vedno znova majal. Gotovo bi mogla tu več storiti stanovanjska skupnost, morda tudi SZDL in ostale družbene organizacije. Očitno primanjkuje resnosti, da bi se stvari lotili načrtno, kakor da gre za pomembno družbeno akcijo.

Zanimiva je bila prav gotovo pobuda, da bi izvedli anketo, v kateri naj bi koristniki stanovanja izrazili svoje mnenje o sodobnem stanovanju, oziroma naj bi sodelovali pri notranji ureditvi stanovanj. Čeprav ni prišlo do enotnega stališča, je vendarle samo po sebi umevno, da bi utegnili takša anketa roditi le pozitivne rezultate. Dosedanja praksa stanovanjske gradnje namreč v celoti izključuje sodelovanje stanovanjskega potrošnika, celo v primerih, ko je ta sodelavežen pri gradnji s svojimi lastnimi sredstvi. Arhitektura zunaj kakor znotraj je vnaprej določena, hiše so kratkomalo uniformirane. Spričo tega, da je taka uniformiranost razumljiva na zunan, ker mora biti pač v skladu z urbanističnim načrtom, je manj ali pa sploh ni razumljiva v notranji strukturi. Tu bi jo prav gotovo lahko prikrejevali želji stanovalca — seveda v skladu z danimi možnostmi projekta. Navsezadnje je to ponekod celo praksa. Zatorej je vsakršen pomislek, naj potrošnik ne bi sodeloval pri projektiranju, odveč, saj je stanovanje navsezadnje namenjeno njemu. dhr

Anki Kristan v slovo

V nedeljo 11. junija je v celjski bolnišnici umrla delavna in aktivna žena Anka Kristan. V Vojniku kjer je živela 30 let, ne moremo verjeti, da ne bomo več srečali naše Anke.

Takoj po osvoboditvi se je vključila in pomagala pri obnovi našega kraja. Bila je izvoljena v odbor OF, nato v krajevni in kasneje v občinski ljudski odbor. Pridobila si je tako široko zaupanje volivcev, da so jo izvolili za tajnika ObLO Vojnik.

Posebno se je zanimala za razvoj našega kmetijstva. Sodelovala je pri ustanovitvi kmetijske zadruge ter kot odbornica vse do svoje smrti pomagala pri njenem vodstvu.

Mnogo uspehov je imela tudi na področju zdravstva in socialnega skrbstva. Ustanovitev otroške posvetovalnice v Vojniku je v glavnem zasluga njenega prizadevanja. Njeno nesebično in požrtvo-

Humoristična KRONIKA

»TEMPERATURNI« SKOK

Ker se je v soboto živo srebro precej dvignilo, se je na primer dvignila cena paradižnika v prodajalni zelenjave v Cankarjevi ulici (morda tudi kje drugje) od 184 din, po kolikor je bil še dopoldne, na 196 din popoldne. Nekateri spravljajo to torej v sklad z živim srebrom in pravijo, da je paradižnik do popoldneva pač dozorzel za 12 dinarjev pri kilogramu.

SODOBNO IGRISČE IN NEZNANI TALENT

Hodniki znanega bloka 107 so postali otroška igrišča. Morda zato, ker so za to primerni, morda pa tudi iz konkurenčnih nagibov — nekaj metrov stran od bloka so namreč pred kratkim odprli otroško igrišče.

Razen tega se je v nedeljo v tretjem nadstropju južne polovice pojavila na steni hodnika še krasna »freska«, ki kaže predvsem zelo veliko domišljijo neznanega talenta. Drži modrost: kjer osel leži ... s to pripombo, da je tu po vsej priliki stal.

PERO JE ZABELEŽILO

Ne samo objektiv, tudi pero lahko včasih kaj zabeleži. Tako je pero zabeležilo ondan v neki trgovini takle prizor:

— Pol kile napolitanke.
Prodajalka jih je stehala.
— Ah, veste kaj! Po čem so pa tisti keksi?
— Po štiri sto.
— Pa tisti zraven?
— Po štiri sto petdeset.
— Pa oni?
— Po tri sto petdeset.
— Kaj pa tistile?
— Po dve sto petdeset.
— Po čem so pa napolitanke?
— Po pet sto.
— Ah, veste kaj! Dajte mi kar 15 dek tistih keksov po 250.

RECEPT

Kadar »nameravamo« v kakem lokalni servisirati abonentom trd krompir in zrezke, ki imajo malce poletnega vonja, kakor se je to zgodilo v nedeljo popoldne nekje v Celju, se držimo raje tega preprostega recepta: krompir pečemo tako dolgo, dokler ni pečen, zrezkov pa v kuhinji ne hranimo čez noč če morda nimamo primerne hladilnika. oh

CELJSKA RAZGLEDNICA — Na natečaju za najlepše razglednice mesta Celja je ta posnetek Julije Dvoršak prejel eno izmed nagrad

Po poteh Savinjske čete

V okviru Jugoslovanskih pionirskih iger je občinska pionirska komisija v Zalcu priredila pomembno in privlačno manifestacijo: pohod pionirjev po poteh Savinjske čete.

Na mestu, kjer je bila 27. julija 1941 ustanovljena Savinjska četa, med Libojami in Grižami se je začel tudi pohod pionirjev. Na zbornem mestu je prišel tudi prvoborec in udeleženec prvega pohoda Savinjske čete tov. Albin Vipotnik-Stegar, ki je pionirje tople pozdravil. Predsednik ZB NOV Griže je pionirjem izročil zastavo Pionirjev Savinjske čete, pozdravil pa so jih pionirji iz Liboj in Griž. Libojški pionirji so izročili darilo — keramično vazo za prvoborca Viktorja Ščarja — Dobroveljskega Miha, ki se je četi mladim pridružil naslednji dan.

Od tod je kolona krenila po stopinjah Savinjske čete iz leta 1941. Ustavili so se pri spomeniku v Grižah ter krenili proti Preboldu. Potem, ko so gredoč pozdravili nekatere borce, se ustavili v nekaterih partizanskih hišah, so do popoldneva prispeli k spomeniku NOB v Prebold. Tu so jih lepo sprejeli predstavniki ZB in drugi krajevni zastopniki, nato so skupno z njimi obudili spomine na življenje Slavka Šlandra, ki se je šolal v tej šoli.

Po izdatnem kosilu, ki so jim ga priredili v tovarni, so krenili v spremstvu prvoborca Kotnika naprej proti zahodu. Ustavili so se v Smiglovci zidnici pri Grajski vasi, kjer so se seznanili s spomenikom in potekom partijske konference, ki je bila tu leta 1937. Večer so prebili ob tabornem ognju v Taboru. Tudi tukaj so jih pozdravili predstavniki družbenih organizacij in srečanje se je spre-

glo v pravi miting.

Naslednjega dne so nadaljevali pot proti Vranskem in se ustavili pri Mihi Dobroveljskem ter mu izročili darilo libojških pionirjev. Tudi Miha se je rad odpravil z njimi na pot v dobroveljske gozdove. Seznanjal jih je s prvimi borbami Savinjske čete in s kasnejšimi akcijami in dogodki na Dobrovljah, ki so bile vsa leta dokaj varno in trdno oporišče štajerskih partizanov. Odtod so imeli izhodišče v Zgornjo Savinjsko dolino, Zadrčko dolino, preko Savinjske doline (spodnje) pa zvezo z Mrzlico in do rudarskih revirjev v Zasavju.

Pionirji so pozdravili znane partizanske družine in nekatere tudi obdarili. Zvečer so na Čreti priredili ob tabornem ognju in siju raket partizanski miting. Tu sta jih pričakala pisec lokalne zgodovine NOB Drago Predan in prvoborec Vili Reberšak-Čuk, prav tako eden izmed ustanoviteljev Savinjske čete.

Tretji dan so se mladi »partizani« odločili za povratek proti Gornjskemu, kjer so jim za zaključek pohoda priredili pravo slavo. Njihov pohod seveda ni bil zdaleč tako tvegan in naporen, kakor oni pred 20. leti, vendar je bil poln doživetij in nepozabnih zgodb, ki se bodo vsem prav gotovo vtisnile globoko v spomin. Prav v tem pa je največji vzgojni pomen zelo uspele manifestacije, ki jo je vodil predsednik občinske pionirske komisije Ivan Centrih.

PARTIZANSKO SLAVJE V GALICIJI
Pri Supergerju nad Galicijo pri Zalcu se bodo dne 25. 8. 1961 ob 14. uri zbrali nekdanji borci in aktivisti, ki so v NOB delovali na tem območju. Veliko partizansko slavo bodo združili z odkritjem spominske plošče padlim borcem tega kraja.

SPREJEM

najboljših vajencev

Pred zaključkom šolskega leta je podpredsednik Občinskega ljudskega odbora Zalec priredil sprejem za najboljše vajence, učence vaješke šole v Zalcu.

Sprejema se je udeležilo 10 povabljenih vajencev, ki so v tem šolskem letu dosegli najboljše učne in delovne uspehe. V razgovoru s predstavniki občine so jih seznanili z nekaterimi problemi vaješke šole in šolanja strokovnih kadrov. Vaješka šola v Zalcu nujno potrebuje dodatne prostore za delavnice, brez katerih ne morejo razvijati pouka. Jeseni, ko preide na periodično šolanje kadrov v tromesečnih tečajih, bo to vprašanje še bolj pereče. Zato je toliko bolj utemeljena prošnja šolskega odbora, da se šoli dodelijo sedanji prostori obrata družbene prehrane, ki se bo od takrat oddelil v nove prostore. S tako rešitvijo se je strinjal tudi svet za šolstvo občine.

Ob »dnevu vajencev« so se učenci udeležili enodnevnih ekskurzij, pripravljajo pa tudi, kakor prejšnja leta, večdnevno poučno ekskurzijo po Jugoslaviji. Tudi letos so za zaključek šolskega leta pripravili razstavo svojih izdelkov, ki vsako leto pritegne množico občanov.

AVTOPARK Tekstilne tovarne v Preboldu

Tekstilna tovarna Prebold je odmaknjena od železniške postaje, zato si je morala ustvariti kar največ možnosti prevažanja z avtomobili. Avtopark je danes dobro urejen in skoraj brezhibno opravlja svojo nalogo. Soferji so previdni vozači, saj je vsak izmed njih prevozil že na desettisoče kilometrov, vendar do večje nesreče še ni prišlo. Njihove daljše proge so Reka—Zadar—Split. Včasih je treba tudi v Zagreb, Beograd in še dlje. Da je uspeh še popolnejši, je treba omeniti tudi prizadevanje sovozačev, transportne delavce in upravni kader. Vsako leto gre kolektiv na izlet, in to z namenom, da se še čvrsteje med seboj poveže.

Nenavadne navade ali napol resna reportaža

Tale reportaža se začne v trenutku, ko pade na zemljo mrak. Pri tisti priči pade namreč na zemljo tudi konzervna škatla. Pade prva, za njo druga, tretja, četrta. Baza »izstrelkov« je nekje napol incognito, pač po vsej priliki tam, od koder letijo.

Sicer pa so prebivalci tu mirni. Ni mogoče trditi, da bi bili bojno razpoloženi. Ko se torej zmračijo, se stegne skozi okna nekaj rok in trenutek za tem je slišati pek ali pok — odvisno od velikosti konzervne škatle in materiala. Ker namreč tu ni smetnjakov, je samo po sebi razumljivo, da je tovrstno odlaganje škatel najprimernejše, saj gre naposled tudi za prijetni občutek, ki ga povzroči padec kovine na tla. Sicer pa to še ni vse.

POKAŽI, KAJ IMAŠ, DA BOŠ TO SAM VIDEL IN DA BODO VIDELI DRUGI

Prebivalci so tu zlomili tradicijo popularne radijske oddaje »Pokaži kaj znaš«, in jo spremenili v »Pokaži kaj imaš«. Nekdo na primer nekaj kupi, in to, kar je kupil, brž obesi na balkon. Tako lahko to sam vidi, hkrati pa lahko vidijo tudi drugi. Posledica je potem ta, da mu sosed obesi pred oči še kaj boljšega in da si reče: Viš, kakso so oni bogati! Ampak jutri jim pokažem! Bal-koni so postali nekakšni razstavni paviljoni, po katerih se pasejo brezštevne oči tistega občinstva, pravi semenj manufakturnega in galanterijskega blaga: na vrvi obešajo nove suhe kombineze, nogavice, srajce, torbice in dru-

go, da, celo nove čevlje, ki govore o tem, da je njihov lastnik vrvo-hodec.

Ob posebnih dneh tekmujejo v razstavi hišne flore.

KADAR OBEŠAS PERILO, GA VEČKRAT NA DAN PREOBESI, DA SE VIDI Z VSEH STRANI

Ena izmed posebnosti, ki sicer ni splošno v veljavi, je na primer ta: hišna pomočnica opere perilo, pravico do obešanja pa ima samo gospodinja. Ta ga najprej obesi, nato pa ga približno vsako uro »pregrupira« z ene vrvi na drugo, s čimer dosežejo posamezni kosi popolno enakopravnost. Tako se perilo vidi z vseh strani, vidijo ga ljudje, vidi pa ga tudi sonce, ali če sonca ni, veter ali kdo drug.

ŠTIRI NOČNE BARVE: BELA, RDEČA, ZELENA, RUMENA

Prebivalci pripovedujejo, da pri-naša tu mrak še kaj drugega ka-

kor konzervne škatle. Da je okno, ki mežika v večer v različnih barvah. Najprej se priže navadna svetloba, čez nekaj časa rdeča, nato zelena in nazadnje rumena. Pravijo, da se zaporedje večkrat ponovi, da nima nič opraviti s fotografsko temnico, pač pa izraža štiri stopnje razpoloženja, razburjenje, jezo in pomiritev.

Male so te reči. In čudne. Razodevajo kos človekove dejavnosti; veliko aktivnost v zanimanju za rast osebnega standarda drugih; nekakšno ihto in zavidevanje; tekmo v razkazovanju garderobe in drugih artiklov osebne potrošnje; delni dolgčas in nazadnje tudi prepričanje, da so še otročki, ki jih ni zajel tisti tako imenovani tempo sodobnega življenja.

In kje je vse to? — bo nemara kdo vprašal. Na zemlji in v sedanjem času.

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

Mednarodna zmaga celjskih atletov

CELJE : GRADEC 319:307

V organizaciji Štajerske atletske zveze je bil prejšnji teden v Gradcu dvoboj moških in ženskih reprezentanc Celja in Gradca v atletiki. V vsaki disciplini sta imeli obe reprezentanci po tri svoje predstavnike. Dvoboj mestnih reprezentanc je obsegal vse discipline olimpijskega programa razen teka na deset tisoč metrov. Medtem, ko so reprezentanco Celja sestavljali člani in članice AD Kladivarja so bili v reprezentanci Gradca predstavniki štirih klubov, razen tega pa še nekateri tuji študenti. Organizacija tekmovanja je bila dobra, naprave pa izredno slabe, kar velja še posebej za tekašnice.

Celjski atleti so bili v Gradcu lepo sprejeti. Tekmovanje je minilo v pravem športnem in hkrati prijateljskem razpoloženju. Tekmovanje je odprl župan mesta Gradca.

Dvoboj se je končal z zasluženom zmago Celjanov 319:307 točk, za kar so prejeli tudi lep pokal. Povratno srečanje obeh ekip bo jeseni v Celju.

Rezultati dvoboja pa so bili: Moški: 400 m ovire Polutnik 57.4, 2. M. Kopitar (oba C) 58.2; 100 m: Lorger 11.0, Lešek 11.0 (oba C);

800 m: Wicher (G) 1:55.5, Stajner 1:57.2 (C); kopje: Buchner (G) 66.61, inž. Brodnik (C) 65.09; 110 m ovire: Lorger 14.7, inž. Brodnik 15.2; krogla: Poetsch (G) 15.36, 3. Kolnik (C) 13.09; 400 m: Ledl (G) 49.7, Vučar 50.7, Polutnik (oba C) 52.0; daljina: Kolnik 68.7; 5.000 m: Lackner (G) 15:29.2, St. Kopitar 15:29.6, Primožič (oba C) 15:51.0; 1.500 m: Naraks (C) 4:01.7; kladivo: Poetsch (G) 54.76, Peterka (C) 46.58; višina: inž. Brodnik (C) 180, Slavnišnik (G) 180; skok ob palici: Lešek 420, Kolnik (oba C) 420; disk: Peterka (C) 46.06, Poetsch (G) 45.38; tro-

skok: Kolnik 14.15; 4×100 m: Celje 43.3, Gradec 43.4; 4×400 m: Gradec 3:23.8, Celje 3:24.4

Ženske: 100 m: Silan 12.6, Serbec (oba C) 12.9; krogla: Werthan (G) 11.91, 4. Potočnik (C) 10.61; višina: Urbančič (C) 145, Samek (G) 143; 80 m ovire: Maurauer (G) 11.9, 3. Urbančič 12.4; 200 m: Silan 26.0, Cede 26.4 (oba C); kopje: Tutsch (G) 37.05, 3. Urbančič (C) 34.30; 800 m: Slamnik 2:19.6, Tovornik (oba C) 2:24.2; disk: Hofrichter (G) 47.09, Kroflič (C) 35.89; daljina: Lubej 498, Serbec (oba C) 498; 4×100 m: Celje 49.8, Gradec 50.5

Čez prvo oviro

CELJE:GRAFIČAR (M. Sobota) 5:1 (0:1)

V nedeljo se je začel kvalifikacijski turnir za vstop v slovensko conso ligo. Med osmimi kandidati za dve prosti mesti je tudi enajstletni celjski atletski klub. Prvo preizkušnjo so celjski železničarji prestali v Murski Soboti. Zrebr jim je za nasprotnika določil moštvo tamšnjega Grafičarja. Celjani so v prvi boju poslali naslednjo postavo: Radošević-Perović, Vidmar-Zupanc, Reberšak, Herić-Regner, Belcer, Devčić, Letner, Tajnssek.

Prva kvalifikacijska tekma je imela dva zelo različna dela. V prvem polčasu so bili domačini absolutno boljši. Odlikovali so se s startom na prvo žogo in veliko prizadevanjem. V tej premoči so v 23. minuti igre dosegli tudi prvi gol. Edini, ki se je od Celjanov odlikoval v tem delu igre je bil vratar Radošević. V drugem delu se je gostom posrečilo, da so igro umirili in prevzeli pobudo v svoje roke, ali bolje rečeno — noge. Tako so že v petnajstih minutah drugega polčasa zabili tri gole in si s tem zagotovili zmago. Proti koncu

tekme so bili še dvakrat uspešni in postavili končni izid 5:1 (0:1). Drugi polčas je pokazal, da so bili domačini fizično slabše pripravljene. Gole sta zabila: Belcer 2 in Devčić 3.

Celjani so si zmago povsem zaslužili, pa čeprav niso pokazali zadovoljive igre. Zanimivo je, da so odgovorili tisti, ki jih po navadi nikoli ni zlomila živčna napetost. Razen vratarja se je posebej odli-

koval Herić v krilski vrsti, v napadu pa Belcer in Devčić.

Moštvo celjskih železničarjev je tako uspešno prestalo prvo preizkušnjo v kvalifikacijskem turnirju. Upajmo, da bodo tudi drugo, ko bodo imeli v nedeljo, 25. t. m. na igrišču pri Skalni kleti povratno srečanje z nogometaši Grafičarja iz Murske Sobotice. Kot vse kaže, jih v nadaljevanju turnirja čaka ljubljanski Grafičar.

ŠTIRJE REKORDI

V drugem kolu ekipnega prvenstva LRS za mlajše mladinke je prva ekipa Kladivarja zbrala 9243 točk (v prvem kolu 8385), druga pa 6542 (v prvem kolu 5870). Po tem uspehu sta celjski ekipi najmlajših tekmovalk še zmeraj na čelu republiške lestvice. Na tekmovanju pa so bili doseženi kar štiri rekordni izidi. Tako je Jožica Fonda postavila v teku na 400 metrov nov pionirski državni in republiški rekord v času 66,7 sekunde. Nadalje je Mira Kodela dosegla republiški pionirski rekord pri skoku v višino z rezultatom 140 cm. Lepo se je izkazala tudi Marijana Lubej, ki je pri skoku v daljino zabeležila najboljši

izid v državi in rep. rekord za mlajše mladinke; glasi se pa 5,18 metra. Zadnji rekord so dosegle še tekačice Kramarič, Serbec, Rosvita Lešek in Lubej v štafeti 4 krat 60 metrov. Čas 30,6 velja za rekordni izid v državnem in republiškem merilu za mlajše mladinke.

Hokej na travi

STAREJSI BOLJSI OD MLAJSIH

V nedeljo bi morala biti na igrišču pri Skalni kleti povratna tekma v hokeju na travi med HDK Celjem in Seno- vimi. Ker gostov ni bilo, so domačini odigrali trening tekmo med seboj. V tem srečanju so zmagovali starejši nad mladimi z rezultatom 6:4.

M. B.

Pionirji v nogometu

Občinska zveza za telesno kulturo v Smarju pri Jelšah je minulo nedeljo izvedla občinsko prvenstvo v nogometu za pionirje. Moštva mladih igralcev so se zvrstila takole: 1. Rogatec, 2. Rog. Slatina I, 3. Rog. Slatina II, 4. Kozje, 5. Smarje in 6. Bistrica ob Sotli. Tekme pa so se končale z naslednjimi izidi: Rogatec : Smarje 4:0; Rog. Slatina II : Kozje 1:0; Rog. Slatina I : Bistrica 6:0; Rogatec : Rog. Slatina II 2:0; in Rogatec : Rog. Slatina I 3:2.

Nov stadion in lep nastop

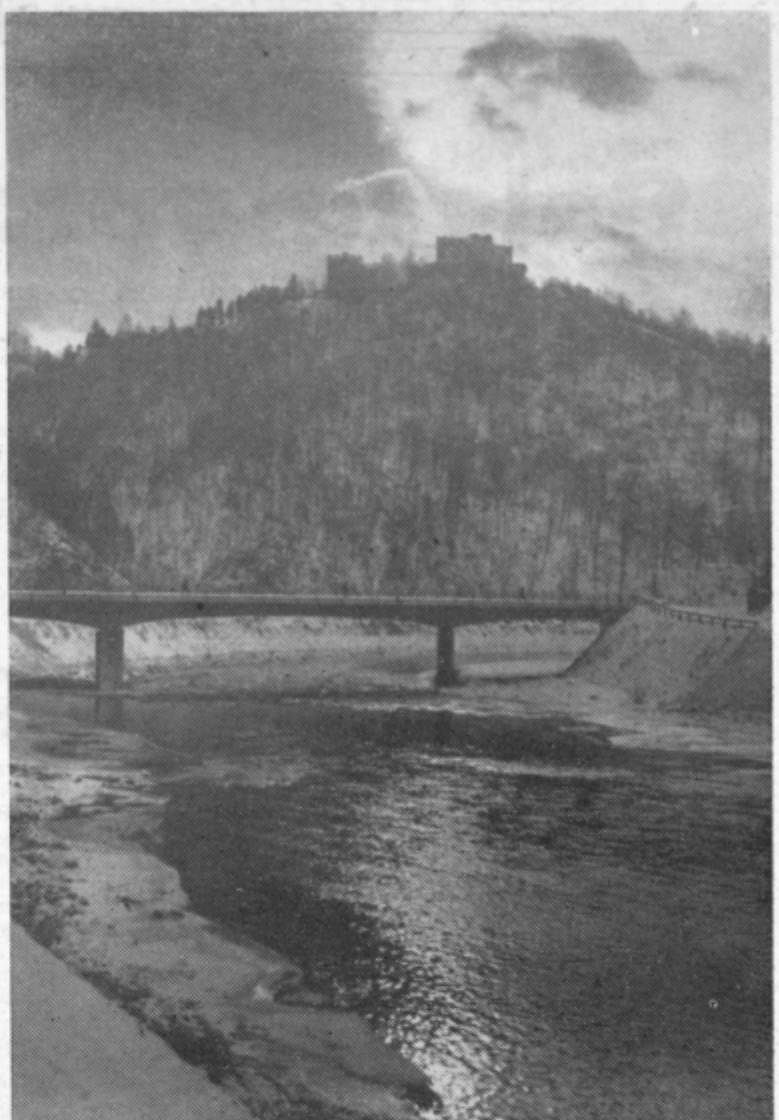
Vrsto uspešnih telovadnih nastopov šolske mladine in pripadnikov partizanskih društev je v nedeljo zaključila enaka prireditev v Zalcu, ki so jo združili z otvoritvijo levega športnega stadiona.

Po povorki, ki se je končala na novem športnem prostoru je slavno začel predsednik občinske zveze za telesno vzgojo Janez Meglič, za njim pa je o pomenu novega objekta in rasti telesne vzgoje v žalski občini govoril predsednik sveta za telesno kulturo Milan Gerželj. Zatem je predsednik žalskega Partizana Vlado Veber nanizal prizadevanja za zgraditev novega objekta, prizadevanja, ki so združila ne le šolsko mladino in člane partizanskega društva, temveč tudi družbene in politične organizacije. Gradnja novega športnega stadiona je bila utemeljena ne samo s čedalje večjim razmahom dejavnosti v žalskem Partizanu, temveč tudi v pretesnih prostorih, v izgubljenem nogometnem igrišču itd. Za gradnjo stadiona je bil ustanovljen poseben odbor, ki ga je vodil pri-

zadnevni Drago Markovič.

Skupna vrednost vloženih del in materiala znaša blizu deset milijonov dinarjev. Stadion se ni povsem dograjen. Zato bo treba urediti še nekatera igrišča, garderobe in drugo.

Ob zaključku slovesnosti je predsednik ljudskega odbora žalske občine Tone Delak odprl stadion in ga izročil v upravljanje Občinski zvezi za telesno kulturo. Sledil je telovadni nastop šolske mladine žalske občine ter pripadnikov partizanskih društev, na katerem je sodelovalo nad 2500 mladine. Nastop je uspel. K njegovemu, vsaj zunanemu uspehu, so v mogočem pripomogli tudi enotni ter okusno izdelani in obarvani krojili. Med najbolj uspele točke lahko štejemo ritmične vaje učenec sedmih in osmih razredov. Pa tudi v ostalih točkah je prišla do izraza velika prizadevnost učiteljev in profesorjev za telesno vzgojo, trud, ki so ga vložili v pripravo in izvedbo velike prireditve, s katero so počastili tudi dvajseto obletnico ljudske vstaje.

Celjska razglednica

Pred kratkim sta Olepševalno in turistično društvo ter Foto-kino društvo Celje razglasila rezultate prvega natečaja za najlepše razglednice mesta Celja. Čeprav prvi poskus, zaradi skromne udeležbe šestih kandidatov, ni najbolje uspel, pa je natečaj vendarle pokazal, da je treba iti po tej poti naprej in spodbuditi vse ljubitelje fotografije, da sodelujejo in pomagajo pri iskanju motivov za tako imenovane turistične razglednice mesta ob Savinji. Prav zaradi tega sta obe društvi sklenili, da bosta v kratkem razpisali že drugi natečaj. Razen

tega sta sprejeli predlog, da bosta vsa predložena dela zbrali na javni razstavi, na kateri bodo tudi njihovi obiskovalci ocenjevali posamezne razglednice. Razumljivo je, da bo predložena dela ocenila še posebna strokovna komisija.

Posnetek — razglednica, ki je bila na minulem natečaju najbolj ocenjena. Od petih možnih je dobila pri tajnem ocenjevanju štiri glasove. Njen avtor pa je Zdravko Vidmar, direktor Fotolika.

-an

BRODNIK 68,12 v kopju

Točke telovadnega nastopa v Zalcu so uspešno izpolnila še atletska tekmovanja, na katerih so se v glavnem pomerili člani in članice AD Kladivarja. Med nastopajočimi se je najbolj izkazal inž. Brodnik, ki je kopje zalučal 68,12 m daleč. Odlična je bila tudi Lubej, ki je v skoku v daljino dosegla rezultat 5,18 metra. V štafeti 400×500×200×00 so zmagovali tekači iz Zalcu pred mlado vrsto Kladivarja.

NOGOMET

MLADA REPREZENTANCA JUGOSLAVIJE: KLADIVAR 6:1 (1:0)

Uspel nastop harmonikarjev na Dobrni

V nedeljo je zbor mladih celjskih harmonikarjev, ki jih pod okriljem Svobode vodi in uči prof. Oskar Leskovšek, nastopil na Dobrni. Uspelemu dopoldanskemu koncertu je v popoldanskih urah sledil še nastop kvinteta, ki je prav tako žel obilo odobravanja.

Uspelo tekmovanje pionirjev

Minule dni so pionirji stanovanske skupnosti Center v Celju izvedli zanimivo tekmovanje svojih aktivov v streljanju, šahu, med dvema ognjema, risanju, tenisu in atletskih disciplinah. Prvo mesto je zasedel pionirski aktiv iz Razlagove ulice, drugo pionirji iz Ključavničarskega bloka, tretje člani pionirskega aktiva s Titovega trga in četrti pionirji iz Zidanškove ulice. Ob zaključku tekmovanja pa so v sredo izvedli še prireditev pod naslovom »Pokaži kaj znaš«.

KRONIKA NESREČ

Marija Lavriha z ljubljanske ceste je padla in si poškodovala glavo. — Ladislav Miholan iz Stor se je pri delu poškodoval po telesu. — Marija Rojnik iz Braslovč si je pri padcu zlomila nogo. — Tudi Marija Rizmaj iz Braslovč je padla in si zlomila nogo. — Franc Okorn z Brega pri Polzeli je padel in se poškodoval po glavi. — Z motorjem je padel Franc Rečko iz Celja in si pretresel možgane. — Frančiška Senčar iz Matk pri Preboldu je padla s čistože in si zlomila nogo. — Na Polzeli je padla Marija Serdoner in si zlomila nogo.

Lilijana Petrovič v Celju

Uprava doma JLA v Celju pripravila za petek, 7. julija nastop članov radia iz Novega Sada. Med pevec in člani instrumentalnih skupin, ki bodo izvajali melodije vseh narodov Jugoslavije, bo tudi znana pevka Lilijana Petrovič, ki je letos z velikim uspehom nastopila na reviji popevk v Cannesu. Nastop priznanih umetnikov iz Novega Sada bo v petek, 7. julija ob osmih zvečer v veliki dvorani Narodnega doma.

Celjski TRG

Krompir st. — (25), krompir novi 42 (50—60), čebula 120—140 (100—120), čes. n. 160 (120—200), fižol neusnčen v. 170, 140 (130), fižol lušč. n. 100 (80—100), sofižol neusnčen n. 100, fižol lušč. v. 90—lata 40—80 (40—80), špinaca — (100—150), ohrovt 40—50 (50—60), petršilj 120—200 (120—200), por — (100), pesa 120 (140), koleraba 40—60 (60—80), korenček 75 (80), mleko 56 (56), smetana — (320), skuta — (200), maslo — (720—840), jajca 25 (22—25), kokoši — (600—1000), piščanci 440 (200—300), paradižnik 196, češ. je 80 (50—120), jagode — (200—300), zelje gl. b. 30, grah str. 100 (80—140), grah sladk. — (200), borovnice — (100), grbe sveže — (200—350), hruške 140, kumare 150—160 (150), paprika 440, cvetoča 100 (140—150), breskve 160, maline — (200—250).

Trg je dobro založen. Primanjkuje pa še vedno mlečnih izdelkov, perutnine in jaje.

Gibanje PREBIVALSTVA

Poročilo o gibanju prebivalstva v Celju, v času od 12. do 15. junija 1961.

Rojenih: 26 dečkov in 21 deklice.

Poročili so se:

Maks Kopice, avtomehanik iz Maribora in Kriština Karneža, učiteljica iz Zetla. Janez Dolinšek, kmet, tehnik iz Marija Pečler, kmet, tehnik, oba iz Maribora. Vinko Apotekar, delavec in Frančiška Lipičnik, polj. delavka, oba iz Smartna. Anton Krusič, str. tehnik oba iz Celja. Stanislav Vesulak, knjižnovodkinja iz Levea. Vid Brinovar, uslužbenec LM in Marija Suštar, trg. pem. oba iz Celja. Stanislav Plesnik, upravnik iz Pirečice in Magdalena Grm, gosp. pomočnica iz Vinske gore. Stanislav Grabin, delavec in Ana Gajšek, delavka oba iz Celja. Marjan Dobovnik, ključavničar in Hedvika Trebičnik, knjižnovodkinja oba iz Celja. Alojz Kolar, šofer in Pavla Feldin, delavka, oba iz Stor. Janez Drobne, uslužbenec iz Celja in Jožefa Rutar, telefonistka iz Ljubljane. Izidor, Pavel Bokal, skladbenik in Jožefa Vrečar, trg. pom. oba iz Celja. Jožef Drstvenšek, karir. in Jožefa Ekhard delavka, oba iz Videm-Krško.

UMRLI SO:

Josip Goropovšek, kmet iz Parizlj, star 58 let. Friderik Zekar, krojaški mojster iz Celja star 55 let. Anton Gaber, kmet iz Lipovca star 58 let. Elizabeta Sarc, gospodinja iz Celja stara 61 let. Mihael Napišnik, vplazenec iz Tlače, star 79 let. Pavel Bremec, avtomehanik-šofer iz Celja star 60 let.

Štirje posnetki z nedeljske prireditve v Zalcu. Zgoraj na levi: predsednik žalskega Partizana Vlado Veber, na desni predsednik Občinskega sveta za telesno vzgojo Milan Gerželj. V sredini: ritmične vaje mladink, spodaj: del povorke

Drugi zdravstveni dom

Komaj leto dni je minilo, kar so na Polzeli slavili veliko delovno zmago. Odprli so novo, na sodobnih zdravstvenih temeljih zgrajeno zdravstveno postajo. Kako potrebna je bila, je pokazala dosedanja praksa. Ker je delo po svoji zmogljivosti ter po doseženih uspehih preraslo iz posvetovalniškega na dispanzerski tip in ker jim tudi novi zakon o organizaciji zdravstvene službe nudi novih spodbud za nadaljnji razvoj ustanove, so iz dosedanje zdravstvene postaje ustanovili zdravstveni dom ki je drugi v žalski občini.

V novem zdravstvenem domu bodo n. pr. v dispanzerju za žene poleg rednih pregledov posvečali ženi skrb predvsem v njenih različnih fizioloških obdobjih, zlasti pa v materinstvu, in preprečevali obolenja z najodobnejšo medicinsko tehniko, v dispanzerju za otroke pa bodo spremljali in zagotavljali zdrav razvoj otroka v vseh njegovih razvojnih fazah itd.

Velika delovna zmaga na področju polzelske zdravstvene službe ni le plod lokalnih prizadevanj in delovnega kolektiva z upraviteljem dr. Knezom na čelu, marveč je kot

nešteto drugih delovnih zmag rezultat velikih naporov vseh naših delovnih ljudi, da bi čimprej in čim bolj razvili socialistične družbene odnose tudi v zdravstveni službi. Tudi tokrat gre kakor leto poprej zahvala vsem, ki so kakor koli pripomogli k veliki delovni zmagi, zlasti pa Tovarni nogavic, kmetijski zadrugi in pa seveda vsem, ki so moralno in materialno sodelovali pri razvoju zdravstvene službe na Polzeli.

Nova trgovina

Podjetje »Sloga« v Sempetru je pred dnevi odprlo v prostorih hmeljarskega doma novo trgovino mešanega tipa z delno samoizbiro.

Trgovina posluje non stop od 6. do 20. ure dnevnosti, tudi ob sobotah popoldne. Poleg mešanega blaga bo trgovina imela v prodaji tudi mleko in meso.

Ta trgovina je poleg samopostrežbe v Preboldu in poslovalnice mešanega tipa v Trnavi že tretja nova trgovina trgovskega podjetja »Sloga«. Kolektiv namerava v bližnji prihodnosti urediti tudi prodajalno mešanega industrijskega blaga v Preboldu, za kar ima že pripravljene načrte in odobrena denarna sredstva. F. P.

Opozorilo

Okrajni zavod za socialno zavarovanje v Celju prosi vse upokojence, ki NISO ČLANI društva upokojencev, da na uradni dan predložijo svoje in svojih družinskih članov zdravstvene izkaznice zavodu ali pristojni podružnici, da bo mo označili v knjižici pristojno občino.

Zdravstveni dom

Se letos bodo nadaljevali z izgradnjo zdravstvenega doma v Velenju. Porabili bodo 16 milijonov dinarjev, kar bo zadostovalo, da ne bi prišlo do večjih okvar na domu, ki je že nekaj let v surovem stanju.

V. V.

Tekstilna tovarna v celjskem bazenu razpisuje delovno mesto

Komisija za razpis mest direktorjev gospodarskih organizacij in upraviteljev kmetijskih zadrug pri Oblo Šmarje pri Jelšah

vodje splošnega sektorja

Pogoj: Visoka ali višja strokovna izobrazba z dvoletno prakso ali srednja strokovna izobrazba s petletno prakso na vodilnih delovnih mestih v industriji. Ponudbe sprejema pod šifro »8418« uprava Celjskega tednika.

razpisuje mesto upravnika

Avtomehanične delavnice, Rogaška Slatina.

Pogoj: Visoko kvalificiran avtomehanični delavec z nekaj let prakse pri vodenju avtoservisnih delavnic.

Vloge je poslati pravilno kolkovane do 10. 7. 1961 na naslov komisije.

Zavod za zaposlovanje delavcev Celje razpisuje naslednja delovna mesta:

1.) Sekretarja zavoda

Pogoj: Visoka šolska izobrazba z opravljenim izpitom in najmanj 2-letno prakso v državni upravi.

2.) Pisarniškega referenta

Pogoj: Popolna srednješolska izobrazba in najmanj 3 letna praksa v vložništvu v državni upravi.

Trgovsko podjetje za tekstil in galanterijo na veliko »TKANINA-GALANTERIJA« Celje razpisuje za šolsko leto 1961/1962 sledeče štipendije:

1.) eno za šolanje na ekonomski fakulteti

2.) eno za šolanje na višji komercialni šoli

Prošnje s kratkim življenjepisom in potrdili o dosedanjem študiju je vložiti do 15. julija 1961.

Prednost imajo prošnje iz področja občine Celje.

Razpis

Kmetijska srednja šola Vrbju pri Zalcu bo v šolskem letu 1961-62 sprejemala v prvo stopnjo:

I. Učence in učenke, ki so uspešno končali osemletko ter imajo veljelo kmetijstva in niso starejši od 18 let.

II. V drugo stopnjo — oddelek za odrasle — slušatelje, ki niso mlajši od 20 let, ter imajo nižjo kmetijsko šolo, izpit za kvalificiranega kmetijskega delavca ali daljšo prakso v kmetijstvu.

Kandidati pod I. vložijo lastnorочно napisano in kolkovano prijavo (50 din), kateri priložijo spričevalo o dovršenem osmem razredu, rojstni list in zdravniško spričevalo.

Kandidati pod II. vložijo kolkovano prijavo, dokaz o šolski ali strokovni kvalifikaciji, oziroma mnenje in priporočilo podjetja o kandidatu. Kandidati za vpis v II. stopnjo, morajo opraviti preizkus znanja iz slov. jezika in matematike.

Redni vpis bo od 20. do 30. junija t. l. vsak dan od 8. do 12. ure, naknadni pa od 1. do 5. septembra t. l. pri upravi šole v Vrbju. Preizkus znanja bo t. l. 5. julija.

Kandidati pod I. obvezno stanujejo v internatu, kandidati pod II. pa lahko tudi izven.

DOPISNA SOLA LJUBLJANA, Likozarjeva 5

RAZPISUJE

VPIS V

1. I. letnik dopisne TEHNIŠKE SREDNJE SOLE

- pripravljalni tečaj
- strojni oddelek
- elektriški oddelek
- lesni oddelek
- kemijski oddelek

2. I. letnik dopisno EKONOMSKE SREDNJE SOLE

3. dopisno ADMINISTRATIVNO SOLO

4. dopisni STROJEPISNI TECAJ

5. I. in II. stopnjo dopisne SPLOSNOIZOBRAŽEVALNE SOLE (8-letke)

6. I. stopnjo JEZIKOVNEGA TECAJA za nemški in italijanski jezik.

Sola je namenjena predvsem članom organizacije Zveze borcev, vanjo pa se lahko vpišejo tudi člani Zveze sindikatov.

Pričetek šolanja za vse šole bo meseca septembra oziroma oktobra. Prijave pošljite DO 1. AVGUSTA 1961 na naslov: DOPISNA SOLA, Ljubljana, Likozarjeva 5, predal 106/II.

Program, prijavo, piskovino in podrobna navodila za vpis in šolanje v Dopisni šoli dobite OD 25. JUNJA DALJE proti plačilu din 50 pri okrajnih in občinskih odborih ZB, pri okrajnih in občinskih sdkalah svetih ali v Dopisni šoli, Ljubljana, Likozarjeva 5.

Ustne informacije daje vodstvo šole po telefonu št. 30-043, za posebne pismene informacije pa priložite znamko za odgovor v znesku din 25.

REPUBLIŠKI ODBOR ŽELEZNIČARJEV ZA PROSLAVO 20. OBLETNICE UPORA LJUBLJANA (MOŠE PLJADE 39)

zbira zgodovinsko gradivo o delu OF na železnici, ki bo pozneje objavljenov posebni publikaciji. V ta namen

poziva

vse aktivne železničarje, ki so kakorkoli pomagali OF na železnici ali v kraju svojega bivališča, da izpolnijo anketne liste, ki jih lahko dobijo v svoji delovni enoti, tiste pa, ki so bili po letu 1945 upokojeni ali zaposleni drugje, da sporočijo do 1. VII. 1961 svoj naslov šefu najbližje železniške postaje. Prav tako prosijo odbor vse tiste terenske aktiviste OF, ki so imeli med vojno zvezo z aktivisti OF na železnici, da svoje sedanje naslove sporočijo temu odboru.

Upravni odbor obratne ambulante Celje razpisuje delovno mesto

BOLNIČARKE

v amulantu za prvo pomoč

Nastop službe 15. VII. ali 1. VIII. 1961.

OBJAVE IN OGLASI

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Sobota, 24. junija ob 20. uri — Nušič: Gospa ministrica. — Gostovanje na Ljubnem.

Nedelja, 25. junija ob 16. uri — Stevens: Zakonski vrtiljak. — Gostovanje na Frankolovem.

Sreda, 28. junija ob 20. uri — Nušič: Gospa ministrica. — Gostovanje v Mozirju.

Četrtek, 29. junija ob 20. uri — Nušič: Gospa ministrica. — Gostovanje v Vojniku.

KINO

KINO UNION BO ZARADI ADAPTACIJE ZAPRT OD 26. 6. DO 6. 8. 1961

KINO METROPOL

24.—27. 6. 1961 »GOLA MAJA«, ameriški barvni Csc film

28. 6. — 1. 7. 1961 »SPLETKE IN LJUBEZEN«, nemški Csc film

LETNI KINO

25.—27. 6. 1961 »OŠAMLENI CLOVEK«, ameriški barvni Csc film

28. 6.—1. 7. 1961 »NOTREDAMSKI ZVOGAR«, francoski barvni Csc film

DPD »SVOBODA« CELJE — MLADINSKI KINO

Dne 24. in 25. 6. 1961 »POROČNO KOŠILO«, ameriški film

Predstave v soboto ob 15. in 17. uri ter v nedeljo ob 10., 15. in 17. uri

KINO DPD »SVOBODA« — SEMPETER V. SAVINJSKI DOLINI

Dne 24. in 25. 6. 1961 »LEPOTICA IN CIGAN«, francoski barvni Csc film

Dne 28. in 29. 6. 1961 »KLJUC«, angleški Csc film

SLUŽBE

ZENSKO osebo za mesec dni od 1. julija za čuvanje otroka iščem. Cajli Matilda, Tomšičev trg 3 Celje.

VAJENKO pošteno, natančno za cvetličarno sprejemno. Naslov v upravi lista.

MIZARSKEGA POMOČNIK. Naslov v upravi lista.

ZANESLJIVO, skrbno moč k starejši ženski osebi iščem. Popolna oskrba s prenočiščem v hiši. Nastop možen takoj. Naslov v upravi lista.

KUPIM

SIVALNI STROJ z okroglim žolničkom ali samo glavo, kupim. Janužič Angela, Aškerčeva 8.

MELBROSIN — preparat cvetnega prahu in matičnega mlečka (GELEE ROYALE) garantiramo znanstveno stabiliziran proizvod MELBRO — COOP (Zavod za čebelarstvo — Kalnik) dobite v vseh lekarnah. Lekarne, ki preparata še nimajo, naj ga nabavijo pri »Kemofarmaciji« v Ljubljani.

PRODAM

ENOSTANOVANJSKA hiša takoj vselji-va za 2.800.000 din. Teharska 86 na prodaj.

HARMONIKA nova, črna 120 basna HÖNER VERDI III, napredaj. Cater, Teharska 34.

VEČJO otroško posteljo, kompletno prodam. Cesta na grad 10 Celje.

KLAVIRSKA harmonika napredaj. Naslov v upravi lista.

OPRAVO za lovsko sobo (kavč, omara, itd.) z lovskimi motivi ter vrtno garnituro, skoraj novo (Lesnina). prodam. Naslov v upravi lista.

500 ZIDAKOV, rabljenih prodaj »Nova cvetličarna« Celje.

PRODAM pod zelo ugodnimi pogoji družinsko hišo v krasnem okolju ob glavni cesti — cena 900.000 din. Naslov v upravi lista.

UGODNO prodam novo otroško karmeniko »Pionir-Melodijer, 32 basov. Naslov v upravi lista.

RAZNO

ODDAM v najem garažo v Kajuhovi ulici. Naslov v upravi lista.

GARAŽO, vrt in uto (stanovanje) v centru mesta oddam tudi posamezno. Ponudbe pod šifro »Večletno«.

GARAŽO (večjo) iščem v mestu ali okolici. Ponudbe na upravo lista pod »Leto vnaprej«.

IZLETNIR

DELOVNI KOLEKTIVI!

Turistična poslovalnica Avtobusnega prometa, Celje IZLETNIK organizira za delovne kolektive izlete z modernimi turističnimi avtobusi po domovini in v inozemstvo. Za večdnevne izlete nudimo izredne pogoje.

Naša poslovalnica nudi še naslednje usluge:

NABAVA POTNIH LISTOV IN TUJH VIZUMOV.

Prodaja AVIONSkih, MEDNARODNIH, ŽELEZNISkih IN AVTOBUSNIH KART.

REZERVACIJE za letni oddih, prenočišča, spalne karte za vlake doma in v inozemstvo.

INFORMACIJE VSEH VRST — MENJAV VALUT.

Cenjene stranke obveščamo, da imamo na zalogi avtokarte SLOVENIJE in JUGOSLAVIJE, ter avtobusne in železniške vozne ređe.

Za cenjena naročila se priporoča IZLETNIK turistična agencija, poslovalnica Celje, Titov trg 3, telefon 28-41.

RAZPIS

Na temelju 32. člena statuta in 11. člena pravil Centra za izobraževanje delavcev v blagovnem prometu.

RAZPISUJE

TRGOVINSKA ZBORNICA ZA OKRAJ CELJE V CELJU

MESTO DIREKTORJA CENTRA

Zahteve:

- Delovno mesto zahteva organizacijske in pedagoške sposobnosti vodenja centra usmerjanja teoretičnega in praktičnega pouka po sodobnih načelih za mladiške oddelke in oddelke za odrasle, sposobnosti usmerjanja tečajev, seminarjev in drugih oblik izobraževanja za potrebe delovnih mest v blagovnem prometu. Ker je Center zavod, ki razpolaga z lastno šolsko zgradbo in lastnim finančnim računom ter opravlja vse administrativne posle v zvezi z izobraževanjem, se zahtevajo tudi sposobnosti za usmerjanje služb, ki so materialno tehnične narode.

Pogoji:

- Najmanj Višja šola ekonomske smeri in najmanj 5 let prakse v gospodarstvu ali javnih službah.
- Najmanj višja pedagoška šola in najmanj 5 let prakse v gospodarstvu ali javnih službah.
- Interesenti vložijo prošnjo na tajništvo Trgovinske zbornice za okraj Celje v Celju, Miklošičeva ulica 3, v 15 dneh od dneva objave razpisa v Ur. l. LRS.
- Prošnji morajo priložiti:
 - življenjepis
 - zadnje šolsko spričevalo
 - potrdilo o dosedanjem službovanju
 - prepis odločbe o razvrstitvi (velja za javne uslužbence)
 - da je jugoslovanski državljan
 - da ni v kazenskem pregonu
 - da je telesno in duševno sposoben

Trgovinska zbornica za okraj Celje

Izid velikega nagradnega žrebanja Prešernove družbe (Žrebanje je bilo dne 15. junija 1961)				
DOBITKE PREJMEJO:				
Avto Citroen — Spaček srečka števil.	32.842			
Moško kolo	24.523			
Moško kolo	29.177			
Žensko kolo	53.634			
Žensko kolo	17.386			
Tranzistorski radijski aparat	16.484			
Tranzistorski radijski aparat	58.659			
Radijski aparat	40.941			
Radijski aparat	13.370			
Sesalec za prah	28.612			
Električni štedilnik s pečnjakom	18.339			
Zapestna ura	11.510			
Električni brivski aparat	48.079			
Električni rešo na dva grelca	53.695			
Električni likalnik z regulatorjem	21.851			
Lonec »Ekonome«	10.128			
Praktična darila — srečka števil.				
35.924	63.117	05.917	48.854	02.969
16.411	59.840	55.867	04.410	45.449
38.906	91.487	44.486	34.228	52.008
95.687	21.765	24.434	72.865	16.481
92.064	80.159	89.486	24.091	71.624
52.221	47.530	02.996	92.473	32.607
28.204				
Knjižne nagrade: vse srečke, ki se končajo na . . . 281 ali . . . 087.				
Lastniki izžrebanih srečk naj prevzamejo darila v upravi Prešernove družbe, Ljubljana, Erjavčeva 14 a najkasneje do 15. avgusta letos, ko bo srečkam potekla veljavnost.				
Prešernova družba				

GELEE ROYALE — MATIČNI MLEČEK, garantirano znanstveno stabiliziran proizvod Zavoda za čebelarstvo dobite v vseh lekarnah. Lekarne, ki preparata še nimajo, naj ga nabavijo pri »Kemofarmaciji« v Ljubljani.

Oglašujte v Celjskem tedniku

»KOMPAS« TURISTIČNO IN AVTOBUSNO PODJETJE Poslovalnica Celje ORKANIZIRA

skupinske izlete s turistično opremljenimi avtobusi, po želji in naročilu za posamezne izletniške skupine, doma in v inozemstvo.

NUDI

vsakovrstne turistične usluge: prodaja železniške vozovnice za Jugoslavijo in inozemstvo, rezervirane mesta v spalnikih na domačih in inozemskih železniških ter letalskih progah, prodaja ladijske vozovnice, prekrbuje POTNE LISTE in vse TUJE VIZE, menja tuje valute, izvršuje in nudi vse rezervacije za LETNI ODDIH ter daje najrazličnejše in zanesljive informacije o potovanjih.

Dvanajstidnevno potovanje s luksuzno motorno ladjo »Jugoslavija« (od 15. 10. do 26. 10. 1961)

2500 MILJ PO SREDOZEMLJU!

Prijave za potovanje sprejemamo najkasneje do zadnjega 5. septembra 1961.

PRED VSAKIM FOTOVANJEM OBISCIITE POSLOVALNICO »KOMPAS« CELJE

TOMICEV TRG 1 — telefon 25-50.

ČITAJTE CELJSKI TEDNIK

CELJSKI tednik

Uredništvo Celje, Titov trg 5 — poštne predal 16 — telefon 25-23 in 24-25 uprava: Celje, Trg V. kongresa 3 — poštne predal 192 — telefon 23-75 in 20-89 — Tekoči račun pri Narodni banki Celje: 409-11-496 whaja ob petkih — letna naročnina 900, polletna 400, četrtletna 200 din — Inozemstvo 2.400 din posamezna številka 20 din — »okopov se vračamo«.

NAŠ GOST IN NJEGOVA MALI DOMOVINA

Več tisoč Celjanov je v torko na Slandrovem trgu v Celju navdušeno pozdravilo velikega prijatelja Jugoslavije, predsednika mlade afriške republike Mali, gospoda Modibo Keita. Enako navdušenje in prijateljski sprejem je malijski suveren s svojim spremstvom doživljal po vsej državi. Vse do nedavnega smo mi, kot tudi večina človeštva, kaj malo vedeli v tej deželi v Afriki. Kako smo tudi mogli, saj je bila vseskozi v globoki senci kolonializma, neznatna, do kraja izkoriščana dežela, pred leti omenjena samo kot francoski Sudan.

Republika Mali je postala svobodna in neodvisna dežela v času kot večina afriških dežel. Obsega površino 1 milijon in 204.000 kvadratnih kilometrov, njeno prebivalstvo pa šteje okoli 5.700.000 ljudi. Mlada republika Mali je kot večina dežel, ki so se osvobodile kolonializma, zaostala država. Njeno gospodarstvo sloni na naravnem poljedelstvu in živinoreji. Industrija je le slabotno razvita, je pa v razcvetu precej obširna investicijska izgradnja. Po francoskem referendumu, katerega posledica je bila vrsta novih držav v Afriki, se Sudan ni popolnoma odtrgal od francoske skupnosti, vendar je ta nadaljnja povezanost le prehodna etapa na poti republike Mali k popolni neodvisnosti.

Mali je bil precej prizadet, ko je razpadla prvotna Federacija Mali in se je pozneje od nje odcepil Senegal, ki je gospodarsko bolj razvit, preko ozemlja te države pa je Sudan, sedanja republika Mali, imel izhod na obalo Atlantskega oceana.

Republika Mali predstavlja člen v verigi tistih držav, ki odklanjajo vojaško povezovanje v bloke, ki stremijo za tvorno sodelovanje in ki jim je težnja za mirom eden od temeljev zunanje politike.

Do stikov z Jugoslavijo je prišlo ob potovanju predsednika Tita v Afriške dežele, ko je Modibo

Prizor s pristrčnega sprejema malijskega visokega gosta in njegovega spremstva v Celju.

Keita povabil našega predsednika na obisk, čeprav poprej ta obisk ni bil predviden. Prvi stik je skoval tesno povezanost in globoko prijateljstvo med obema voditeljema in narodi obeh dežel.

Malijski suveren Modibo Keita, ki je v torko tudi v Celju poglubil naše simpatije do njegovega ljudstva in do sebe, je sin plemenskega poglavarja in je eden od redkih nadarjenih Afričanov, ki jim je bilo mogoče pridobiti fakultetno izobrazbo. Študiral je v Franciji, potem pa poučeval v zaostalih vaših svoje domovine.

Atomi in nakit

Japoncem se je posrečilo umetno izdelati črne bisere, ki so jih doslej po svetu poznali le v originalni beli »izdaji«. Japonska je znana po umetnih gojiščih bisernih školjk, ta nakit pa hkrati za Japonsko predstavlja važen vir narodnega dohodka.

Črne bisere so dobili tako, da so bele bisere izpostavili atomskemu žarčenju. Ta fenomen je začel

Zelo zgodaj se je začel politično udejstvovati. Nagibal je k francoskim levim socialistom in francoski KP, pozneje pa postal ob Seku Tureju in Boignyju eden vodilnih osebnosti v Stranki afriške solidarnosti.

Ko je nastala Federacija Mali, skupnost Sudana in Senegala, je bil Modibo Keita najprej župan Bamaka in poslanec sudanske nacionalne skupščine. Pozneje pa je postal predsednik sudanske vlade in pred razdelitvijo pokrajin predsednik vlade Federacije Mali. Po odcepitvi Senegala je bila ustanovljena Republika Mali, ki jo vodi predsednik Modibo Keita.

Med Jugoslavijo in Malijem so bili upostavljeni diplomatski stiki leta 1960. Zelo hitro so se razširili trgovinski in finančni stiki, kot tudi sodelovanje na znanstvenem področju.

Ob njegovem potovanju skozi Celje smo lahko videli, da je predsednik Modibo Keita obdan z mladimi sodelavci, kar se simbolično sklada z mlado republiko, z novimi in progresivnimi težnjami te daljne prijateljske dežele.

basen

Muca je bila že do vrh grla sita misli, mleka, celo mladi ptčki v gnezdu so se ji zataknili. Pa je šla muca po svetu in prišla do velike vode. Sedla je na lesen pomol in pomežikala v bistro vodo pred seboj. Po njej so plavale ribe. Lepe, velike, vabljive in okusne. Zavidala je racam in gossem, ki so se potapljale in lovile ribji drobiž. Tudi muca bi rada ribo, toda mačji rod je skregan z vodo...

Potem so race pripodile velike posurv prav do brega. Muca je stegnila tačko z ostrimi, kot trnki nevarnimi krempljčki. Hop! in riba je že na suhem...

Kaj je nauk v tej basni?

To, da tisti, ki vodo kali, ne ulovi največje ribe. To, da dosti-krat pade plen v nenadejane kremle in to, da mnogi lovijo ravno tam, kjer so najmanj poklicani...

DIHAJ GLOBOKO šteje do 10

Nervozna, živčnost, neprištevnost itd. Vsak dan jih slišimo, te besede. Je tega res toliko? Je in ni. Veliko je nervoze, ker je naš čas postavil to moderno bolezen.

Veliko pa je tudi hudobije, domišljije, histerije, zlohotnosti in egoizma, ki se skrivajo za pojavne oblike živčnih bolezni.

No, toda tudi nervozna je ozdravljiva. Se več. Prav lahko bi se je izognila velika večina, kajti največ nevrotikov ima zelo malo vzrokov za ta »šport«.

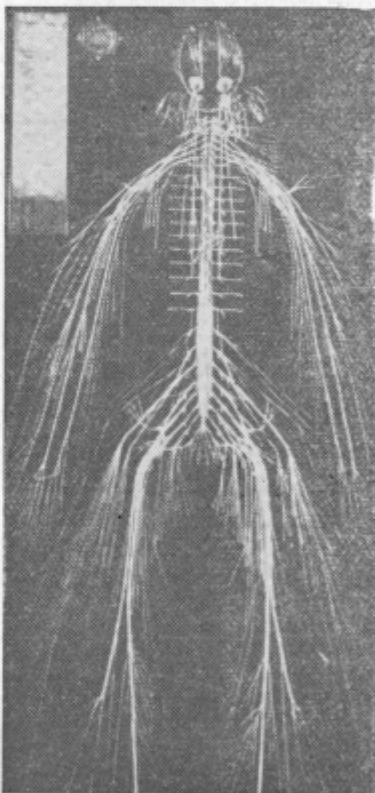
Krak storiti proti nagnjenju k živčnosti:

- izogibajte se nenehnemu pomilovanju samega sebe;
- ne obtožujte se neprestano zaradi malih neuspehov v življenju in pri delu;
- izogibajte se prevelikih ciljev, ki niso v skladu z vašimi finančnimi in delovnimi sposobnostmi;
- ne drobite svojih misli na tisočere malenkosti;
- odpoveste se željam, da boste druge ljudi zgneli po svojem kopitu. Ljudje smo družbena bitja, za življenje v družbi pa je potrebna strpnost. Zato začnite pri sebi...

- glejte da boste imeli vedno odgovarjajočo in redno prehrano. Draga hrana ni niti malo važna, red pri hrani pa zelo.

Ce bi ugibali, kateri spol je bolj nagnjen k nervozni, bi ugotovili, da so sicer ženske tiste, ki so hitro živčne, ki se razburjajo hitreje in ki prej vržejo puško v koruzo kot moški. Toda resnične življenjske krize pa ženski spol na splošno veliko bolj in pogumneje prestopa od tako imenovanega »močnega spola«.

Ce pa se razburiš, ravnaj po nasvetu v naslovu...

Kakšna pošast pa je to? O, prav nič huda, če ne podivja v človeku. To je namreč živčni sistem človeka...

Nenavadno - resnično

KOT TISOČ IN ENA NOČ — SAMO...

Ko je Toni Gardiner, mlada Angležinja, sedela v telefonski centrali doma v Angliji, se ji pač ni sanjalo, da bo postala kraljica. Zgodilo se je tako, kot pripovedujejo mnoge zgodbe v »Tisoč in eni noči«. Njen oče, polkovnik, je bil prestavljen v Jordan kot vojaški ataše. Tja je prišla tudi Toni. Kot mnogostranska športnica se je spoznala z jordanskim kraljem Husseinom, s katerim se je pred kratkim poročila.

Toda vse to ni tako rožnato. Čeprav je prestopila v muslimansko vero, se Jordanci ne morejo sprijazniti z Angležinjo na prestolu. Predolgo so bili pod britansko nadvlado. Navsezadnje tudi Hussein sam ne sedi več preveč trdno na vladarskem tronu. Nad njim je senca usode njegovega bratranca, kralja Iraka, ki je bil pred leti ubit. Poročno potovanje je bilo odloženo na jesen, tako tudi kronanje Toni za kraljico.

ASTRONAVTSKI »VRH«
V GRČIJI?

V Grčiji, domovini mitološkega

Nacionalizacija starin

Antične ruševine Jupitrovega templja v Baalbeku na srednjem vzhodu. Ta ogromen silno lepo izrezljan kamen je v enem kosu

V nekaterih arabskih deželah so prepovedali izvoz zgodovinskih predmetov, ki so nekoč brez vsake odobritve zapuščali kraje najdb in danes predstavljajo senzacionalne muzejske vrednote v razvitih zapadnih deželah. Tako je dragocen kip Nefretette v Berlinu, velik obelisk iz Heliopolisa v Parizu. Vrednost teh najdb v evropskih in ameriških muzejih gre v težke dolarske milijone.

Dežele, ki so zaščitile arheološke najdbe, niso računale samo na vrednost, ki jo taka kulturna dediščina predstavlja v turističnem smislu. Pravijo tudi to: na tisoče zapadnjakov je zaslužilo doktorate na naših najdbah. Čas bi že bil, da naši študentje pišejo diplomske naloge in doktorske disertacije, ki ležijo v naši, v preteklosti tako zelo izkoriščani zemlji.

Cemu vse to, je razumljivo. Egiptologi živijo povsod po svetu, le Egiptčana komaj najdete med njimi. Kot v Egiptu, tako je tudi drugod. Se slabše celo. Zato ta »nacionalizacija starin«.

Opisna križanka

BREZ SAMOGLASNIKOV

1		2	1		2
	A			B	
			3		
1		2	1		2
	C			D	
3			3		

(A 1) je šel na (B 1), da bi nabral pridelkov za (A 2). Tam je zadel ob (C 2) in (B 2). Da bi si potolažil bolečino, je vzel (C 1) in si privoščil kapljice, ki jih daje (D 2) ali (D 3). Potem je vzel (D 1), z njim zagrabil (C 3) in (B 3), ga odrezal in ker je le-ta ravno cvetel, ga je vtaknil v (C 1) in ga z drugim vred odnesel na (A 3).

„Nepolitične“ dunajske iveri

Ceprav je poteklo že veliko vode po lepi plavi Donavi od prvih junijskih dni, je srečanje Hruščev-Kennedy še vedno zelo popularna tema časopisov. Na dan prihajajo slike in sličice, zgodbe in zgodbe, resnične in izmišljene, duhovite, neslane — iz kakršnih virov in nalinivih peres pač prihajajo.

Ze dolgo ni bilo podobnega srečanja, o katerem bi bilo tako malo in hkrati toliko napisanega. Malo zato, ker armada novinar-

jev ni ujela niti drobtinice z mize v konferenčni sobi obeh velikih, pa je zato morala hlastati po drugih priložnostnih »prigrizkih«.

Zato je ob prilikah, ko je sedmi veselel bil dovoljen pristop, bila gneča toliko večja in so na dunajskih starinah spočite oči časnikarjev zapazile vsak gib, vsak nasmeh, ušesa pa slišala vsak a in vsak b. Se tisti renomirani, avtoritativni in resni možaki svetovnega tiska, ki so prišli tehtati teže besede enega in drugega asa,

so morali poiskati že davno pozabljeno poetičnost in se zadovoljiti, namesto z umetnino, z okvirjem.

Tako so v cesarsko kraljevem Schönbrunn, kjer so za oba velika nasprotnika in izbrano okolje priredili svečano večerjo, videli zapuščeno in zadrego predsednika avstrijske republike Schärfa, ki baje ni imel sobesednikov, čeprav je sedel na častnem mestu med obema paroma.

In to je bilo ravno tisto. Na eni

strani sta sedela Kennedy in Nina Hruščevna, ki sta bila ves čas zapletena v poglobljen pogovor. Nina, ki odlično obvlada angleščino, je Jacku silno imponirala s svojim materinskim značajem. Kennedy jo je baje pogosto tako zavzeto poslušal, da je izgledalo kakor da priden sinko poslušala nasvete izkušene mame.

Na drugi strani predsednika Schärfa pa se je, kot pravijo, razvijal pravi pravcati flirt. Zviti in prekanjeni »mužik« je imel ob sebi lepo in mlado Jacqueline, ki je kljub donečemu naslovu »prva dama Združenih držav«, tip filmske zvezdnice. Čeprav je temu paru gotovo rojilo po glavah obilo vprašanj, je med njima bila jezikovna pregraja za uspešnejšo konverzacijo brez tolmača, zato sta se omejila bolj na vizualne oblike »pogovora«.

Tako je potekalo srečanje na Dunaju v znamenju dobre volje. Dobro voljo sta pokazala oba velika, pokazali sta jo njuni soprog, ki sta se ganljivo menili o otrocih in gospodinjstvu, pokazali so jo novinarji, ki so vsako gesto prijaznosti in strpnosti z ruske in ameriške strani takoj zbornali po svetu.

Dobre volje pa so bili tudi Dunajčani, kajti že desetletja se o mestu ob »lepi plavi Donavi« ni po svetu toliko pisalo.

